

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ

فرارسیدن ایام سوگواری
تاسوعا و عاشورای حسینی بر عموم
شیعیان تسلیت باد

سرمقاله

چرا تیرهای تند؟ چرا نقد همه؟

عبادین سالاری اسکر
سرمدبیر

مدیریت شهر تهران بازگران و ذینفعان متکثری دارد. رسانه‌ها در قبال هر کدام از اصلاح این منظومه پیچیده و متنوع، سالتی متفاوت دارند. بخش مهم و کلیدی این منظومه مردم و محلات شهر تهران می‌باشند. هفته نامه "پدیده شهر" تمرکز اصلی خود را بر طرح مطالبات محلات تهران قرار داده است. در این راستا شوراییاربان به طور نسبی می‌توانند نماینده مطالبات اجتماعی و شهری مردم تهران محسوب شوند. برخی از خوانندگان نشریه به تیرهای انتخابی از سخنان شوراییاران انتقاد دارند. عمده انتقادشان این است که چرا تیرها تند و انتقادی است. قدری توضیح، مساله را روشن می‌کند. حوزه مأموریتی و کاری شوراییاران عمدتاً به شهر و شهرداری مربوط است. از این رو اینان در این حوزه اطلاعات بیشتری دارند. از طرفی واقعیت این است که در سطح محلات شهر تهران حجم نارضایتی تا حدی بالاست. از این رو، اینکه مطالب مطرح شده توسط شوراییاران به عنوان نماینده مردم انتقادی باشد، طبیعی است.

نکته بعدی این است که رویه نشریه این نیست که همیشه تیرهای انتقادی انتخاب کند، بلکه متناسب با سخن هر شوراییار یک تیر انتخاب می‌شود. بدین معنا فردی که روح غالب بر سخن وی تایدی و در حمایت از شهرداری است دقیقاً تیر نیز مطابق با آن انتخاب شده است.

بنابراین انتقادی یا تایدی بودن تیرها بیش از آنکه به سیاست حاکم بر نشریه باز گردد به کیفیت و ماهیت سخنان شوراییاران مربوط است.

ایراد دومی که به نشریه وارد می‌کنند این است که چرا نشریه همه را نقد می‌کند. یکی از اصلاح موثر منظومه شهر شهرداری و شورای اسلامی شهر تهران می‌باشد. به هر حال این دو مجموعه اختیار حدود ۲۰ هزار میلیارد تومان از منابع شهر را به صورت مستقیم در دست دارند و بخش عمده مقدرات مالی و اقتصادی شهر تابع تصمیمات و اقدامات این هاست. از این رو نقد عملکرد این دو مجموعه، نه تنها ضرورت، بلکه اولی‌ترین نیاز امروز شهر تهران است. طبیعتاً وقتی این دو مجموعه مورد نقد قرار می‌گیرند، این نقد نمی‌تواند گزینشی و سیاسی باشد، بلکه باید شامل تمامی بازگران این عرصه باشد. نشریه "پدیده شهر" تلاش کرده است در حد توان خود نقدی علمی و کارشناسی به همه اجزای مدیریت شهری داشته باشد. البته خود را مصون از خطا و اشتباه نمی‌داند.

سرمدبیر هفته نامه «پدیده شهر» پاسخ می‌دهد:

آیا ۷ اسفند ۹۴ برای اصلاح طلبان تکرار می‌شود؟! آیا قالیباف در انتخابات ۹۶ می‌تواند پیروز شود؟! ۲

هفته نامه «پدیده شهر»

وضعیت کوره پزخانه‌های منطقه ۱۹ را بررسی می‌کند:

اینجا؛ غروب‌ها آسمان و زمین به هم می‌ریزد ۹

الهه راستگو:
به سبک نمادین
نمی‌توان مشکلات اقشار
جامعه را رفع کرد ۲

هادی ساعی:
از هیچ خبرگزاری
و روزنامه‌ای هیچ شکایتی
نداشته و ندارم ۳

محمد سالاری:
ارزیابی عدالت فضایی
کاربری فضای سبز شهری
در شهر تهران ۴

محمد سالاری:
آسیب‌شناسی طرح
تفصیلی یک ضرورت است ۸

تهاتر راه آهن و شهرداری

برای تعیین تکلیف محور تهران - تبریز

رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای اسلامی شهر تهران از انتقال زمین‌های آزاد شده در نتیجه زیرزمینی کردن راه آهن تهران - تبریز در مناطق ۱۷ و ۱۸ به صورت تهاتری خبر داد. به گزارش اداره کل ارتباطات و امور بین الملل شورای اسلامی شهر تهران، احمد دنیامالی در پاسخ به تذکری در خصوص سرانجام زمین‌های آزاد شده در نتیجه زیرزمینی کردن راه آهن تهران تبریز در مناطق ۱۷ و ۱۸ از توافقات صورت گرفته با شرکت راه آهن خبر داد.

وی تصریح کرد: با توجه به عدم توانایی شهرداری در پرداخت نقدی برای تملک این زمین‌ها توافق شده است که این کار از طریق تهاتر انجام شود و هم‌اکنون در جلسات به دنبال نهایی کردن این توافق هستیم. رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای اسلامی شهر تهران تأکید کرد: با این وجود بر اساس توافقات پیشین موضوع تملک نافی مرتب کردن و نظافت محیطی این زمین‌ها توسط شهرداری‌های مناطق نیست. دنیامالی همچنین در خصوص موضوعات مطرح شده در خصوص اعضای شورای شهر در برخی رسانه‌ها گفت: چرا رسانه‌ها صحبت‌های اعضا مبنی بر نگرانی املاک را منتشر نکرده‌اند.

وی درباره شکایت تعدادی از اعضای شورای شهر تهران از رسانه‌ها اظهار داشت: بعضی از اعضای اعلام کردند که شکایتی انجام ندادند و این موضوع باید منعکس شود. بعضی از اعضای شورای شهر نیز که مورد اتهام قرار گرفته‌اند اعلام کردند که چیزی در یافت نکرده‌اند ولی نمی‌دانم چرا این بحث‌ها به صورت کامل توسط رسانه‌ها منعکس نمی‌شود. این عضو شورای اسلامی شهر تهران تأکید کرد: ما باید از همکاران خود دفاع کنیم و اجازه ندهیم کیان شورای زیر سؤال برود. وی گفت: بازرسی حقیقی طبیعی دستگاه‌های نظارتی است بنابراین دستگاه‌های نظارتی و قوه قضاییه باید نسبت به موضوع املاک سرایت اقدام و نتیجه نهایی منتشر شود.

دنیامالی افزود: بنده پیگیری‌های لازم را انجام دادم ولی هیچ‌کدام از این مواردی که در رسانه‌ها منتشر شده مطرح نیست و بنده از اعضای شورای شهر درخواست می‌کنم اگر احیاناً شکایتی کرده‌اند از شکایت خود صرف نظر کنند چرا که رسانه‌ها چشم و گوش ملت هستند. وی همچنین به جلسه روز گذشته با نمایندگان مردم تهران، ری، شمیرانات و پردیس در مجلس شورای اسلامی اشاره کرد و با مثبت ارزیابی کردن این اقدام گفت: باید کمیسیون‌های چندگانه مشخص و فعال شود. وی ادامه داد: ۳ نفر از اعضا برای پیگیری امور معرفی شوند تا اقدامات زودتر به سرانجام برسد.

دو نگاه متفاوت به کارنامه ۱۰ ساله قالیباف در جنوبی‌ترین منطقه تهران ۵

در جمع شوراییاران منطقه ۱۹ با سرمدبیر هفته نامه «پدیده شهر» مطرح شد:

گزارش هفته نامه «پدیده شهر» از فعالیت جمعیت «طلوع بی نشان»:

از زیر پلیدی‌های شهر، طلوع آفتاب را نظاره‌گر باش! ۱۰

صدای محله‌های تهران است

آگهی خود را به ما بسپارید ۸۸۳۲۰۶۵۴

به سبک سمبلیک و نمادین نمی توان مشکلات اقشار جامعه را رفع کرد

الیه راستگو عضو کمیسیون اجتماعی و فرهنگی شورای اسلامی شهر تهران در همایش نشاط در سالمندی که پیش از ظهر امروز به همت کارگروه ستاد سمن های شهر تهران در سالن همایش بوستان والفجر منطقه ۱۵ برگزار شد سالمندی را نه فرصتی جهت استراحت، آرامش و انجام امور مورد علاقه که زمان دغدغه مندی و تنش به جهت بسیاری از موانع موجود برای سالمندان کشور بر خلاف دیگر کشورها دانست؛ بسیاری از سیاستگذاری ها و برنامه ریزی های نا صحیح امروز شرایطی را به نام بحران پدیده سالمندی رقم زده که در صورت عدم توجه جدی به مرز هشدار و خط قرمز خود خواهد رسید.

وی اجرای طرح ارتقای معیشت باز نشستگان را کلید رفع و حل بسیاری از مشکلات فعلی سالمندان بازنشسته دانست و تاکید کرد: پر خور داری از مسکن، بیمه های مکمل و خدمات بهداشتی درمانی و سیاحتی امروز از حقوق به حق و مسلم افراد جامعه در تمامی کشورها بوده و این در حالی است که تامین این مهمترین بایدها و ضروری ترین نیازهای امروز مردم به دغدغه بزرگ و لاینحل آنان تبدیل شده است.

رئیس کمیته مشارکت های مردمی شورای اسلامی شهر تهران به آرزوی دیرینه ی حقوق بگیران ذره بینی و آتمی جهت پر خور داری از رفاه نسبی در مقابل رفاه سرشار و نامتعارف حقوق بگیران نجومی اشاره کرد و افزود: تورم و نوسان قیمت و عدم تناسب آن با میزان حقوق و دستمزد امروز شرایطی را رقم زده که نمی توان رضایتی از این شرایط را برای ابرای شمولین آن متصور بود راستگو فراهم سازی رفاه نسبی برای افراد جامعه را از اهم وظایف دولت ها دانست و اظهار داشت: سازمان تامین اجتماعی در این راستا از وظایف ذاتی پر خور دار بوده که متاسفانه افزایش روز افزون دامنه مشکلات معیشتی اقشار مختلف مردم و پابرجایی و لاینحل ماندن بسیاری از آنها گواه بر بسیاری از ضعف هایی است که مسئولین امر باید پاسخگو ی چرایی تعلل های صورت گرفته در رفع آن باشند.

وی در ادامه مسائل و مشکلات سالمندان فاقد بیمه و مستمری را بسیار بیشتر و غیر قابل تصور دانست و افزود: در شرایطی که سالمندی بخش انکار نشدنی زندگی تمام مردم و همچنین مسئولین خواهد بود سیاستگذاران امروز و سالمندان در ابادید تکریم و رسیدگی به وضعیت این گروه از جامعه را اولویت نخست مسئولیت خود قرار دهند چرا که عدم توجه به این مهم موضوعات حاشیه ای تلخ دیگری را به دنبال خواهد داشت.

رئیس ستاد توان افزایی و حمایت از فعالیت سازمانهای مردم نهاد شهر تهران با بیان اینکه فقر، عدم تناسب هزینه های موجود، افزایش برخی هزینه های ناشی از کهولت سن و گستردگی خانواده پس از ازدواج فرزندان و عدم سیاستگذاری و تعیین استرژای و برنامه متناسب با این تغییرات ناگزیر گرایش سالمندان بازنشسته به شغل دوم و سوم را به دنبال داشته افزود: پیران کار امروز شرایطی را متحمل شده اند که هیچگاه نمی توان پر خور داری از منزلت اجتماعی را برایشان عنوان کرد و این موضوع و معضلات رفاهی معیشتی دیگر اقشار جامعه با توجه به منابع سرشار کشور بیانگرتعلل و یا خلاهای قانونی است که لزوم بازنگری وضعیت موجود را ضروری ساخته است.

راستگو تاکید کرد: قطعا مسئولی که حقوق نامتعارف و کلان ورفاه غیر قابل مقایسه با اقشار ضعیف را برایش مهیا ساخته قادر به مقایسه خود با طبقات پایین دست جامعه و درک شرایط زندگی آنها نبوده و بر این اساس ساماندهی وضعیت موجود از سوی این افراد انتظار و خواستی نابه جاست.

وی در ادامه از سالمندی به عنوان مسئله مهم تمامی جوامع یاد کرد و افزود: جوانان دپروز که پتانسیل بالقوه آنان به دلیل بسیاری از بی برنامه گی ها به فعالیت نرسیده سالمندانی هستند که به طور قطع لذت این دوران برایشان با تداوم وضعیت موجود ذلت خواهد شد و این هر دو مسع جمعیتی در صورت عدم پیش بینی های لازم بحران آینده کشور می شود.

عضو چهارمین دوره ی شورای اسلامی شهر تهران رفع مشکلات اقشار جامعه را نیازمند قانون گذاری و تدوین برنامه ی اصولی دانست و تاکید کرد: نمی توان با نامگذاری روزها و هفته ها به سبک سمبلیک و نمادین مشکلات اقشار جامعه را رفع کرد و این اثرات تنها از اثرات تربیتی پر خور دار است که در صورت توم نشدن با رفع معضلات، نارضا یی از دولت مردان را موجب خواهد شد. گفتنی است در پایان این همایش ضمن تقدیر از سالمندان نمونه منطقه ۱۵ دکتر الهه راستگو عضو چهارمین دوره ی شورای شهر با تشکیل جلسه ای با سالمندان و مسئولین منطقه در جریان هم مشکلات شهروندان برگزار شد.

معاون خدمات شهری ی خیر داد:

بهره برداری از ۱۶ ایستگاه آتش نشانی تا چند ماه آینده

معاون خدمات شهری شهرداری تهران خبر داد: ۱۶ ایستگاه آتش نشانی تا چند ماه آینده به بهره برداری می رسد.

مجتبی بزدانی در گفت و گو با خبرنگار «تهران سما» با بیان اینکه احداث ۱۶ ایستگاه آتش نشانی در دستور کار قرار گرفته است، اظهار کرد: در حال حاضر در شهر تهران ۱۲۳ ایستگاه آتش نشانی وجود دارد. این در حالی است که تا پیش از یک دهه اخیر پایتخت دارای حدود ۱۶۰ ایستگاه آتش نشانی بود. وی ادامه داد: با بهره برداری ۱۶ ایستگاه تا چند ماه آینده تعداد ایستگاه های موجود در شهر تهران به ۱۲۹ ایستگاه خواهد رسید. معاون خدمات شهری شهرداری تهران به تجهیزات موجود در سازمان آتش نشانی اشاره کرد و ادامه داد: در زمینه بروز رسانی تجهیزات نیز اقدامات خوب و قابل توجهی انجام شده است. بزدانی با بیان اینکه در سازمان آتش نشانی آموزش نیروها یکی از اولویتهای محسوب می شود، تصریح کرد: برای به روز رسانی های تخصصی آتش نشانی و همچنین تبادل اطلاعات روابطی در سطح بین الملل انجام شده است. وی اضافه کرد: تا پایان سال ۹۴ بر اساس آرزویی های صورت گرفته توسط شورای سازمان و کارگروه تخصصی سازمان فناوری اطلاعات شهرداری تهران میانگین زمان رسیدن آتش نشانی ۴ دقیقه و ۹ ثانیه بوده است که در حال حاضر این زمان کمتر نیز شده است.

عابدین سالاری اسکر: در هفتم اسفند ماه

سال ۹۴ لیست ناشناخته و سیمه ای جریان موسوم به اصلاح طلبان در شهر تهران به طور کامل رای آورد. اخیرا در خصوص سازو کار انتخاباتی این مجموعه سیاسی اختلاف نظر های جدی (میان شورای سیاستگذاری و شورای هماهنگی احزاب اصلاح طلب) بوجود آمده است. معمولا زمانی در میان کنتشگران و فعالین یک طیف سیاسی رقابت جدی می شود که تصور و تحلیل آنها از نتیجه ی انتخابات این باشد که پیر و زمین هستند! هدف از این نوشتار این است که به این سوال پاسخ دهد: «آیا اصطلاح طلبان پیروز میدان بعدی انتخابات به ویژه انتخابات شورای اسلامی شهر در تهران هستند؟! و چه گزینه هایی امکان رخداد در فضای سیاسی شهر تهران در سال آینده دارد؟»

برای یافتن پاسخ دقیق و قابل قبول برای این سوال باید قدری به عقب تر مثلث انتخابات سال ۹۴، انتخابات سال ۹۲ و یا به ادوار قبل حتی به دهه ۷۰ باز گشت. این بازگشت تاریخی می تواند یک الگوی رفتاری نسبی از کمیت و کیفیت مشارکت مردم در انتخابات ها را نشان دهد، به عبارت دیگر فهم و کشف ماهیت رفتار انتخاباتی مردم می تواند تعیین کننده میزان مشارکت کمی مردم در هر انتخاباتی باشد، چرا که بعد از تعیین میزان مشارکت مردم می توان سهم گروه های مختلف را بر اساس آن گمانه زنی کرد.

مطالعات مختلفی بر اساس گرته برداری و الگو گیری از مدل های جامعه شناسی سیاسی که پارادایم غالب در فضای علمی این رشته است، در ایران انجام شده است. این مطالعات در بسیاری از موارد مبنای عمل سیاستون وخبگان جامعه مافرا گرفتار است.

نگارنده با تجربه نزدیک به دو دهه مطالعه در این حوزه و حضور مستمر و مستقیم در همه ی انتخابات های ۲۰ سال اخیر، بر این باور است که آن الگوهای پیش گفته می تواند تنها بخشی از رفتار انتخاباتی مردم ایران را توضیح دهد. با این حال بخشی از تحلیل کنونی می تواند متاثر از برخی تئوری های این حوزه باشد (این مساله در جای خود موضوع مضمومی نیست)

بررسی دقیق انتخابات های مختلف نشان می دهد که نتیجه نهایی (خروجی) هر انتخاباتی تابع دو متغیر اصلی و کلان، یکی ذائقه و اولویت حاکمیت و دیگری ذائقه و خواست اکثریت نسبی مردم می باشد. به عبارتی دیگر این دو متغیر در طول دو دهه گذشته در حال یک داد و ستد دائمی با یکدیگر بوده اند. در برخی مواقع این دو متغیر کاملا همسو شده اند و در برخی مقاطع با هم زاویه پیدا کرده اند. (این مدل فرض و مقدمات مفصلی دارد که نوشتار مذکور به دنبال آن نیست).

اکنون اگر فرضیه فوق را به عنوان یک معیار و شاخص جهت قضاوت در خصوص رفتار بازبگران حوزه سیاست در ایران بپذیریم، آنگاه می توان بر اساس آن رفتار بیست سال اخیر اصلاح طلبان و یا هر گروه دیگری را مورد مذاکره و تحلیل قرار داد.

در سال ۷۶، بخشی از حاکمیت تحلیل و نگاهش از ورود کاندیدای اصلاح طلبان بیشتر یک جنبه ی گرم کردن تنور انتخابات داشت، اما ذائقه اکثریت مردم در آن مقطع تاریخی به دلایل متعدد با آنچه بخش مسلط ساختار قدرت تصویری کرد، فاصله پیدا کرد.

در این فرایند دو سو یه نتیجه آن شد که کاندیدای اصلاح طلبان به مقام ریاست جمهوری رسید. در انتخابات شورای شهر اول در شهر تهران و مجلس ششم این مدل با نذکی تفاوت تکرار شد. دوران بعد از سال ۸۰، را باید یک نقطه تاریخی و عطف در تحلیل رفتار این گروه به حساب آورد. این گروه سیاسی که توانسته بود در ۴ انتخابات سیاسی آراء اکثریت مردم را کسب کند، نتوانست آنچه را که به عنوان شعار های اصلاح طلبانه به مردم ارائه کرده بود، در زندگی واقعی جامعه ایرانی ساری و جاری کند. شاید تعدادی از تحلیلگران این جریان سیاسی مقاومت های جریان سیاسی رقیب را دلیل اصلی نامیدی مردم از اصلاح طلبان معرفی کنند، اما ناظران بسی طرفی که در آن مقطع حوادث جامعه را با دقت رصد می کردند، به خوبی به خاطر دارند که بخش عمده شکل گیری فضای اجتماعی که منتهی به انتخابات شورای دوم شهر تهران در سال ۸۲ شد، ریشه در تا کار آمدی عملی و نارسایی های تئوریک و گفتمانی این جریان سیاسی داشت. نگارنده برای اثبات این مدعی خود یک مدل تحلیلی ارائه می کند.

صورت بندی این مدل اینگونه است که هر نیروی سیاسی که بخواهد در سپهر سیاسی ایران منشاء اثر باشد و به صورت پایدار حضور داشته باشد، باید بتواند

تعیین تکلیف طرح بوستان ده ونک

به گزارش اداره کل ارتباطات و امور بین الملل شورای اسلامی شهر تهران، اسما عیلا دوستی، عضو شورای اسلامی شهر تهران در جلسه شورای اسلامی شهر تهران به موضوع طرح ساماندهی ده ونک اشاره کرد و گفت: بر اساس طرحی که به تصویب کمیسیون ماده ۵۰ مقر رشد بخشی از این منطقه حد فاصل مجید پور و اتوبان شهید چمران به بوستان تبدیل شود. وی تصریح کرد: بر اساس این طرح آجان نقل و انتقال و حتی اجازت اشغال گان، فاضلاب، برق و غیره به اهالی آنجا داده نمی شود که این مساله موجب نارضا یی اهالی را ایجاد کرده است. دوستی در بخش دیگر سخنانش به موضوع و انگاری املاکی تحت عنوان و انگاری های نجومی در رسانه ها مطرح شده و قوه قضاییه و سازمان بازرسی نیز به این موضوع و ارتد شده اند اشاره کرد و گفت: پیشنهاد می شود تا نهایت رییسه از قالیباف دعوت کند تا به صحن علنی شورای شهر بیاید و در حضور خبرنگاران توضیحاتی در این خصوص اعلام کند. وی بیان کرد: در پی انتشار این اخبار تعدادی از دوستان خیر نگار در بند هستند که پیشنهاد می شود، رئیس شورای شهر به عنوان واسطه آزادی این افراد را پیگیری کند.

سر دبیر هفته نامه «پدیده شهر» پاسخ می دهد:

آیا ۷ اسفند ۹۴ برای اصلاح طلبان تکرار می شود؟!

و حاکمیت به حداکثر خود رسیده به نحوی که بعد از آن هرگز ترمیم نشد. به عبارت دیگر در پایان سال ۸۸ جریان اصلاح طلب هم از میانگین مطالبات توده های ایرانی وهم بخش مسلط ساختار قدرت حداکثر فاصله را گرفته بود. نتیجه طبیعی این شرایط گوشه نشینی و بی اثر شدن این جریان در فاصله سالهای ۸۸ تا ۹۲ بود.

عملکرد ضعیف اقتصادی دولت پیروز سال ۸۸، به همراه شتاب گرفتن تحریم ها علیه ایران و افزایش یکباره قیمت ارز در سال ۹۱ (تورم ناشی از آن) و فاصله گرفتن سریع این دولت از حاکمیت و بخش مسلط قدرت، عملافضای جدیدی در پایان سال ۹۲ ایجاد کرده بود. در این انتخابات اساسا به جریان اصلاح طلب اجازه عرض اندام و ارائه کاندیدا داده نشد و در نتیجه این جریان در این انتخابات حداکثر به عنوان یک بازی به هم زن و ادرمدیمان شد. در نتیجه فردی که سالها در میانه سیاست و قدرت ایستاده بود، به ریاست جمهوری رسید.

انتخابات سال ۹۲ نیز به مانند سایر انتخابات های قبل، محصول سنتز دو متغیر پیش گفته در ابتدای یادداشت بود. البته یکسری شباهت های می توان از حیث رفتار لایه های اجتماعی با سال ۷۶ در آن پیدا کرد.

اما یکسری تفاوت های جدی نیز با آن وجود دارد. مهمترین تفاوت آن، عریان شدن نقش متغیر خارجی برای تاثیر گذاری بر مناسبات انتخاباتی درون جامعه ایران بود. عامل خارجی با گذراندن چندین قطعه نامه و کاهش فروش نفت ایران، عملا در میان بخشی از لایه های جامعه ایرانی این ذهنیت را مطرح کرد که با بستن برای خروج از این وضعیت، نوع مناسبات ایران با دنیای خارج تغییر کند. این متغیر بیشترین کمک را به پیروزی جریان غالب در سال ۹۲ کرد. در قیقادار این مقطع تاریخی اصولگرایان خطایی را مرتکب شدند که اصلاح طلبان در سال ۸۴ مرتکب شدند. اصولگرایان شکست خود را ناشی از تکثر کاندیداهای خود فرض کرده و حتی تا زمان شکست مطلق خود در انتخابات سال ۹۴ نیز چنین می پنداشتند. در حالی که اساسا متغیر اجتماعی که

در سال ۸۴، ۸۸ و نفع جریان احمدی نژاد وارد بازی شده بود در این مقطع به گونه دیگری عمل کرد. بعد از انتخابات سال ۹۲ جریان اصلاح طلب که در نقش یک کاتالیزور عمل کرده بود، جانب تا بازی گرفت. جریان اصولگرا در فاصله ی سال های ۹۴ تا ۹۶ دقیقاً بر مدار حرکت کرد که باعث شکل گیری نتیجه انتخابات سال ۹۲ شده بود.

عملکرد این جریان سیاسی فضای جامعه را به شدت تمام دو قطبی دیو و پری نگه داشت. این دو قطبی در مقاطعی به نفع جریان اصلاح طلب تمام شده است، به عبارت دیگر نتیجه انتخابات سال ۹۴ مجلس رایش از اینکه محصول کار آمدی و سیاست های اجباری جریان اصلاح طلب بدانیم، باید محصول واگرایی بیش از حد میانگین مطالبات توده های جامعه از عملکرد اصولگرایان دانست.

در این مقطع رابطه جریان سیاسی اصلاح طلب با حاکمیت، همچنان مانند سالهای بعد از ۸۸ بود. حال باید برای پاسخ دقیق به سوال اصلی نوشتار تغییرات متغیر های تاثیر گذار بررسی کرد.

۱- در خصوص تنظیم رابطه این جریان سیاسی با بخش مسلط قدرت تغییراتی رخ نداده و اساسا توسط حاکمیت به بازی گرفته نشد. از این رو این جریان حتی اگر بخواهد، نمی تواند گزینه ای روانه انتخابات ریاست جمهوری کند، اما می تواند برخی کاندیداهای خود را در انتخابات شوراها وارد عرصه نماید.

۲- به دلیل قیمت بالای نفت و درآمد سرشار ناشی از آن توانست با برنامه های که عمدتاً مبتنی بر توزیع منابع در میان لایه های اجتماعی فرودست و پیرامونی جامعه ایرانی بود، بیشترین همگرایی را میانگین مطالبات توده های ایجاد کند. (گرچه برخی قضاوت های روشنفکرانه این را نوعی پوپولیسم می دانند و آنرا رد می کنند) اما سخن بر سر حقانیت یا عدم حقانیت این روش نیست، بلکه منظور توصیف این متغیر (است)

ریاست جمهوری یعنی فاصله بین سالهای ۸۴ تا ۸۸ بدینگونه است:

۱- از زاویه تنظیم رابطه پایدار و دقیق با ساختار قدرت نسبتاً موفق عمل کرد گرچه در سال های پایانی بر اساس تحلیل های که پیدا کرد سعی کرد با این بخش تعدد زاویه پیدا کند.

۲- به دلیل قیمت بالای نفت و درآمد سرشار ناشی از آن توانست با برنامه های که عمدتاً مبتنی بر توزیع منابع در میان لایه های اجتماعی فرودست و پیرامونی جامعه ایرانی بود، بیشترین همگرایی را میانگین مطالبات توده های ایجاد کند. (گرچه برخی قضاوت های روشنفکرانه این را نوعی پوپولیسم می دانند و آنرا رد می کنند) اما سخن بر سر حقانیت یا عدم حقانیت این روش نیست، بلکه منظور توصیف این متغیر (است)

۳- از حیث تنظیم رابطه با میانگین فهم و مطالبات نخبه های سیاسی فعال در سپهر سیاست در ایران کمترین توفیق را به همراه داشت.

عناصر خارجی و مشخصاً عملکرد کشور های غربی از این مقطع به بعد با گذراندن برخی مصوبات در شورای امنیت سازمان ملل، در نتیجه سیاست خارجی دولت این سالها آرام آرام در حال تاثیر گذاری بر افکار عمومی شد.

جریان سیاسی اصلاح طلب در فاصله بین سالهای ۸۴ تا ۸۸، به صورت انفعالی در تحلیل پدیده سیاسی اجتماعی سال ۸۴ مانده بود و اساساً نتوانست نقش یک اپوزیسیون فعال و موثر در قبال عملکرد دولت را بازی کند. انتخابات سال ۸۸ با نقطه عزم متفاوت برای تحلیل رفتار های سیاسی جریانات سیاسی مطرح می باشد. در این انتخابات جریان اصلاح طلب زیان را به چشمی که در انتخابات سال ۸۴ داشت وارد این عرصه شد. این گروه سیاسی تصویری کرداگر بر روی یک گزینه اجماع کند، نتیجه انتخابات آن می شود که در سال ۸۴ باید می شد. از این رو به سراغ گزینه ای رفت که هم نوعی مشروعیت انقلابی داشت و هم نوعی نشانه رفتاری (از حیث عملکرد اقتصادی) با رئیس جمهور آن مقطع.

نگارنده در همان زمان در یک مقاله ی تحلیلی بر این نکته اشاره کرد که در خلاف سال ۷۶، در انتخابات سال ۸۸ رفتار سیاسی مردم تهران قابل تعمیم به کل ایران نیست. واقعیت این است که در سال ۷۶ رفتار سیاسی مردم تهران به نوعی با رفتار سیاسی مردم روستایی دور افتاده ای که نگارنده در آنجا به دنیا آمده است، تشابه بالایی داشت. که این ریشه در مختصات نسلی و گفتمانی آن مقطع دارد. در سال ۸۸ جامعه ایران در نتیجه عملکرد مدل های توسعه اقتصادی دوران سازندگی و اصلاحات به یک دو قطبی جدیدی از حیث بهره مندی منابع و توزیع امکانات رسیده بود.

به صورت دقیق تر روستاها و حاشیه نشینان میلیونی پیرامون شهرها و شهر های کوچک تصور متفاوت تری از توزیع منابع، ناشی از مدل های توسعه در ایران دارند. اما گویای همه آنچه که در آن دهه در ایران شکل گرفت، نمی باشد.

دقیقاً فاصله بین ۱۰ میلیون رأی آقای هاشمی و ۱۷ میلیون رأی آقای احمدی نژاد (در دوره دوم) نماد و بیانگر شکل گیری این لایه های جدید اجتماعی است که نتوانست نقش موثری در سیاست بازی کند. این جریان سیاسی با انتخابات سال ۸۴ عملاً گزیرفته قدرتی سیاسی بیرون گذاشته شد.

فردی که در انتخابات سال ۸۴ به عنوان رئیس جمهور وارد ساختار شد، محصول عملکرد همین فضای اجتماعی بود، گرچه این گزینه در آن مقطع بیشترین همراهی گفتمانی را با حاکمیت به همراه داشت. عملکرد داین فرد در دوره ۴ ساله اول

تشکیل کمیسیون های تخصصی مجلس و شورا

به گزارش اداره کل ارتباطات و امور بین الملل شورای اسلامی شهر تهران عبدالحسین مختاباد در تذکرات پیش از دستور دیوید نو و پنجمین جلسه علنی شورای اسلامی شهر تهران با تقدیر از تشکیل جلسه مشترک شورای اسلامی شهر تهران و نمایندگان مردم تهران، ری، شمیرانات و پردیس در مجلس گفت: توافقاتی که در این جلسه انجام شد می تواند بسیار مثمر شمر باشد. وی اظهار داشت: محل بسیاری از مشکلات شهر تهران از توان مدیریت شهری خارج است و باید در سطح ملی برطرف شود. عضو شورای اسلامی شهر تهران تصریح کرد: معضل تکدیگری و دستفروشی، مهاجرت و ایجاد مترو از جمله موضوعاتی است که نیاز مند ورود دولت است. وی در ادامه به موضوع قطع دختان در پارک چیتگر اشاره کرد و گفت: ۲۲ تهران در جنگل های چیتگر فاجعه ای رخ داده است و هزاران اصله درخت قطع شده است که هنوز در این باره جواب قانع کننده ای را دریافت نکردیم و شهرمان منطقه نیاز اعلام کردیم و مقتصر نیست و دیگر دستگاه ها مقصر هستند.

www.padidehshahr.com telegram:@padidehshahr instageram:padidehshahrweekly October 8, 2016

۱۲ صفحه ۵ سال سوم ۵ دوره جدید، شماره: ۱۱ شنبه ۱۷ مهر ۱۳۹۵

سر دبیر هفته نامه «پدیده شهر» پاسخ می دهد:

آیا قالیباف در انتخابات ۹۶ می تواند پیروز شود؟!

در انتخابات سال ۹۶ دقیقاً مساله عدالت، احساس تبعیض و مساله رانت و فساد اولویت اصلی و عمده لایه های تاثیر گذار اجتماعی خواهد بود. به عبارت دیگر جریان سیاسی که از حیث گفتمانی، عملکردی سابقه و پیشینه ی سیاسی و داشتن چهره متناسب با این متغیر، بتواند وارد انتخابات شود، توانایی رقابت با رئیس جمهور مستقر را خواهد داشت. حال باید گزینه های موجود در عرصه انتخابات ریاست جمهوری را با این معیار مورد قضاوت قرار داد. رئیس جمهور مستقر کنونی به دلایل متعدد، نمی تواند نماد این مطالبه اجتماعی جامعه ایرانی تلقی شود. حتی اگر به گزینه های اصلاح طلب هم اجازه ورود به انتخابات داده شود، هیچ یک از چهره های این جریان سیاسی نمی تواند، نماد مناسبی برای این مطالبه اجتماعی باشد.

در میان اصولگرایان، گرچه یکی از چهره ها تلاش می کند خود را نماینده این مطالبه اجتماعی قرار دهد، اما به دلایل تئوریک و عملی وی در حد همان رأی دوره قبلی خود را خواهد آورد. رئیس جمهور سابق که تا حدی می توانست نماد این مطالبه اجتماعی محسوب شود، امکان ورود به این عرصه را ندارد. (ذکر این نکته ضروری است که در صورت ورود این فرد به رقابت انتخاباتی، دو قطبی مورد اشاره به بالاترین حد خود می رسد و امکان تکرار حوادث سال ۸۸ وجود داشت. به نظر می رسد صلاح دید صورت گرفته در این بخش

حال سوال اساسی این است که در انتخابات شوراها، چه گزینه هایی از حیث نتیجه امکان تحقق دارد.

۱- اگر میزان مشارکت مردم تهران در حد انتخابات هفتم اسفندماه سال ۹۴ باشد و این جریان سیاسی به یک لیست مشترک برسد، آنگاه این جریان سیاسی

در تهران به پیروزی می رسد.

۲- اگر میزان مشارکت مردم تهران در حد انتخابات هفتم اسفندماه ۹۴ باشد و این جریان سیاسی با چند لیست وارد میدان انتخابات شود، در این حالت امکان تکرار نتیجه سال ۹۴ وجود نخواهد داشت.

۳- میزان مشارکت مردم تهران کمتر از هفتم اسفندماه ۹۴ باشد و جریان اطلاع طلب با یک لیست وارد انتخابات شود.

۴- میزان مشارکت مردم تهران کمتر از هفتم اسفندماه ۹۴ باشد و این جریان با چند لیست وارد انتخابات شود.

حال باید به میزان تحقق هر یک از گزینه های فوق پرداخت:

در تمامی این گزینه ها، میزان مشارکت مردم، متغیر اصلی و تعیین کننده است. از این رو باید در درجه اول تخمینی از این متغیر داشت. در انتخابات سال آینده دو صندوق رأی به مردم عرضه می شود.

صندوق اول، آراء مربوط به ریاست جمهوری است و صندوق دوم، مربوط به انتخابات شوراهاست. میزان آراء این دو صندوق روی یکدیگر اثر دارد و معمولاً این گونه است که بخشی از مردم که به ریاست جمهوری رأی می دهند، رأی در صندوق شورای شهر نمی اندازند. بنابراین تخمین میزان آراء مردم در انتخابات ریاست جمهوری، می تواند شاخص مناسبی برای کمیت آراء صندوق دوم یعنی شوراها باشد.

حال نکته این است که در انتخابات ریاست جمهوری چه اتفاقی می افتد؟ برای پاسخ به این سوال باید به تحلیل توصیفی از وضعیت لایه های اجتماعی امروز جامعه ایران اشاره کرد. بر خلاف سال ۹۲ که مساله «نوع ارتباط دنیای خارج» یا به عبارت دقیق تر موضوع تحریم ها توانست به عنوان متغیر اصلی و عمده در دو قطبی سازی فضای سیاسی ایران بازی کند، در سال ۹۶ این متغیر کارکرد قبلی خود را از دست داده است. به دیگر سخن، آنچه تحت عنوان برجام نام گرفت، در انتخابات مجلس در سال ۹۴ توسط دولت خرج شد و به تاریخ پیوست.

۳ تحلیل

تدبیر

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

ابعاد اجتماعی زندگی مهاجران خارجی مقیم تهران بررسی شد

در این جلسه مدیر انجمن حمایت از زنان و کودکان پناهنده با ارائه تصویری از وضعیت جامعه پناهندگان به اعضای شورای اسلامی شهر تهران و مدیران اجرایی مناطق تهران داده و مشکلات پیش روی پناهندگان و مهاجران را توضیح تشریح کرد.

ایران با بیش از ۳ دهه میزبانی یکی از بزرگترین جمعیت پناهندگان و مهاجران جهان بوده است. تجربیات مثبت، دستاوردهای جمهوری اسلامی ایران در ارائه خدمات به مهاجران و پناهندگان در کنار چالش های این موضوع ضرورت توجه مطالعاتی و اجرایی هر چه بیشتر را با مشارکت بخش مدیریت شهری پایتخت که میزان یک سوم جمعیت نزدیک به ۳ میلیون پناهندگان و مهاجران سراسر کشور است، را بیشترین نمایان می کند. با توجه به شرایط کنونی کشور های همسایه، امکان بازگشت داوطلبانه پناهندگان و مهاجران بعید به نظر می رسد؛ بنابراین بهتر است با بررسی در س های سالهای گذشته در کنار برنامه ریزی در سالهای پیش روی برای حضور این افراد برنامه ریزی های لازم صورت گیرد. این امر نه تنها موجب بهبود وضعیت پناهندگان در کشور خواهد شد، بلکه موجب ایجاد توازن و واقع بینانه در برنامه ریزی های کلان در سازمان های مرتبط خواهد گردید. خوشبختانه رویکرد مثبت رئیس کمیسیون اجتماعی شورای شهر تهران به موضوع پناهندگان و مهاجران مقیم تهران، موجب شده است تا این موضوع طی جلسه ای در شورای شهر تهران با حضور مدیران اجرایی مناطق مختلف شهرداری تهران روز ۱۲ مهرماه برگزار گردد.

در این جلسه مدیر انجمن حمایت از زنان و کودکان پناهنده با ارائه تصویری از وضعیت جامعه پناهندگان و مهاجران که طی یک تحقیق میدانی از ۳۵۰ خانواده به عنوان جامعه نمونه آماری بدست آمده است، گفت اهمیت توجه به مسئله آموزش در میان خانواده مهاجران و پناهندگان موجب می شود تا رشد بهبود وضعیت اجتماعی و زندگی این افراد امکان ادغام بیشتر در جامعه میزبان را فراهم آورد. فاطمه اشرفی افزود: سرمایه گذاری روی نیروی انسانی دارای منافع مشترک برای جامعه میزبان و جامعه پناهنده خواهد بود.

فاطمه دانشور، نماینده شورای شهر تهران با اشاره به مسائلی که بسیاری از مهاجران و پناهندگان در حوزه آسیب های اجتماعی دارند و به دلیل فقدان قوانین و مقررات لازم در این زمینه در بسیاری موارد دستگاه های اجرایی در شرایط بلا تکلیفی برای رسیدگی به وضعیت این افراد به سر می برند اظهار کرد: توجه به مسئله مهاجران و پیش بینی راه حل های حقوقی برای مسائل آنان به مسئولان مدیریت شهری و دستگاه های دولتی نیز کمک می کند و از بر خوردهای سلیقه ای جلوگیری می کند. به عنوان مثال به ما گزارش شده است کودک ۳ ساله ای که دارای پدر و مادر افغان بوده و والدین خود را از دست داده است، به دلیل فقدان مقررات لازم امکان پذیرش توسط بهزیستی را ندارد. این مسئله می تواند با یک راه حل قانونی و منطقی حل گردد. رئیس کمیسیون اجتماعی شورای شهر تهران افزود: ورود شورای شهر تهران به این مسئله به دلیل اهمیت کسب شناخت لازم از جامعه پناهندگان و مهاجران و استفاده از پتانسیل های آنان در خدمت این جامعه است.

دکتر محمد جلال عباسی، محقق جمعیت شناسی با ارائه آمارهای دقیقی از حضور و وضعیت پناهندگان و مهاجران افغانستانی در تهران اظهار کرد: طبق تحقیقاتی که توسط گروه ما در دانشگاه تهران صورت گرفته است بیش از ۵۰ درصد از مهاجران و پناهندگانی که در تهران زندگی می کنند در ایران متولد شده اند. این نکته به ما یادآور می شود که ما باید در برنامه ریزی های خود در سطوح مختلف به مسئله ادغام این افراد با جامعه میزبان و احساس تعلق آنها به کشور میزبان توجه کنیم. بر خلاف تصور عمومی از اینکه مهاجران فرصت های شغلی جامعه میزبان را گرفته اند، آمارهای دقیق ما نشان می دهد از مجموع افراد تحصیل کرده اتباع خارجی سهم بسیار کوچکی از فرصت های شغلی اخذ شده است، و باید توجه داشته باشیم در برخی استان های کشور مانند استان کرمانشاه که دارای بیشترین آمار بیکاری هستند، حضور پناهندگان و مهاجران خارجی ممنوع است. این استاد دانشگاه تهران افزود: مطالعات ما درباره تجربه های موفق در کشور های دیگر نشان داده است این کشورها که دارای تعداد زیادی از مهاجران هستند طی برنامه های دقیقی نسبت به مسئله ادغام اجتماعی تلاش کرده اند و این امر به تقویت ظرفیت های جامعه میزبان نیز کمک کرده است.

دکتر عباسی ادامه داد: در بسیاری از کشورهای جهان مراکز تخصصی مطالعات مهاجران اجباری و پناهندگان وجود دارد و از نتایج تحقیقات این مطالعات در برنامه ریزی های خرد و کلان استفاده می گردد. در کشور ما نیز که بیش از ۳ دهه است که دارای جمعیت ۳ میلیون مهاجران و پناهندگان خارجی است ضرورت تأسیس یک مرکز مطالعات پناهندگان وجود دارد.

در پایان این جلسه نیز فاطمه دانشور با تأکید بر لزوم تکرار جلسات هم اندیشی درباره مسائل و فرصت های مهاجران مقیم تهران، از طرح تأسیس مرکز مطالعات پناهندگان و مهاجران اجباری که از نتایج تحقیقات آن بتوان در برنامه ریزی های شهری استفاده کرد، استقبال نمود.

هادی ساعی :

از هیچ خبرگزاری و روزنامه ای هیچ شکایتی نداشته و ندارم

در پی خبری که در رسانه ها در خصوص شکایت برخی اعضای شورای شهر تهران از رسانه ها و مطبوعات انعکاس یافت، هادی ساعی عضو شورای اسلامی شهر تهران نسبت به خبر واکنش نشان داد. وی در این خصوص گفت: من این خبر را قطع به یقین کذب اعلام می کنم. من از هیچ خبرگزاری و روزنامه ای هیچ شکایتی نداشته و ندارم. ضمن اینکه بعضی از دوستان به

قصد پیش بردن مقاصد و اهداف خود بدون اطلاع بنده از اسم من استفاده کردند. من در جلسه علنی دیروز شورا شهر اعلام کردم که از هیچ رسانه ای شکایت نکردم و نخواهم کرد. تعدادی از خبرگزاری ها اشتباهات تصویری کردند من یکی از شاکیان آنها هستم که شخصاً با آنها تماس گرفتم و اعلام کردم که از طرف شخص من هیچ شکایتی متوجه آنها نیست و اگر هم شکایتی از طرف من صورت گرفته رضایت کامل خود را ابلاغ خواهم کرد زیرا شخصاً مخالفتی با دنبال شدن اخبار توسط رسانه ها ندارم. شخص من جزو افرادی بودم که طرح تحقیق و تفحص در شهرداری را مطرح و به آن رأی دادم.

واقعیت این است که در سال ۷۶ رفتار سیاسی مردم تهران به نوعی با رفتار سیاسی مردم روستایی دور افتاده ای که نگارنده در آنجا به دنیا آمده است، تشابه بالایی داشت. که این ریشه در مختصات نسلی و گفتمانی آن مقطع دارد. در سال ۸۸ جامعه ایران در نتیجه عملکرد مدل های توسعه اقتصادی دوران سازندگی حاصلی جزء شکست برای وی نداشته است. اگر از مشاورین درجه اول وی سوال شود «دلیل این شکست چه بوده است»، آنها احتمالاً خواهند گفت «اگر جریان اصولگرا در سال ۹۲ روی قالیباف اجماع می کرد وی پیروز انتخابات بود». مشاورین وی در انتخابات سال آینده باین تصور که جریان اصولگرا روی وی اجماع خواهند کرد، وی را ترغیب به حضور در انتخابات خواهند کرد و در صورت حمایت تمام قداصولگرایان به دلیل عملکردضعیف دولت کنونی، وی می تواند پیروز شود.

حال سوال این است آیا اجماع صدرصدی به روی قالیباف می تواند شرط کافی برای پیروزی باشد.

پاسخ به این سوال منفی است. برای توصیف دقیق تر این مساله باید رفتار شناسی انتخاباتی قالیباف و تیمش را مورد واکاوی قرار داد. قالیباف و مشاورینش در سال ۸۴ تحلیل شان این بود، اگر به حاکمیت این پیامر اواخره کنند که کارآمدترین گزینه برای ریاست جمهوری هستند، آنگاه پیروز میدان انتخابات خواهند شد. دقیقاً تا یک هفته قبل از روز انتخابات ۸۴ (مرحله اول) این مساله را درست و دقیق تشخیص داده بودند. در مرحله اول آن انتخابات به دلیل تکثیر گزینندهای اصلاح طلب وجود نوعی فضای یاس و ناامیدی ناشی از عملکرد اصلاح طلبان و در نتیجه، مشارکت کمتر لایه های اجتماعی آن رفتار و پیام می توانست آنها را به دور دوم انتخابات برساند. اما تغییر در برنامه ها و رویکرد انتخاباتی و شعار های تیم قالیباف، جریان تاثیر گذار که در حاکمیت میتوانست آراء خود را در سبیدی بریزد، به سمت فردی برد که هم به لحاظ نوع شعارها و هم رفتارها موفق تر و همسوس تر با آنها عمل کرد. از این رو نتیجه انتخابات برای آنها غیر قابل باور شد.

در مقطع زمانی سال ۹۲ دقیقاً تیم مشاورین قالیباف تحلیل شان این بود که اگر شعارها و مواضع آنها صرفاً چراغ سبز به حاکمیت باشد، مساله تمام است و پیروز انتخابات خواهند شد. در حالی که تحولات جامعه ایران در یک پنج تازی کاملاً متفاوتی قرار داشت و نتیجه نیز همان شد که باید می شد. به یک معنای توان ادعا کرد تیم مشاورین وی همیشه به قول معلمان فیزیک بی چهار نسبت به تحولات ایران تاخیر فاز دارند. واقعیت این است، آنچه می تواند رئیس جمهور کنونی را شکست دهد، اجماع اصولگرایان نیست، بلکه شکل گیری جریانی است که ریشه ای آن در فهم آن چیزی باشد، که اکثریت تاثیر گذار جامعه امروز ایران درد و مساله خود می داند. اصولگرایان و قالیباف به دلیل عملکرد دشمن در حال حاضر نمی توانند خود را نماد و نمایه این مطالبه اجتماعی معرفی کنند. از این رو ورود قالیباف با این انتخابات واجد هزینه های زیر است.

۱- اولین هزینه ورود وی به این انتخابات این است که شهر و شهرداری تهران به یک چالش جدی و عمیق با دولت مستقر کنونی وارد خواهد شد و دود آن به چشم مردم خواهد رفت.

۲- اگر قالیباف نتواند پیروز این انتخابات شود، به عنوان فردی که سه بار در انتخابات ریاست جمهوری شکست خورده شناسن خود را برای پیروزی های احتمالی آینده برای همیشه از دست خواهد داد.

به نظر می رسد بهترین و دقیق ترین گزینه برای قالیباف این است که اعلام کند کاندیدای انتخابات ریاست جمهوری نیست و قصد دارد در نامه عمرانی و خدماتی خود را در تهران به سرانجام برساند و از دولت نیز نخواهد در این فرایند به شهر تهران کمک کند البته قالیباف می تواند خود را سپرد دفاعی جریان سیاسی اصولگرا نماید و با شرط و شروطی حاضر به ورود در این میدان نشود. البته آنچه در این بازی می تواند به دست آورد کمتر از چیزی است که در دراز مدت از دست خواهد داد.

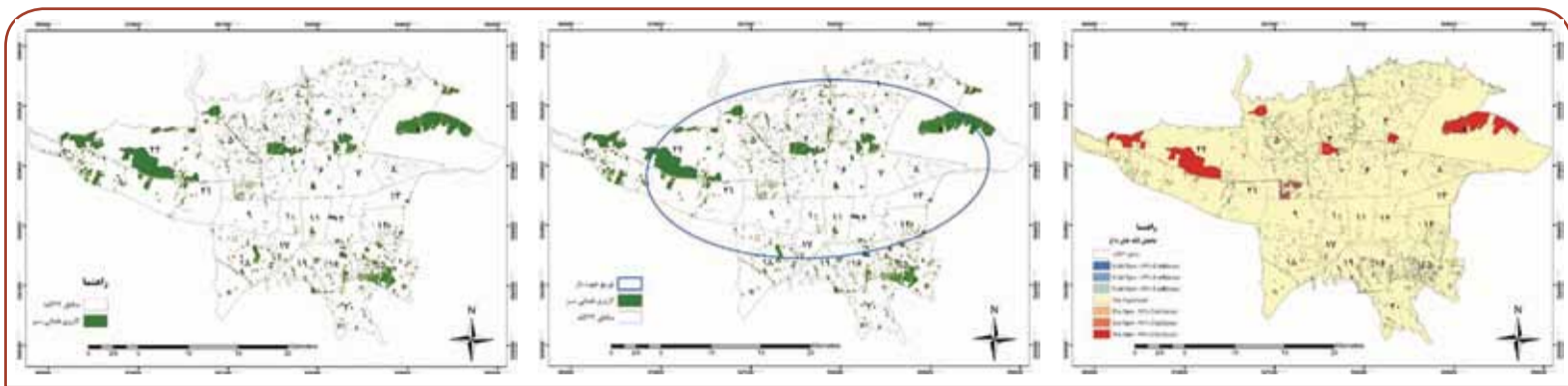

لزوم نظارت بر تکمیل فازهای نمایشگاه شهر آفتاب

عضو شورای اسلامی شهر تهران با ارائه تذکره بخصوص ساخت بخش تجار جهانی پیش از تکمیل سایت نمایشگاهی برآز و منظر تبر تکمیل فازهای نمایشگاهی تاکید کرد. محمد مهدی تندگویان، عضو شورای اسلامی شهر تهران در جلسه امروز شورای اسلامی شهر تهران گفت: سال گذشته شهرداری برای تکمیل این سایت نمایشگاهی و افتتاح آن همزمان با نمایشگاه کتاب درخواست بودجه کرد که مورد تصویب قرار گرفت. وی به بازدید خود از نمایشگاه شهر آفتاب اشاره کرد و ادامه داد: در این بازدید مشاهده شد پیش از تکمیل سالن‌های نمایشگاهی ساخت مرکز تجار جهانی آغاز شده است. تندگویان خواستار توضیح در خصوص محل تامین بودجه ساخت مرکز تجار جهانی شد و گفت: معلوم نیست با چه اعتباری ساخت مرکز تجار جهانی را در حالیکه هنوز سالن‌ها تکمیل نشده‌اند آغاز شده و پیشنهاد می‌شود نظارتی بر روی ساخت و تکمیل فازهای این نمایشگاه داشته باشیم. تندگویان در بخش دیگری به موضوع خط BRT خیابان شهید مطهری - بهشتی اشاره کرد و گفت: امر و زکسب بر این خصوص معترضند و اعتراض خود را به نهاد های مختلفی ارائه کرده‌اند.

ارزیابی عدالت فضایی کاربری فضای سبز شهری در شهر تهران

به بحران اجتماعی و مشکلات پیچیده فضایی خواهد انجامید (حاتمی نژاد، ۱۳۸۷: ۷۲).

در خصوص عادلانه بودن برنامه ریزی توزیع خدمات، کراپتون و ویک سه اصل بنیادی را پیشنهاد می‌کنند (۱) قبل از هر کاری در توزیع خدمات، باید برابری فرصت‌ها برای همه ی افراد به رسمیت شناخته شود. (۲) هر گونه انحرافی در صورتی حمایت می‌شود که محروم‌ترین افراد از این انحراف سود ببرند. (۳) همواره باید یک سطح حداقلی چه از لحاظ کمی و یا کیفی برای توزیع خدمات دستیابی افراد وجود داشته باشد به طوری که افراد و خدمات در بالاتر از آن قرار داشته باشند. (بسنمی، ۱۳۸۹: ۳۶)

لوسی (۱۹۸۱) و کراپتون و ویک (۱۹۸۸) چهار طبقه عمده از عدالت را با توجه به تخصیص منابع شناسایی کرده‌اند که هر یک از آنها می‌تواند با یک یا چند روش عملیاتی شود و روشی مناسب برای توزیع عادلانه باشد که عبارتند از: (۱) برابری (۲) جبرانی (مارش و اسچلین) یا نیاز (لوسی) (۳) تقاضا (سلاویک و الویت‌ها در طبقه بندی لوسی) (۴) سیستم بازار (قدرت پرداخت در طبقه بندی لوسی) (Nicholls, ۲۰۰۱: ۲۰). در جدول (۱) تعاریف دسته‌بندی این دیدگاه‌ها بیان شده است.

فضای سبز

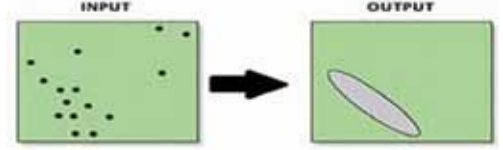
عبارت ((فضای سبز))، کم تر از نیم قرن است که در فرهنگ و ادبیات شهرسازی جهان از جایگاه خاصی برخوردار شده است. این عبارت، معانی و مفاهیم متعدد و وسیعی را در بر می‌گیرد. (مهندسن مشاور عمران))، تعریف پیشنهادی زیر از فضای سبز ارائه داده است:

((فضای سبز شهری، بخشی از فضاهای باز شهری است که عرصه های طبیعی یا مصنوعی آن، تحت استقرار درختان، درختچه ها، گل ها، چمن هاوسایر گیاهانی است که بر اساس نظارت و مدیریت انسان، بادر نظر گرفتن ضوابط، قوانین و تخصص های مرتبط به آن، برای بهبود شرایط زیستی، زیستگاهی و رفاهی شهروندان و مراکز جمعیتی غیر روستایی، حفظ، نگهداری و یا احداث می‌شوند))، فضاهای سبز، به دو دسته ی پهنه ای و خطی تقسیم می‌شوند. فضاهای سبز پهنه‌ای، فضاهایی هستند که در نقشه های شهری نیز، به عنوان لکه‌های سبز دیده می‌شوند و فضاهای سبز خطی، به فضاهایی اطلاق می‌شوند که متناسب با هویت ظرفیت‌ها جبهه‌ها شدگی شهرها و گذرگاه‌ها مورد توجه قرار می‌گیرند؛ به طوری که ممکن است در نقشه های شهری نیز، هم دیده نشوند؛ هر چند نقش بسیار مهمی را در کنترل مسایل زیست محیطی و کالبدی شهر بر عهده دارند. از آن‌جا که کلیه ی فضاهای سبز خطی، در مالکیت عموم مردم قرار دارند، بنابراین، تقسیم بندی بر اساس مالکیت، فقط در مورد فضاهای سبز پهنه‌ای اعمال می‌شود. اماکنی مانند پارک‌ها که منطبق بر فضاهای سبز عمومی به شمار می‌آیند از لحاظ عملکرد، هویت و مقیاس، در دسته بندی های دیگری قرار می‌گیرند. (معاونت نظام‌های مدیریت نظام‌فنی اجرایی، ۱۳۸۹: ۹)

عملکردهای فضای سبز شهری

در این میان آنچه بسیار با اهمیت به نظر می‌رسد، موضوع پراکنش فضای سبز شهری است که در صورت نامناسب بودن آن، ناهنجاری های بصری واجتماعی (طرح نامناسب معماری، چیدمان نامناسب گیاهی، عدم وجود فضاهای مناسب فراغتی، آشفتنگی سیمای شهر، استفاده نامناسب از اوقات فراغت بویژه برای سالمندان، عدم تعامل اجتماعی مناسب و...) فراوانی دامنگیر شهر و شهروندان می‌شود که در نهایت به تهدید جدی مقوله توسعه پایدار که در بطن خود به کاهش اثرات زیانبار رد پای اکولوژیکی می‌پردازد، خواهد انجامید. آنچه به تشدید وضعیت فوق کمک‌شایانی می‌نماید، درک نادرست در مکان یابی این گونه فضاهاست که تأثیر گذاری و استفاده از این فضاها را محدود می‌کند (jim and wendy, ۲۰۰۸). در کنار این مساله، یکی دیگر از مشکلات اساسی شهرهای مختلف (ایران)، کمبود فضاهای سبز شهری است. امروزه زمانی که مقایسه ای میان استانداردهای شهرسازی، در زمینه سطح کاربری فضاهای سبز در شهرهای مختلف ایران با وضعیت موجود سرنه فضای سبز صورت می‌گیرد، مشخص می‌شود که بسیاری از شهرها با کمبودهای اساسی در این زمینه مواجه می‌باشند. همچنین "پراکندگی نامناسب و عدم توزیع عادلانه آن نیز مشکلاتی را زمینه‌ساز می‌کند که مسأله اصلی آن افراد بداند بوجود آمده است" (داداشی و همکاران، ۱۳۸۶: ۱). فضاهای سبز در شهرها، به ویژه در شهرهای بزرگ و صنعتی دارای عملکردهای مختلفی می‌باشند.

ادامه در صفحه ۱۱

نقشه ۲- تحلیل لکه‌های داغ برای کاربری فضای سبز شهر تهران

امکانات سلامتی یا خدمات فرهنگی است. برای ادهای دیگر، عدالت فضایی شامل انتخاب شغل و انتخاب موسسات آموزشی قابل دسترس است (Tsouetal, ۲۰۰۵: ۴۲۵).

رویکرد عدالت فضایی در توزیع خدمات عمومی شهری

عدالت فضایی از ارتباط دهنده عدالت اجتماعی و فضا است. در نتیجه هم عدالت و هم بی عدالتی در فضا نمایان می‌شود. عدالت و بی عدالتی فضایی بر جنبه‌های جغرافیایی یا فضایی عدالت تأکید دارد و شامل توزیع منصفانه و متساوی منابع و فرصت‌ها در فضای اجتماعی است. (Soja, ۲۰۰۶: ۲۰)

مفهوم عدالت فضایی منجر به ظهور چندین دیدگاه در حوزه علوم اجتماعی شده است. بنابر کاری که چندین فیلسوف مشهور عدالت (جان رالز ۱۹۷۱؛ اریش ماریان بونگ ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰) انجام داده اند، دو دیدگاه متقابل عدالت، بحث‌های مربوط به این موضوع را دو قطبی کرده‌اند: یکی بر روی موضوع توزیع مجدد متمرکز می‌شود و دیگری روی فرایندهای تصمیم گیری متمرکز می‌شود (Dufaux, ۲۰۰۸: ۲۰). از این رو دو محور برجسته در عدالت فضایی که بر آنها تأکید می‌شود، چگونگی وضعیت زندگی (هم محیط اجتماعی و هم محیط فیزیکی) و توزیع فرصت‌ها (دسترسی به زیرساخت‌های اجتماعی، فیزیکی و مجازی) است. (Martinez, ۱۹۳۹: ۲۰) اما از آنجا که تسهیلات و خدمات به صورت واحدهای مجزا مکانیایی می‌شوند، در حالیکه مردمی که از آنها استفاده می‌کنند به طور فضای بیوسته هستند، به ناچار دسترسی های مغایر درون شهری را موجب می‌شوند. به عبارت دیگر صرف نظر از جایی که تسهیلات مکانیایی می‌شوند، همیشه افرادی هستند که نسبت به دیگران به آنها نزدیکترند. بنابر این برنامه‌ریزان باید در پی حل این مساله باشند که در الگوی مکانیایی خدمات و تسهیلات ایجاد شده و نحوه توزیع آنها، چه میزان نابرابری به وجود آمده چه گروه‌هایی بیشتر محروم شده‌اند (Hewko, ۲۰۰۱: ۲۰). از نقطه نظر جغرافیایی، عدالت اجتماعی شهر مترادف با توزیع فضایی عادلانه امکانات و منابع بین مناطق مختلف شهری و دستیابی برابر شهروندان به آنها است زیرا عدم توزیع عادلانه و اختلاف دسترسی به خدمات می‌تواند عملی باشد که نابرابری های اجتماعی درون جامعه را افزایش داده و

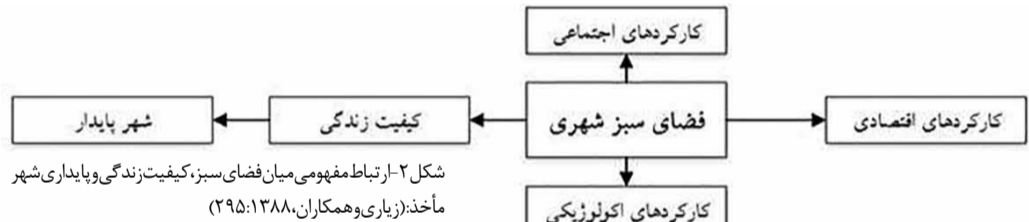
مفهوم دسترسی می‌تواند بعنوان تفاوت جامعه صنعتی که در آن تمرکز اولیه بر روی بازده اقتصادی و بهره‌وری است، در مقابل جامعه فرهنگ‌گراتر، جایگه کیفیت بالای زندگی در الویت قرار گرفته است در نظر گرفته شود. هر تحلیل جغرافیایی از عدالت فضایی به اندازه گیری دسترسی به خدمات وابسته است (Tsouetal, ۲۰۰۵: ۴۲۵). همچنین توسعه شاخص‌های دسترسی یکی از عمده‌ترین عناصر ارتقاء دهنده کیفیت محیط شهری، دسترسی مطلوب یک عامل ضروری برای توفیق پایداری محیط شهری تلقی می‌شود (رهنما، ۱۳۸۷: ۱۳۷). این مقاله قصد دارد که با تکنیک‌های آمار فضایی به سنجش عدالت فضایی ناشی از توزیع کاربری فضای سبز شهری را اقدام نماید تا اثرات این فضای شهری توسعه پایدار شهر تهران روشن شود.

جدایی فضایی

جدایی فضایی از دیگر مشخصه‌های مهم خدمات عمومی در ارتباط با دسترسی است. تحلیل عدالت فضایی، توزیع فضایی تسهیلات عمومی یا خدمات را با توزیع مکانی ساکنین گوناگون، مقایسه می‌کند. اثر متقابل بین تسهیلات عمومی و ساکنین معمولاً به وسیله ی فاصله شبکه خیابان واقعی و یا فاصله ی خط مستقیم یا به وسیله زمان سفر و هزینه سفر اندازه گیری می‌شود. (Tsouetal, ۲۰۰۵: ۴۲۶)

عدالت فضایی

عدالت فضایی می‌تواند توزیع برابر منابع و خدمات تعریف شود که به مبحث برقراری تعادل بر مبنای چه کسی چه چیزی را چگونه به دست آورد اشاره دارد (Talen ۲۰۰۲: ۱۶۸). عدالت فضایی طبق ایده ای که از عدالت اجتماعی گرفته شده به این معناست که باید با ساکنین در هر جایی که زندگی می‌کنند، به طور برابر رفتار شود (Tsouetal, ۲۰۰۵: ۴۲۵). در پژوهش‌های تجربی درباره ی مفهوم عدالت در توزیع خدمات عمومی بر مشخص کردن و اندازه گرفتن اینکه عدالت چیست و تعیین فاکتورهای علی در توزیع خدمات تأکید شده است. برای بعضی‌ها، عدالت فضایی تنها دسترسی برابر به امکانات عمومی پایه، اندازه گیری شده بر اساس فاصله‌ی می باشد (Talen & Anselin, ۱۹۹۸: ۵۶). مانند دسترسی به مدرسه،

شکل ۲- ارتباط مفهومی میان فضای سبز، کیفیت زندگی و پایداری شهر
 مأخذ: (زیری و همکاران، ۱۳۸۸: ۲۵)

جدول ۵- مساحت، تپه و طبقه‌ریک مناطق ۲۲ گانه تهران بر اساس برخورداری از فضای سبز

مناطق ۲۲ گانه	مساحت منطقه (هکتار)	مساحت کاربری فضای سبز (هکتار)	رتبه مناطق ۲۲ گانه بر اساس برخورداری فضای سبز	طبقه مناطق بر اساس برخورداری از فضای سبز (برخوردار، ۱-نیمه برخوردار، ۲-عدم برخوردار)
۱	۳۴۵۳,۹۸۰۴۷۳	۱۶۷,۶۵۱۸۶۲	۱۰	۲
۲	۴۹۵۶,۴۰۹۲۳۴	۶۰۱,۵۲۶۵۶۷	۳	۱
۳	۲۹۳۸,۰۸۹۲۱۲	۲۷۷,۲۳۶۷۲۷	۷	۱
۴	۷۲۴۳,۴۷۲۳۱۵	۱۰۵۴,۰۷۷۰۲۴	۲	۱
۵	۵۹۰۱,۱۲۲۳۰۲	۴۳۸,۵۴۶۸۲۷	۵	۱
۶	۲۱۴۴,۳۱۷۶۴۱	۱۳۵,۳۷۳۵۷۶	۱۱	۲
۷	۱۵۳۶,۸۲۳۵۸۱	۲۰,۹۲۰۵۲	۱۹	۳
۸	۱۳۲۳,۹۳۹۲۳۸	۳۵,۶۳۳۲۱۹	۱۶	۳
۹	۱۹۵۵,۴۱۲۲۶۶	۲۰,۰۹۹۳۴۵	۲۱	۳
۱۰	۸۰۵,۹۹۸۴۷۵	۱۳,۸۲۱۴۸۵	۲۲	۳
۱۱	۱۱۱۶,۶۳۹۱۸۷	۲۹,۴۹۱۹۲۶	۱۱	۲
۱۲	۱۳۵۶,۰۳۵۵۳۸	۵۵,۷۶۸۵۰۴	۱۵	۲
۱۳	۱۳۸۸,۵۷۸۰۷	۲۰,۱۵۳۳۸۶	۲۰	۳
۱۴	۱۴۵۵,۹۹۵۲۲	۸۱,۵۵۰۲۶۶	۱۴	۲
۱۵	۲۸۴۵,۵۳۲۱۹	۵۲۵,۸۲۰۱۴۴	۴	۱
۱۶	۱۶۴۴,۹۸۲۵۵۹	۱۷۲,۷۳۵۴۱۷	۹	۲
۱۷	۸۲۷,۴۴۴۵۲	۳۴,۷۱۸۵۳۱	۱۷	۳
۱۸	۳۷۸۵,۱۳۳۳۲۱	۲۳۸,۹۵۸۸۰۱	۸	۲
۱۹	۱۱۴۹,۳۴۷۷۷۵	۸۴,۲۱۱۲۶۸	۱۳	۲
۲۰	۲۰۳۸,۲۸۰۱۶۴	۹۴,۶۹۷۶۱۸	۱۲	۲
۲۱	۵۱۹۵,۹۹۹۴۸۱	۴۲۸,۶۲۰۷۷۴	۶	۱
۲۲	۶۱۴۰,۱۹۷۶۵۸	۱۵۰,۰۷۷۹۵۳۶	۱	۱
شهر تهران	۶۱۲۶۳,۰۷۱	۶۰۷۷,۳۸۳	-	-

مأخذ: نگارندگان، برگرفته از طرح جامع شهر تهران

آرام ابراهیمی: امروزه بحث عدالت فضایی در کانون مطالعات شهری در همه رشته های مرتبط مطرح است. بر خلاف توجه زیاد به موضوع عدالت فضایی در توزیع خدمات شهری در کشورهای توسعه یافته، مطالعات زیادی در این زمینه در کشورمان انجام نگرفته است. (داداش پورورستمی، ۱۳۹۰: ۴)

از چند دهه گذشته، موضوع تحقق عدالت فضایی در توزیع امکانات عمومی شهری در ادبیات و تحقیقات جهان توسعه زیادی یافته است (Tsouetal, ۲۰۰۵: ۴۲۴). اهمیت بحث عدالت فضایی هنگامیکه بین جمعیت و خدمات عمومی شهری عدم تطابق وجود دارد بیشتر می‌شود (Chang&Lio, ۲۰۱۱: ۳۶۱).

آرام ابراهیمی
 دانشجو دکتری شهرسازی
 برنامه ریزی، نمایش سبز زمین

عدالت فضایی در توزیع بهینه امکانات و خدمات مورد نیاز شهروندان در سطح شهر به طوری که همه شهروندان دسترسی مناسبی به آن داشته باشند کمک شایانی می‌کند و به دلیل تأمین مناسب نیاز شهروندان و جلوگیری از تحرک و جابه جایی بی مورد آنان خودبه خود سبب صرفه جویی در وقت و هزینه شهروندان می‌شود که این امر لزوم پایداری شهری را فراهم می‌کند (وراثی و قائد رحمتی، ۱۳۸۶: ۹). و به تحقق عدالت اجتماعی در شهرها و رضایت شهروندان از شیوه زندگی خود منجر شده است و به ثبات سیاسی و اقتدار ملی کمک شایان خواهد کرد. از نظر جغرافیایی، عدالت اجتماعی شهر مترادف با توزیع فضایی عادلانه امکانات و خدمات بین مناطق مختلف شهری و دستیابی برابر شهروندان به آن‌ها است. زیرا عدم توزیع عادلانه آن‌ها به بحران های اجتماعی و مشکلات پیچیده فضایی خواهد انجامید (شریفی، ۱۳۸۵: ۶).

هنگامی که شهرها در سطح بین‌المللی ارزیابی می‌شوند یکی از جنبه‌های اصلی کسب برتری و امتیاز، وجود امکانات شهری است. از این رو، شهرها همواره می‌کوشند تا از طریق ارائه امکانات شهری قابلیت بیشتری برای زندگی شهروندان داشته باشند (Jurney, ۲۰۰۶: ۱).

هر یک از خدمات عمومی ویژگی منحصر به فردی دارد و نیازهای خاصی را برطرف می‌کند (Tsouetal, ۲۰۰۵: ۴۲۴). پارک‌های شهری یکی از انواع خدمات و تسهیلات عمومی می‌باشند که نقش بسزایی در کیفیت زندگی دارند. یکی از فاکتورهای مهم در زمینه ارزیابی خدمات عمومی و به ویژه پارک‌های شهر، عامل دسترسی شهروندان به این پارک‌هاست. بررسی عدالت دسترسی شهروندان به پارک‌های شهر از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. آنها بر خوردارند و یا توزیع پارک‌ها نابرابر بوده و در نتیجه دسترسی های افراد مختلف هم‌نابرابر می‌باشد (Hass, ۲۰۰۹: ۱).

جدول ۱- تقسیم‌بندی عدالت فضایی از دیدگاه‌های متفاوت

انواع عدالت فضایی	تعریف
عدالت به عنوان برابری	سهام برابر
	هر شخصی سهم برابری دریافت می‌کند.
عدالت نیاز محور	فرصت برابر
	افراد توانایی برابر به فرصت های برابر دارند.
عدالت تقاضا محور	سهم های توزیع شده برای متعادل کردن نابرابری های موجود است.
عدالت نیاز محور	خدمات متناسب با نیازها توزیع است.
عدالت بازار	دریافت منفعت در ارتباط با سطح پرداختی است
عدالت تقاضا محور	منافع در تناسب با سطح تقاضای شهروندان توزیع می‌شود.

منبع: (داداش پور و همکار، ۱۳۹۰: ۱۷۶)

جدول ۲- سرنه پیشنهادی و سرنه موجود استاندارد فضای سبز در برخی از شهرهای جهان

سرنه پیشنهادی کاربری فضای سبز	سرنه موجود استاندارد فضای سبز در برخی از شهرهای جهان
افراد سالم‌ان هاوارگان های ذریبط	شهر
وزارت مسکن و شهر سازی	۷-۱۲ سرنه به متر مربع
سازمان ملل متحد	۲۵-۲۰ تهران
شهرداری تهران	۲۰-۱۵ توکیو
برنامه ریزان روسی یولادشهر	۳۰-۲۰ کلکته
بهرام سلطانی	۴۰-۳۰ برلین
مجید مخدوم	۵۰-۱۵ -

مأخذ: (زیری و همکاران، ۱۳۸۸: ۲۰)

جدول ۳- رابطه اندازه جمعیت شهر و درصد کاربری فضای سبز

تعداد شهر	اندازه ی جمعیتی شهر به هزار نفر	درصد فضای سبز نسبت به سطح کل شهر	
		سطح ساخته شده	سطح کل شهر
۸	۵۰-۵۰	۲/۶۶	۱/۶۱
۸	۵۰-۱۰۰	۲/۵۳	۲/۱۱
۶	۱۰۰-۲۵۰	۲/۰۷	۱/۵۳
۴	۲۵۰-۵۰۰	۱/۶۳	۱/۴۸
۱	+۱۰۰۰	۰/۹۴	۰/۹۴

مأخذ: (گروه مطالعات و برنامه ریزی شهری، ۱۳۶۹: ۲۶)

جدول ۴- جمعیت شهر تهران از سال ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۰

سال	جمعیت	متوسط رشد سالانه (درصد)
۱۳۹۰	۸,۱۵۴,۰۵۱	۰/۹
۱۳۸۵	۷,۸۰۳,۸۸۳	۱/۴
۱۳۷۵	۶,۷۵۸,۸۴۵	۱/۱
۱۳۶۵	۶,۰۴۲,۵۸۴	۲/۹
۱۳۵۵	۴,۵۳۰,۲۳۳	۵/۲
۱۳۴۵	۲,۷۱۹,۷۳۰	۵/۷
۱۳۳۵	۱,۵۶۰,۹۳۴	-

مأخذ: (رنجی، حسن، ۱۳۹۲)

شروع به کار رسمی واحد اشتغال خانگی مرکز توانمندسازی و پایدارسازی شغلی

مرکز توانمندسازی و پایدارسازی شغلی پس از یک سال مطالعه، تحقیق و پژوهش در خصوص مشاغل خانگی امروز شنبه ۱۰ مهرماه با حضور ۲۵ نفر از بانوان جویای کار خانگی منطقه فرحزاد، بطور رسمی اجرایی شد. مرکز توانمندسازی و پایدارسازی شغلی پس از یک سال مطالعه، تحقیق و پژوهش در خصوص مشاغل خانگی امروز شنبه ۱۰ مهرماه با حضور ۲۵ نفر از بانوان جویای کار خانگی منطقه فرحزاد، بطور رسمی وارد فاز اجرایی شد. مصطفی فهیمی را مدیرعامل موسسه اندیشمندان رایاسلامت محور و مدیر مرکز توانمندسازی و پایدارسازی شغلی، ضمن ابراز امیدواری از استقبال خوب بانوان منطقه فرحزاد از طرح مذکور گفت: بافت سنتی و فرهنگی این منطقه ما را بر آن داشت که با توجه به نیاز خانوادها به اشتغال بانوان و ساماندهی کارهایی که بطور منفرقه توسط آنها انجام می شود به صورت هماهنگ انجام شود. مدیرعامل موسسه اندیشمندان رایاسلامت تصریح کرد: فرهنگ تعدادی از خانواده ها که با خروج بانوان از منطقه جهت اشتغال همخوانی ندارد، در حفره آموزشی مشاغل خانگی به عنوان بهترین خدمت برای این دسته از افراد در نظر گرفته شود.

www.padidehshahr.com telegram:@padidehshahr instagaram:padidehshahrweekly October 8, 2016 ۱۲ صفحه ۵ سال سوم ۱۱ شماره: ۱۲ شنبه ۱۳۹۵

در جمع شورایاران منطقه ۱۹ با سر دبیر هفته نامه «پدیده شهر» مطرح شد:

دو نگاه متفاوت به کار نامه ۱۰ ساله قالیباف در جنوبی ترین منطقه تهران

ببین سایر محلات مناطق جنوبی تهران چنین موضوعی دیده نمی شود. نکته برجسته دوم در این جلسه قضاوت های متفاوت نسبت به عملکرد قالیباف شهردار تهران بود. برخی از شورایاران با حرارت بالایی اقدامات انجام شده توسط شهردار در این منطقه را به نوعی مدیون توجه خاص قالیباف به مناطق جنوبی تهران عنوان کردند. در نقطه مقابل، تعدادی از شورایاران عملکرد وی را در مناطق جنوبی ضعیف و در حد حرف تلقی نمودند. این منطقه مانند سایر مناطق جنوبی شهر تهران مسائل و مشکلات زیادی دارد. به نظر می رسد

فقر و آسیب های اجتماعی در اینجا چهره ی بسیار خشن و عربانی دارد. برخی محلات این منطقه از حداقل های زیر ساخت شهری بی بهره اند. این مطالبه و سخن شورایاران که صرف تخصیص بودجه های نگهداشت به مناطق جنوبی مشکلی از آنها حل نمی کند، سخن دقیق و درستی است. حجم بودجه های اختصاص یافته به این مناطق در مقام مقایسه با مشکلات و نیاز ها بسیار ناچیز و حتی در حد یک شوخی تلخ است. آنچه در زیر می آید بخشی از درد دل ها و سخنان نمایندگان محلی این منطقه می باشد که تقدیم می شود.

اگر قرار بود با ماشین شخصی خود به محل جلسه بروم، هرگز نمیتوانستم آنجا را پیدا کنم. یک ساعت طول کشید تا توانستم با چندین بار هماهنگی تلفنی با میزبان، با تاخیر به شهرک رسالت برسیم. نفر از شورایاران منطقه در جلسه حاضر بودند. طبق رویه هر جلسه توضیحاتی در خصوص نشریه، نحوه ی اداره جلسه و محورهای گفتگو ارائه کردم. چند نکته برجسته در این جلسه به وضوح قابل تشخیص بود. در درجه اول نوعی رقابت پنهان بین محلات این منطقه و شورایاران آنها می توان مشاهده کرد. در

ایستگاه متروی آزادگان، بدون پارکینگ جنوب تهران را به شمال وصل کرد!

حیدر مقدم دبیر شورایاری محله «اسماعیل آباد» با سابقه ده ساله حضور در شورایاری به عنوان چهارمین سخنران این نشست، به تشریح مختصمات جغرافیایی و مشکلات محله خود پرداخت و افزود: محله اسماعیل آباد از شمال به منطقه ۱۸، از جنوب به آزادگان و دولتخواه، از غرب به آزادگان و از شرق هم به دولتخواه شمالی منتهی می شود. بحث ها بسیار زیاد هست که من به دو تایی آنها می پردازم. اولین و مهم ترین آنها ایستگاه مترو آزادگان هست. بدون اینکه به جوانب و پیرامون مساله توجه کنند آنرا

افتتاح کردند. و گفتند ایستگاه مترو به جنوب تهران رسید و جنوب به شمال وصل شد! وی این معضله را اینگونه توضیح داد: ایستگاه مترو آزادگان اولین ایستگاه نزدیک به غرب تهران است، مخصوصاً نزدیک به اسلامشهر، چهار دانگه، و اوان، رباط کریم و پرند. کل جمعیتی که در طرف غرب تهران هستند برای استفاده از مترو به اسماعیل آباد می آیند یعنی از ساعت دو، سه نیمه شب یک محله کوچک با چهار، پنج خیابان تبدیل به جویانگه پارک این ماشین های می شود. ساعت ۸،۷ صبح که از خانه بیایی بیرون می بیینی که جلوی خانه های مردم ماشین را پارک کرده اند، با پلاک های اسلامشهر، اوان و... گذاشتند و رفتند! بدون اینکه شماره تلفنی بگذارند! این شورایاران ادامه داد: اخیراً ترنند جدیدی زده اند و دور خیابانهای محله اسماعیل آباد و کوچه هایش را خط کشی کردند. طبق توافق نامه که از مرکز ترافیک مرکز تهران گرفتند! اینجا خط کشی کردند و حق ایجاد کردند برای مردم که پارک کنند. اطراف ایستگاه مترو آزادگان چند تا گاز ایزر بزرگ وجود دارد که هیچ کدام از این ها را تملک نکردند. فقط ایستگاه افتتاح کردند و خط کشی ها رو هم که کرده اند، از سر صبح تا آخر شب به خاطر درگیری سر پارک کلاتری پر آدم هست.

محلها قدسرا

حیدر مقدم فر دومین مشکل محله خود را انداختن سرای محله دانست و گفت: سال قبل آمدند دولتخواه را به دو محله ی جنوبی و شمالی تقسیم کردند. سرای محله ای که ما داشتیم الان در دولتخواه شمالی واقع شده است، و ما فاقد سرای هستیم. در شورای شهر تصویب کردند که برای این محله سرا ساخته شود. آقای دکتر شریفی دستور دادند که ساخته شود، زمینش هم هست، اما فعلاً که موند، تقاضا داریم هر چه زودتر انجام بشه که محله ما هم به سرای محله توی محله خودمون داشته باشیم.

رئیس اداره برق همکاری نمی کند!

وی سپس به مشکل برق در محله و عدم همکاری رئیس اداره برق اشاره کرد و افزود: بالا باره برق خیلی مشکل داریم، قبل از آقای مرادی (رئیس اداره برق) فردی رئیس آنجا بودند که هر دو ماه یکبار جلسه می گذاشتند و مشکلات محله را می شنیدند و سریع انجام می دادند. از وقتی که آقای مرادی آمدند توی اداره برق بهمین یکبار من رفتم دو ساعت من را منشی اش پشت در نگه داشته، فلان جابری مشکل داره باینکه سیم برق لخته و ممکن هست دست بچه مردم را بگیره، حادثه می خواد به وجود بیار، اگر اینها را گزارش کنیم پشت در ما رانگه می دارند. آقای مرادی با همه شورایاری های منطقه چنین رفتاری دارد و هیچ گونه تعاملی ندارد. این را به گوش مسئولین بالا برسانید شاید فکری کنند. دبیر شورایاری محله «اسماعیل آباد» در قسمت پایانی سخنان خود به مشکلات زیست محیطی ناشی از کوره های آجر پزی اشاره کرد و افزود: کوره های آجر پزی واقع در محله اسماعیل آباد و دولتخواه باعث آلودگی زیست محیطی شده است. به محض اینکه کوچک ترین بادی از طرف شهر یار می وزد باعث ایجاد یز گرد ها و گرد غبار میشه که روی تنفس و سلامتی مردم تأثیر می گذارد. اصلاً چشم چشم را نمی بیند! درخواستمان این است که این کوره های آجر پزی تعیین تکلیف شود و از این حالت خارج شود.

در خواست کنتور برق و گاز!

داوود محمدی دبیر شورایاری محله «شهید کاظمی» که تنها سابقه یک دوره حضور در شورایاری را در کارنامه خود دارد، به عنوان سخنران بعدی در این نشست به ایراد سخن پرداخت. وی ضمن اشاره به سکونت ۲۵ ساله خود در این محله، مشکلات آنرا اینگونه برشمرد: محله شهید کاظمی حدوداً ۲۰۰۰ نفر جمعیت دارد، این محله از مشکلاتی رنج میبرد! از جمله ساخت و ساز های که در سال ۸۸ توی محله ما انجام شد که در حال حاضر مردم با آن دست و پنجه نرم می کنند.

نداشتن انشعابات برق و گاز از دیگر مشکلات این محله است. از سال ۸۸ فرمانداری نامه زده که به هیچ عنوان کنتور گاز و برق به محله داده نشود. از شمار درخواست داریم این را انعکاس بدهید تا مردم بعد از چندین سال توی زمستان ها از این رنج و سختی خارج شوند. مشکل بعدی محله این هست که نیاز به یک تعامل بین شهرداری و اداره اوقاف هست. چون مردم در آمدشان پایین هست در زمینه گرفتن جواز خیلی مشکل دارند.

در خواست ایجاد کلاتری

وی ادامه داد: محله ما وسعت زیاد و جمعیت بالایی دارد. و با این شرایط فقط یک کلاتری دار دو از طریق هفته نامه «پدیده شهر» که فرماندهی انتظامی تهران درخواست داریم دو تا کلاتری ایجاد کنند. در محله شهید کاظمی پارک یعنی فضای مسبزی وجود ندارد. دو دانو دبستان، راهنمایی و دبیرستان دخترانه از دیگر مشکلات محله ی ما هست. متأسفانه فقط در محله الغدیر یک مدرسه ابتدایی وجود دارد که آنهم در سال ۶۲ ساخته شده است و واقعاً فرسوده است و خطر متوجه دانش آموزان می باشد و جای دیگری برای مدرسه ندارند. دبیر شورایاری محله «شهید کاظمی» سپس به طرح دیگر مشکلات موجود در سطح محله خود پرداخت و چنین گفت: نبود پایانه اتوبوسرانی از دیگر معضلات محله ماست، چرا که اتوبوس ها نازی آباد، شهید کاظمی و انتهای شهید کاظمی در این محله قرار می گیرند و همسایه ها همه از این وضعیت شاکی هستند. که چرا اتوبوس جلوی در ما منزل مامی ایسته؟

وی نیاز مردم به اتوبوس را مبرم و ضروری دانست و اینگونه توضیح داد: بحث دیگر نیاز به اتوبوسرانی توی محله ماست، متأسفانه شرکت اتوبوسرانی بعد از احداث ایستگاه مترو آزادگان، عبدل آباد و شریعتی تهران، هنوز تعامل خاصی با محلات ندارد تا بتواند اتوبوس های بیشتری در اختیار مردم بگذارد که بار فاه بیشتری به مقاصد خودشان برسد.

امیدواریم بزودیک انتخابتبرخی اعضای شورای شهر را ببینیم!

داوود محمدی در ادامه به موضوع تعامل شورایاران با اعضای شورای شهر تهران اشاره کرد و افزود: بیشترین تعاملی که ما داشتیم با کتر طلایی بوده است. واقعاتشکر می کنم از ایشان و جناب آقای دکتر حافظی و مهندس حقانی که چندین بار به محله ما سر کشی کردند و آمدند. ما سایر اعضای شورای شهر را اصلاً چهره شون رو هم ندیدیم، فقط اسماشون رو شنیدیم. حالا که انتخابات نزدیکه امیدواریم بتونیم ببینمشون و باهاشون آشنا بشیم. وی در بخش انتهایی سخنان خود مانند سایر دبیران به مشکل پارک ۱۸۰ هکتاری اشاره کرد و افزود: پارک ۱۸۰ هکتاری در محله شهید کاظمی واقع شده است. اداره اوقاف گفته اینجا را به شهرداری نمی دهد و از طرفی اونجا خریداری شده و قطعه بندی شده، تکه تکه شده، یعنی فروخته شده به مردم. الان بالای ۱۰۰۰ نفر صاحب داره اون پارک، مشکل این هست که خود شهرداری هم نمی تونه ورود کنه، باید باهاز نفر بشینه و تعامل کنه و زمین رو از شون بخره، که این پارک احداث بشه! اگر این پارک احداث بشه معضلی مثل مواد فروشی و مشکلات دیگه حل میشه به امید خدا!

پدیده شهر

شورایاری

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

بی توجهی شهر تهران به منطقه ۱۹

قربانی دبیر شورایاری محله «خانی آباد جنوبی» از دیگر سخنرانان این نشست بود. وی در ابتدا به تعریف مختصات محله پرداخت و افزود: محله خانی آباد جنوبی جزء محلات قدیمی است و از قبل هم نسبت به سایر محلات توسعه یافته تر بود.

این محله از سمت جنوب به اتوبان آزادگان، از سمت شرق به دانشگاه دکتر شریعتی و از سمت غرب و شمال هم به اتوبان شهید تندگویان و جهاد اسلامی منتهی میشه، خب به مشخصات بارزی داره، دوتا دانشگاهی که این محله رو محصور کرده و شاخص اصلی این محله است که بالغ بر ۸۰۰۰ دانشجو توی این محله تردد می کنند و به آسیبها و تهدیدهای خاص خودش رو توی محل ایجاد کرده و محاسنیم طبیعتا داشته.

ده سال: تنها یک سالن ورزشی!

وی سپس اینگونه ادامه داد: متأسفانه منطقه ما تو این چندین ساله با جابه جایی متعدد شهردارها مواجه بوده، حالا انتقادهایی بود و کارهایی انجام شده و این یکی از مشکلات اساسی منطقه ماست. شهرداری میاد مدتی کار می کنه، یا عملکردش ضعیف بوده و شهردار ضعیفی هم بوده که گذاشتن برای منطقه دیگه، یا شهردار قوی بوده که مدتی کار می کنه، عملکرد خوبی داره می برن مناطق دیگه ای!

منطقه ۱۹ بر اساس تحقیقی که من کردم، کم توجه ترین منطقه در سطح تهران هست توی مدیریت شهری، البته کارهای خوبی هم انجام شد، نمی خوامم به هر جهت انکار کنیم، ولی توجه شهر تهران متأسفانه به این منطقه انجام نمی شه! به طور مثال محله ما توی این چند سال، بنده دوره دوم هم بودم، توی این ده سال تنها کاری که انجام شده یک سالن ورزشی ساخته شده، که اون هم با سانس ۵۰، ۶۰ هزار تومانی که افرادی که تمکن مالی دارند می تونن استفاده کنند، سایر مردم هم بی بهره هستند، تنها کاری که متأسفانه توی این هفت، هشت ساله انجام شده، حالا دوستان بعضاهم اشاره کردند، بی عدالتی توی تخصیص ها در منطقه ما زیاده بوده. محله ما یک زمانی محله خوبی بود، الان یکی از محله های مشکل دار به اصطلاح منطقه می باشه، نه سالن ورزش داره، نه استخر داره، بحث تردد رو داریم، به محله بسته ای شدیم که یکی از اساسی ترین درخواست هایی که هست، بحث پل مکانیزه است که خب خیلی هم مراجعه می کنند و سالهاست که دکتر شریفی هم قول داد که متأسفانه اقدامی انجام نشده.

از هر منطقه تهران یک نفر وارد شورای شهر شود

این شورایار در ادامه پیشنهادی را اینگونه مطرح کرد: من پیشنهادی دارم، این هست که از هر منطقه یک نفر بومی بتونه راه پیدا کنه به شورای شهر، غالب افرادی که الان توی شورای شهر هستن، افرادی که ساکن شمال شهر هستن، اصلاً از درد محله و منطقه ما آگاه نیستن، حالا شاید به زور و زحمت برای به کار تبلیغاتی و اینا بکشونیم بیاریم اینجا! که این هم حقیقتاً نتیجه بخش نبوده. به فرض از منطقه ۱۹ یک نفر از نخبگان، از مدیرهای خوب به نفر راه پیدا کنه، به شورای شهر، بتونه تخصصی مشکلات منطقه ما رو پیگیری کنه! یا اینکه به تقسیم کاری توی خود شورای شهر اتفاقا بفته به فرض یکی از اعضا خاص بتونه مشکلات رو پیگیری کنه و ما بدونیم طرف حسابمون کیه؟ و بتونیم راحت مشکلاتمون رو مطرح کنیم.

وی در بخش دیگری از سخنان خود به قضاوت در خصوص عملکرد شهرداری پرداخت و افزود: یکی از ریشه های مشکلات توی سطح شهر نگاه در مذاکراتی شهرداری هست، متأسفانه برای فروش تراکم و درآمد سازی چهره محله ما رو بهم ریختن. الان بیاید ببینید توی کوچه های باریک بلندمرتبه سازی کردن، به شکل های مختلف که توی دوره های قبل بوده، متأسفانه مشکلات ترافیکی رو به وجود آورده و بحث پارکینگ و مسائل دیگری که وجود داره.

دوری از ایستگاه مترو

دبیر شورایاری محله «خانی آباد جنوبی» در فرار از پایانی سخنان خود به برخی مشکلات محله اشاره کرد و افزود: یکی از درخواست های محله ما یک پل مکانیزه هست که خب بارها پیگیری کردیم و نتیجه بخش نبوده، سرای محله هست که خب سرای محله ما نمیشه گفت، هر چند یک ساختمانی رو دارن میسازن، ولی خود روند تکمیلش خیلی کند است، شاید دو سال دیگر به این شکل به نتیجه برسه! بحث نبود استخر توی محله مون هست که خیلی ما مراجعه می کنند!

بحث نیروی تامین انتظامی هست که بحث انتظامیش واگذار شده به کلاتری ۱۳۳ نازی آباد، اونا هم خیلی توجه لازم رو ندارند، به محل تقریباً حاشیه ای هست و در بحث امنیت اهتمام لازم رو ندارند. بحث دیگه ای که متأسفانه اتفاق افتاده توی این مدت، مسئله ایستگاه مترو هست، خانی آباد نو حدود ۱۰۰۰۰ نفر جمعیت داشته باشه، ولی متأسفانه از بی برنامه گی شهرداری در دوره های قبل بوده که پیگیری نکرده، متأسفانه هیچ ایستگاه مترو نزدیکی نداریم، شاید نیم ساعت باید با به وسیله ای بریم تا به ایستگاهی برسیم!

با توجه به این جمعیت بالایی که داره! مطلب بعد بحث فرهنگی و اجتماعی هستش که خب اون طور که باید و شاید برنامه مشخص و مدونی وجود نداره، کارهای فرهنگی و اجتماعی صرفاً برمی گرده به یکسری از کارهای پیش پا افتاده که خب برخی از محله ها بر خودار میشن و برخی دیگه هم هیچ عواملی از اوضاع فرهنگی و اجتماعی ندارند. اینکه محله ما سرای محله نداره این برمی گرده بخش عده اش برمی گرده به عدم توجه مسئولین مربوطه توی این حوزه که این چند سال پیگیری نکردند و این اتفاق نیفتاده!

ما سایر اعضای شورای شهر را اصلاً چهره شون رو هم ندیدیم، فقط اسماشون رو شنیدیم. حالا که انتخابات نزدیکه امیدواریم بتونیم ببینمشون و باهاشون آشنا بشیم

از ساعت دو، سه نیمه شب یک محله کوچک با چهار، پنج خیابان تبدیل به جویانگه پارک این ماشین های می شود. ساعت ۸،۷ صبح که از خانه بیایی بیرون، می بیینی که جلوی خانه های مردم ماشین را پارک کرده اند. با پلاک های اسلامشهر، اوان و... گذاشتند و رفتند! بدون اینکه شماره تلفنی بگذارند! اخیراً ترنند جدیدی زده اند و دور خیابانهای محله اسماعیل آباد و کوچه هایش را خط کشی کردند. طبق توافق نامه که از مرکز ترافیک مرکز تهران گرفتند! اینجا خط کشی کردند و حق ایجاد کردند برای مردم که پارک کنند. اطراف ایستگاه مترو آزادگان چند تا گاز ایزر بزرگ وجود دارد که هیچ کدام از این ها را تملک نکردند. فقط ایستگاه را افتتاح کردند و خط کشی ها رو هم که کرده اند، از سر صبح تا آخر شب به خاطر درگیری سر پارک کلاتری پر آدم هست

تکذیب کنند شکایت مان را پس می گیریم

عضو شورای شهر تهران گفت: نظر شخصی خود هم این است که در رسانه ها باید آزادی بیان باشد اما نشر اکاذیب درست نیست.

به گزارش پایگاه خبری شورا آنلاین ابوالفضل قناعتی عضو شورای شهر تهران در واکنش به خبر احضار مدیر عامل خبرگزاری ایلنا به دادسرای فرهنگ و رسانه که با شکایت وی صورت گرفته است به خبرنگار شورا آنلاین گفت: بحث شکایت شخصی بنده نیست و ۵ عضوی که نامشسان به کذب در رسانه ها منتشر شده بود شکایت کرده اند. ما برای رسیدگی به این شکایت کیل گرفته ایم و یکی یکی دارد از رسانه هایی که این خبر را منتشر کرده اند شکایت می کند و آنها را احضار می کند. علاوه بر این خبرگزاری سایت ها و خبرگزاری های دیگری هم هستند که باید بیایند و جوابگو باشند.

عضو شورای شهر تهران در خصوص اینکه آیا مدیر عامل این خبرگزاری صحبتی در این خصوص داشته است یا خیر گفت: نخیر بنده هیچ صحبتی با ایشان نداشته ام. ایشان با سایر مسئولان خبرگزاری باید قبل از منتشر کردن این خبر زنگ می زدند و از صحت و سقم خبر مطمئن می شدند. زمانیکه مطمئن می شد خبر را منتشر می کرد اما خوب وقتی چنین کاری نکردند و پس از آن هم تکذیبیه ای را منتشر نکردند از ما چه توقعی دارید؟ این وسط شان ما چه می شود؟ یاد درست است بدون اطلاع از صحت و سقم یک خبر که یک رسانه ای با اهداف خاص آن را منتشر کرده با بروی افراذی باز می شود؟

قناعتی در خصوص اینکه اگر این خبرگزاری تکذیبیه ای را منتشر کند آیا از شکایتش صرف نظر می کند یا خیر گفت: بله ما که از کسی کینه ای نداریم، اگر آنها این خبر را تکذیب کنند ما هم شکایت مان را پس می گیریم.

عضو شورای شهر در رابطه با واکنش های صورت گرفته به شکایات از رسانه ها و نوعی زیر سوال بردن آزادی بیان گفت: آزادی بیان با نشر اکاذیب فرق می کند. نظر شخصی خودم هم این است که در رسانه ها باید آزادی بیان باشد. اما این خبر از پایه درست نبود و باز هم تاکید می کنم که نشر اکاذیب با آزادی بیان سنجی ندارد. وی ادامه داد: ما این شکایت را انجام دادیم تا جامعه کمی اصلاح شود. اگر این شکایت انجام نمی شد قطعا همین روزه با دامه پیدایی که در خبرهای کذب دیگری راه می یابد مشاهده می کردیم.

پیامدهای اجتماعی پروژه تونل توحید در شهر تهران

چکیده: پروژه تونل توحید با هدف کاهش ترافیک در چهار منطقه ۶، ۲، ۱۰ و ۱۱ شهر تهران به ویژه گره ترافیکی میدان توحید، کاهش آلودگی های زیست محیطی، کاهش مصرف سوخت توسط شهرداری تهران احداث شده است. فعالیت مربوط به ساخت این پروژه ۲۹ ماه از خرداد ۱۳۸۶ تا بهمن ۱۳۸۸ به طول انجامیده است. اجرای این پروژه در حین ساخت و مرحله بهره برداری اثرات و پیامدهای مثبت و منفی زیادی بر شهر تهران داشته است. از زیانی پیامدهای پروژه با تکیه بر مراحل دهگانه اتاوت ترکیبی از روش های کمی (پیمایش و پیمایش سفر) و کیفی (۲۸۰ مصاحبه عمیق فردی و گروهی)، انجام گرفته است.

نتایج پژوهش نشان می دهد پروژه در «مرحله بهره برداری» اثرات مثبتی در زمینه شاخص های ترافیکی، اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و بهداشتی برای مناطق شمالی و جنوبی شهر تهران داشته، اما محلات همجوار تونل به دلیل عدم دسترسی به تونل، کمترین بهره و استفاده از تونل برده اند. استدلال محققان این است که مدیریت شهری تهران با احداث این پروژه موجب افزایش نابرابری اجتماعی در بین محلات و مناطق تهران شده، و به نوعی بی عدالتی در فضاهای شهری گسترش داده است. جهت اجرای عدالت شهری، راهکارهای (بخش مالیات و عوارض شهرداری مناطق تحت تاثیر اثرات مخرب پروژه، افزایش سرانه های رفاهی شهری) در جهت جبران خسارات آسیب دیدگان پیشنهاد می شود.

نویسندگان: رادشیر بهرامی و محمدفاضلی

به دنبال رصد اجرای برنامه های سال ۹۵ در سطح مناطق شهر تهران هستیم

معاون برنامه ریزی، توسعه شهری و امور شورا شهرداری تهران از اجرای نظارت ستادی با حضور شهردار تهران و معاونان شهرداری در منطقه ۱۹ شهر تهران خبر داد و گفت: به دنبال بررسی رصد اجرای برنامه های سال ۹۵ در سطح مناطق شهر تهران هستیم.

ناصر امانی در گفت و گویا خبرنگار «تهران سما» با اشاره به اینکه طی دو سال گذشته نظارت از مناطق و سازمان های شهرداری، به صورت مستمر انجام شده است، افزود: کار نظارت بر سبک صورت شهرداری تهران با حضور شهردار و با قائم مقام شهردار تهران انجام شد به طوری که تنها کار نظارت در ۴ یا ۴ شرکت باقی مانده است.

معاون برنامه ریزی، توسعه شهری و امور شورا شهرداری تهران اعلام کرد: نظارت جدید در سطح مناطق با یک روش و شیوه جدید آغاز شده است به طوری که تا کنون در دو منطقه ۱۱ و ۲۰ این نظارت به انجام رسیده و امروز نظارت ستادی با حضور اعضاء منطقه ۱۹ تهران دنبال شد.

امانی اظهار کرد: در این نظارت ها به دنبال رصد عملکرد مناطق از نظر اجرای برنامه ها در راستای بودجه و برنامه سال ۹۵ و اجرای تدابیر ابلاغ شده شهردار تهران هستیم به طوری که یکی از موضوعات مهم در این بررسی ها ارتباط بدنه شهرداری و منطقه و تعامل آنها با شورا ایان سطح محلات است.

به گفته معاون برنامه ریزی، توسعه شهری و امور شورا شهرداری تهران، شهردار تهران شخصا موضوع ارتباط شهرداری های مناطق با شورا ایان را بررسی کرده و در جلسه ای با حضور شورا ایان نحوه این تعامل را بررسی و ارزیابی می کنند.

وی افزود: در نظارت ستادی از سطح مناطق، اجرای برنامه های تعریف شده مناطق برای خدمات دهی به مردم از سوی شهردار و معاونان و اجرای بودجه شهرداری، نحوه اجرای برنامه های فرهنگی و اجتماعی و معاونت خدمات شهری بررسی می شود.

امانی اظهار کرد: میزان پیشرفت و نمره عملکرد شهرداری هر منطقه در نظارت ستادی اعلام شده و تقاضی کار عنوان می شود که تا پایان سال بر طرف شود.

پرویزی دبیر شوریاری محله «سالت» خود را بازنشسته شرکت مخابرات معرفی کرد، وی که برای اولین بار به عنوان شوریاری انتخاب شده، محله ی خود را اینگونه توصیف کرد: محله رسالت با جمعیتی حدود ۱۵۰۰۰ نفر از شمال به اتوبان آزادگان، از شرق به اتوبان شهید هاشمی و از غرب به اتوبان خلیج فارس منتهی میشود. از نظر شهرسازی این شهرک بالای ۵۰ سال قدمت دارد، چون این شهرک را در زمان طاغوت برای کارمندان شرکت نفت تعبیه کرده بودند، تمام خیابان های اصلی آن ۲۰ متری و تمام کوچه های آن ۱۲ متری است. از لحاظ شهرسازی یکی از شهرک هایی است که به قول معروفاصولی در تهران ساخته شده است، متأسفانه چند سال است که اینچرا را در محدوده حریم قرار دادند و ساخت و سازی در آن انجام نمی شود.

دوگانگی در مدیریت محله

وی ادامه داد: با توجه به اینکه شهرداری ناحیه ۵ در محل مستقر است و واقعا هم زحمت میکنند و به اصطلاح نگهداشت فضای سبز، آسفالت، تعمیرات و... از لحاظ عمرانی همه این ها را به خوبی انجام می دهند، اما یک دوگانگی اینجا وجود دارد که این دوگانگی باعث یکسری مسائل و مشکلاتی برای مردم شده است. از جمله این مشکلات بازار چینی فروشان است که بدون هیچ گونه ضابطه و مطالعه ای، بخشداری محترم آنجا جواز صادر کرده و به مردم واگذار کرده است. حتی اکثر خانه ها تبدیل شده به پاساژ و مغازه

این وضعیت یکسری معضلات اجتماعی، فرهنگی ایجاد کرده است. معمولاً آنهایی که در اینجا کاسبی میکنند، از نقاط دیگر شهر تهران آمده اند و این خود معضلات ترافیکی شدیدی برای خیابان کلهر ایجاد کرده است، ولی متأسفانه با توجه به قضیه دوگانگی که در مدیریت این شهرک وجود دارد، هنوز به جایی نرسیده است. مشکل دیگر مساله ساخت و ساز در این محله است، یعنی دو سه سالی است که متأسفانه اجازه ساخت و ساز نمی دهند. می گویند تو حریم همیشه اجازه ساخت و ساز داد. نامه نگاری های مختلف کردیم و پیگیری شد ولی تا به حال متأسفانه به جایی نرسیده است و واقعا مردم انتظار دارند.

ساخت و ساز بدون نظارت

دبیر شوریاری محله «سالت» در ادامه به نحوه ی تعامل شوریاریان با مردم پرداخت و افزود: ببینید شوریار مثل یک پدر یا مادر می مونه واسه یک محله. پدر و مادر هیچ گونه چشمداشتی ندارند، یعنی بدون اینکه چشمداشتی از نظر مادیات یا معنویات داشته باشند، برای بچه ها حمت میکنند. ما هم هیچ گونه چشمداشتی از مردم نداریم. مردم از ما توقع دارند. ما به مردم قول دادیم. مردم هم از ما توقع دارند، شوریار آنقدر قدرت اجرایی ندارد. ما فقط میتونیم درخواست کنیم، پیگیری کنیم. ما به هر حال نامه نگاری کردیم، پیگیری هستیم، ولی متأسفانه تا به حال انجام نشده است. مردم هم از این دوگانگی رنج میبرند. وقتی بخشدار محترم میاد، مثلاً ساختمانی

«جشن فلک های کوچک و آرزوهای بزرگ» در حمایت از کودکان محک

چندسالی است که فلک های جدید محک که دیگر قابل شکستن نیستند جایگزین فلک های سفالی شده اند. همین موضوع باعث شد تا طی نظر سنجی از یاوران نام «جشن فلک های کوچک و آرزوهای بزرگ» برای این رویداد انتخاب شود. رونمایی از نام جایگزین بازار «فلک شکان» طی مراسم و با حضور یاوران محک صورت گرفت. در این مراسم عروسک فلک سفالی محک به صورت نمادین تابلویی که توسط یاوران کوچک طراحی شده نام جایگزین بازار بر آن نگاشته شده بود. در اینفلک جدید تقدیم کرد تا سال آینده بازار «فلک شکان» محک با نام جدید «جشن فلک های کوچک و آرزوهای بزرگ» برگزار شود. بازارهای «فلک شکان» محک یکی از مهم ترین رویدادها برای تأمین هزینه نانو و در زمان کودکان مبتلا به سرطان است که ۱۸ سال متوالی به همت داوطلبان برپا شده است. محک قدر دان یاورانی است که با حضور در این بازارها کودکان مبتلا به سرطان حمایت می کنند. امیدواریم همه ساله و در آستانه روز جهانی کودک شاهد حضور همراه همیشگی کودکان محک در «جشن فلک های کوچک و آرزوهای بزرگ» باشیم.

بخشداری بدون رعایت ضوابط جواز ساخت و ساز می دهد!

ها توسط رسانه ها پیگیری شده بود. وی به موضوع آبیاری زمین های کشاورزی که با آب فاضلاب آبیاری می شوند، پرداخت و گفت: الان در قسمت جنوبی شهرک ما یکسری زمین های کشاورزی، متأسفانه با توجه به اینکه اگر انجام نشده، یکسری از این آب ها که فاضلابه، و این فاضلاب ها داخل زمین های کشاورزی میشود! حتی تا دو، سه سال پیش اونجا سبزی کاری می کردند، کاهو می کاشتند، سبزی می کاشتند که خوشبختانه الان مدتی است که جلوی آن گرفته شده است و سال گذشته جناب آقای مهندس حقانی و آقای حافظی زحمت کشیدند، در رابطه با محیط زیست اوامندند و یکسری کارهایی انجام دادند. وی در پاسخ به این سوال که آیا اکنون نیز آب فاضلاب برای آبیاری زمین های کشاورزی استفاده می شود، گفت: الان خوشبختانه نه، شاید به جایی مخفیانه دارند انجام میدهند، ولی به جرأت نمی توانم بگویم انجام نمیشه، شاید در آه انجام میشه با آب فاضلاب!

که ۳۰ سال پیش با خشت و گل بنا شده، چهل سال پیش بنا شده، اضافه اشکوب به آن ساختمان میدن، اون وقت شهردار باید چه کار کنه؟ بیاد نظارت کنه؟ در صورتی که هیچ گونه نظارتی هم نمیکنه به هر حال یکسری ضوابط شهرداری داره، متأسفانه بخشداری با هیچ گونه ضوابطی هم داره جواز ساخت و ساز میده توی این محل، این یک معضلی شده برای ما، شهرداری با اینکه اینجا ماهیانه هزینه میکنه، ولی هیچ گونه درآمدی ندارد. درآمدش هم میره تو جیب بخشداری. این شوریار در فراز دیگری از سخنان خود به ترافیک سنگین خیابان کلهر اشاره کرد و افزود: ترافیک اینجا از ترافیک اتوبان همت هم بیشتر است، چون از ساعت ۹ صبح شروع میشه تا ۸،۷ شب! کاسب ها بیایه روزا گرفتند، خیابان را گرفتند. دوبله سوله پار کمی کنند.

فقط اتوبوس های فرسوده به جنوب تهران داده می شود

وی در ادامه به سایر مشکلات محله خود اشاره کرد و گفت: پارک افرا که یکی از بزرگ ترین پارک های جنوب تهران است، یکسری سکوها احداث کردند داخل این پارک برای مواقعی که بحران ایجاد می شود، ولی متأسفانه یک سالن بحران داخل پارک نداریم. ما در شهرکمان ساختمان آتش نشانی نداریم، کلا تری نداریم متأسفانه، هر چند عزیزی زحمت میکشند و سرویس میدهند. امنیت در محله برقرار کرد، ولی به هر حال کلا تری نداریم. دروازه ورودی تهران زیننده شهر تهران نیست. بحث اتوبوسرانی از دیگر مشکلات محله ماست. متأسفانه هر چی اتوبوس از کار افتاده و از رده خارج هست، معمولاً به جنوب تهران و از جمله شهرک ما میرسد. البته صحبتی با مسئولین عزیز کردیم، قول دادند یکسری اتوبوس های جدید که می آید، با این اتوبوس های فرسوده تعویض کنند.

پرویزی در ادامه به موضوعی اشاره کرد که مدت

بلا تکلیفی پارک ۱۸۰ هکتاری و کوره های آجر پزی؛ دو معضل اصلی منطقه

استفاده بشه یا نشه! یا مثلاً اداره برق همه دوستان گله مند هستند! ماهنوز آقای مرادی مسئول برق اداره برق بهمون را در یک جلسه برای نمونه از زمانی که منصوب شده، ندیدیم.

محلای که روشنایی ندارند!

دبیر شوریاری محله «دولتخواه جنوبی» ضمن انتقاد شدید از عملکرد مسئول اداره برق منطقه چنین گفت: در اکثر محلات جاهایی داریم که روشنایی ندارند. مناطق جنوبی شهر تهران به اندازه کافی معضلات و مشکلات دارند. وقتی که مساله روشنایی معیار نزنه با آن اضافه شود، مشکلات چند برابر می شود. وی در ادامه به بحث حفاری ها در سطح منطقه اشاره کرد و گفت: حفاری انجام می دهند، مساله می کنیم از شهرداری دو ماه، یک ماه، چند ماهه؟ می گویند طبق قرار داد بنا بوده که حفاری با خودشان باشد، راه می کنند و میرن! این یک گرفتاری بزرگ برای ما شده است. به خاطر همین هم عقیده داریم، اگر بحث مدیریت یکپارچه شهری انجام شود، خیلی از این مسائل حل میشود.

دبیر دبیران شوریاری منطقه ۱۹ در فراز پایانی سخنان خود به تشریح عملکرد شهرداری منطقه پرداخت و افزود: شهردار کنونی منطقه اواخر سال ۹۴ تشریف آوردند و به محض ورود، بعد از ۱۵ روز با تمام شوریاریان و انصافی محله نشست داشتند و جدول زمان بندی تعیین کردند، یعنی هیچ مشکل و مسئله ای در محله وجود ندارد که ایشان در جریان نباشند. انصافا در حد توانشان و حتی خیلی فراتر به به مشکلات پرداختند. مشکل تجمع آب های سطحی در یکی از محلات داشتیم، اونجا شده بود دریاچه. ایشان به فاصله یکی، دو ماه این معضل را حل کرد، بادست خالی! بدون اینکه به هر حال بودجه در اختیار داشته باشند، ما راضی هستیم، ان شاءالله فقط توقع داریم که از نظر اعتبارات مالی حمایت بکنند که مشکلات و مواردی که الان باهاشون گریبانگه هستیم، حل شود.

نگهداشت جوابگوی نیاز های منطقه ۱۹ نیست!

این شوریار در ادامه ضمن تمجید از نقش شهردار کنونی منطقه در حل و فصل مشکلات کوچک، به انتقاد از سیاست کلان شهرداری تهران در زمینه تمرکز بر مساله نگهداشت شهر پرداخت و افزود: با توجه به اینکه قرار است چهارشنبه این هفته آقای دکتر قالیباف تشریف بیاورند منطقه ان شاءالله میخوایم از ایشان بخواهیم که بحث نگهداشت جوابگوی نیاز های منطقه ۱۹ نیست! چون مشکلاتش خیلی زیاده! هنوز خیابان ها و کوچه هایی داریم که خاکی هستند و آسفالت نشده اند! وی در ادامه به نقش شوریاریان در میان مردم اشاره کرد و افزود: الحمدالله همه دوستان بومی هستند، سابقه سکونت در محلات زیاده، بنده ۴۵ ساله که ساکن این محله هستم، یعنی از نو تأسیس محله اینجاساکن بودیم. یک همه میشناسند و به مقدار همین شناختی که دارنند، مطالبات دارنند، به هر حال تماس می گیرنند، حضورا اُتسریف میاورنند، حالا چه در رابطه با کار های فنی و عمرانی و چه در رابطه با بحث اتوبوسرانی.

برخی اعضای شورا به این منطقه نمی آیند!

موسی سهرابی سپس به نحوه تعامل شوریاریان با اعضای شورای شهر تهران اشاره کرد و گفت: دوستان شوریاریا اکثر خوب فعالیت می کنند و هر کدامشان به نوعی توانمندی خاصی دارند و سعی می کنند ارتباط خوبی با اعضای شورای شهر برقرار کنند، البته برخی از اعضای شورای شهر خودشان راغب به ارتباط گیری نیستند و یا در سطح منطقه حاضر نمی شوند تا مشکلات را از نزد یکم ببینند. ولی تا اونجایی که بادم هست و هر کدام که رفتیم بد نبوده تا الان! به ویژه جناب دکتر طلایی که من ایشان رو سنگ صبور شوریاری میدانم! یعنی هر چیزی که هست، مستقیم می رویم سراغ ایشان، اگر گلابه ای هم از کسی از شورای شهر داشته باشیم، بارها به ایشان مطرح کردیم. وی در ادامه خواستار ایجاد مدیریت واحد شهری برای حل مشکلات منطقه شد و خاطر نشان کرد: مدیریت یکپارچه شهری نیاز مبرم و ضروری هست و به نظر میرسد در این زمینه دچار یک خلأ بزرگ هستیم. مثلاً یک مورد جزئی را اشاره کنم، در محله «دولتخواه جنوبی» یک بوستان داریم که آب شرب ندارد، آب شرب معمولاً باید داخل پارک باشد، شهروند نمی تواند که بیاده، یک ساعت، دو ساعت تشنه بمونه او بر کرده خونش آب بخوره! وقتی مساله را از شهرداری پیگیری کردیم، متوجه شدیم که شهرداری یکی، دو سالی هست که درخواست انجام آنرا داده، حتی به خود بنده نامه دادند، چهار سال پیش بنده را به عنوان نماینده شهرداری برای پیگیری انشعابات این پارک معرفی کردند و باصراری که خودم داشتم، رقم در کمال تعجب دیدم که ضوابط سازمان آب به شکلی هست که اصلا این را قبول ندارد که آب شرب میخوای! میگه اُقا کل مساحت پارک را در جدول ضریب خودمان محاسبه می کنیم، حالا کار نداریم برای آب شرب میخواد

موسی سهرابی دبیر شوریاری محله «دولتخواه جنوبی» و دبیر دبیران منطقه ۱۹ با حدود ۴۷ ساله سابقه سکونت در این محله، به عنوان اولین سخنران این نشست به ایراد سخن پرداخت. وی ضمن معرفی ابعاد جغرافیایی محله، مشکلات آنرا بر شمرد و چنین گفت: محله دولتخواه از شمال به خیابان شکوفه، از جنوب به خیابان آزادگان، از شرق به سهیل و از غرب به اتوبان آزادگان منتهی میشود. بر اساس سرشماری سال ۲۸۶ جمعیت اینجا ۱۳۷۰۰ نفر اعلام شده، که در حال حاضر با توجه ساخت و سازهایی که در آن صورت گرفته، حدود ۲۰۰۰۰ نفر جمعیت دارد. مهم ترین مشکل در حال حاضر، بحث پارک ۱۸۰ هکتاری هست که بعد از ۱۳۹۰ استارت زده شد که نام «پارک کوچک» بر آن گذاشته شد. بنا بود که هر استان کشور در آنجا یک نشانه ای را کار کنند، متأسفانه قبل از اینکه این طرح انجام شود، آنجا کارگاه هایی مثلاً کوره پزخانه و ریخته گری فعال بودند. بعد که آنجا را تملک کردند و فقط در حاشیه آن حدود ۵ درصد به صورت فضای سبز ایجاد کردند که این فضای سبز خودش یک استتاری شده برای انجام انواع تخلفات! مثلاً حدود دو، سه سال پیش جوانی را به قتل رساندند و هنوز قاتلمش پیدا نشده است. وی ادامه داد: که بارها مکاتبه کردیم و درخواست کردیم که اگر این پارک، تصمیم به اجرای آن هست، اجرا بشه و اگر نیست از این وضعیت برید!

مامنی مناسب برای فروشندگان مواد مخدر و افراد کارت زن خواب!

دبیر شوریاری محله «دولتخواه جنوبی» و دومین چالش منطقه را وجود کوره های آجر پزی و اراضی بایر وسیع در آن دانست و افزود: تعدادی از این کوره های آجر پزی مترو کند و کار نمی کنند، ولی آنهایی که فعال هستند و آجر تولید می کنند، برای تولید نیاز به خاک آسیابی دارند، با ورزش باد گرد و غبار در هومعلق شده و انواع امراض ریوی به دنبال دارد. از طرف دیگر مأمنی شده برای متخلفین و فروشندگان مواد مخدر و افراد کارت زن خواب. وی سپس پیشنهادات خود برای حل این دو معضل را اینگونه بیان کرد: در خصوص پارک ۱۸۰ هکتاری، با باید اجرا بشه، یا اینکه به مالکین اجازه داده شود ساخت و ساز انجام دهند، و ما از این گرفتاری آزاد شویم. در زمینه ی کوره های آجر پزی وی دو توصیه وجود دارد، باعث شده که از این وضعیت خارج نمیشه! یک بحث، همان نسبت ۳۰ به ۷۰ هست که شهرداری عنوان می کند در رابطه با این اراضی! شهرداری می گوید ۷۰ درصد زمین باید به شهرداری داده شود و ۳۰ درصد باقیمانده مالک آن می باشد. در این حالت مالک تمکین نمیکند. مساله بعدی پهنه بندی نامناسبی است که روی این منطقه گذاشته اند که متناسب با نیاز محله و منطقه تعریف نشده است. حدود ۷۰ درصد آن را صنعتی، تجاری و اداری اعلام کردند. اگر این دو موضوع را مورد کوره پزخانه ها اعمال کنند، از این وضعیت خارج می شود.

وقتی بخشدار محترم میاد، مثلاً ساختمانی که ۳۰ سال پیش با خشت و گل بنا شده، چهل سال پیش بنا شده، اضافه اشکوب به آن ساختمان میدن، اون وقت شهردار باید چه کار کنه؟ بیاد نظارت کنه؟ در صورتی که هیچ گونه نظارتی هم نمیکنه به آن ساختمان میدن، ولی متأسفانه با توجه به قضیه دوگانگی که در مدیریت این شهرک وجود دارد، هنوز به جایی نرسیده است. مشکل دیگر مساله ساخت و ساز در این محله است، یعنی دو سه سالی است که متأسفانه اجازه ساخت و ساز نمی دهند. می گویند تو حریم همیشه اجازه ساخت و ساز داد. نامه نگاری های مختلف کردیم و پیگیری شد ولی تا به حال متأسفانه به جایی نرسیده است و واقعا مردم انتظار دارند.

زانه شدن اعتیاد یکی از این تغییرات الگویی است

افشار معاون کاهش تقاضا و توسعه مشارکت‌های مردمی ستاد مبارزه با مواد مخدر با بیان اینکه مشکل اعتیادگر یابانگر بیشتر کشورهای دنیا است افزود: ۱۷۰ کشور مشکل جدی با مواد مخدر دارند و ۲۵ میلیون نفر در دنیا مواد مخدر مصرف می‌کنند. وی تغییر الگوی مصرف مواد مخدر را از یک خطر برای جامعه دانست و گفت: تغییر الگوی مصرف مواد مخدر از اعتیاد سنتی به مواردی که روند اعتیاد را بسیار سریع‌تر می‌کنند، یکی از این مسائل و مسئله دیگر زانه شدن اعتیاد است. وی افزود: در گذشته استفاده زنان از مواد مخدر قبیح بیشتری داشت ولی در حال حاضر اعتیاد زنان را نشانه گرفته است. معاون کاهش تقاضا ستاد مبارزه با مواد مخدر خاطر نشان کرد: در گذشته این تلقی در دنیا وجود داشت که اعتیاد مخصوص بیکاران، افراد مجرد و منزویان اجتماعی است اما این مسائل هم تغییر کرده است و در حال حاضر ۵۰ درصد معترمان متاهل هستند و تعداد قابل توجهی از آنها شغل دارند.

۷ شوریاری

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

۱۲ صفحه ۵ سال سوم ۵ دوره جدید، شماره: ۱۱ شنبه ۱۷ مهر ۱۳۹۵

October 8, 2016 www.padidehshahr.com telegram:@padidehshahr instageram:padidehshahrweekly

امنیت و بافت فرسوده؛ مهم‌ترین معضلات منطقه

بافت‌هایی که در محله نعمت‌آباد و شهید کاظمی اکثراً به صورت غیر قانونی ساخته شده، هیچ نوع امنیت‌چانی برای اهالی ندارد. فکر کنیم باز زلزله ۳/۵ ریشتری الی ۴/۵ ریشتر همه آوار بشه! و مستلزم اینه که به همت بلند باشه و اسه این بافت‌های فرسوده

ابراهیم آکار دبیر شورایی محله «نعمت‌آباد» که خود را کارشناس حقوق قضایی معرفی کرد، به عنوان دومین سخنران این نشست به طرح دیدگاه‌های خود پرداخت. وی که برای اولین بار به عنوان شوراییار انتخاب شده است، در خصوص محله‌ی خود چنین گفت: محله ما با ۸۰ هزار نفر جمعیت، بزرگ‌ترین محله از نظر بافت جمعیتی در سطح منطقه و یا بهتر بگویم در کل تهران است.

بزرگ‌ترین مشکل منطقه آقای سهرایی زحمت کشیدند، به صورت کامل توضیح دادند و واقعا فکر نمی‌کنم چیزی روز اقل نامداخته باشند، همون پارک ۱۸ هکتاری هست که واقعا معضلی است برای منطقه. بعد از ۵ سال هیچ اقدام عملی در مورد پارک صورت نگرفته و الان مأمنی شده برای بزه‌هایی که در حاشیه شهر داره اتفاق میفته، از جمله فروش مواد مخدر، قاچاق مواد مخدر و مصرف مواد مخدر که یک چرخه کاملی از توزیع، مصرف و تولید در پارک ۱۸ هکتاری وجود داره. طوری شده که خون‌ریزی‌های امنیتی هم الان جرأت نمی‌کنند که وارد عملیات شوند.

وی ادامه داد: ما در اون ناحیه شهید هم دادیم. یکی از برادرهای بسیجی منطقه به درجه رفیع شهادت رسیدند. کوره‌های آجر پزی گرچه در محله دولتخواه جنوبی واقع شده اند، اما اگر دو غبارش به سمت محله ماست. معضلاتش به سمت محله ماست و خانواده‌هایی که به صورت خیلی بی‌بضاعت اونجا زندگی می‌کنند، واقعا در شأن یک کشور اسلامی و پایتخت کشور اسلامی اون شرایطی نیست که اونجا وجود داره داخلی‌ها و امدمندان دید که درند، عکس گرفتند، مقطعی کمکی صورت گرفته به صورت مسکن وار، ولی به صورت ریشه‌ای حل نشده. واقعا چهره جالبی نیست که از منطقه ۱۹ به عنوان دروازه ورودی به پایتخت. ورودی فرودگاه امام (ره) را داریم، خروجی اکثر شهرهای جنوبی و ورودیش از منطقه ماست، فکر نمی‌کنم جایگاه خوبی از شهر در تهران در اذهان کسانی که وارد یا خارج می‌شن از تهران به جا گذاشته باشه!

امنیت در منطقه بسیار ضعیف است!

این شوراییار در ادامه از ناامنی موجود در منطقه گلایه کرد و افزود: بحث امنیت مشکل ماست. امنیت فوق‌العاده پایین هست. جمعیتی که در منطقه ۱۹ هست، اکثراً مهاجر هستند و از دیگر استان‌ها و دیگر شهرستان‌ها کشور آمدند و به صورت حاشیه‌ای توی تهران هستند. بحث امنیت در منطقه بسیار ضعیف است و اکثر بزه‌کاری‌هایی که در سطح شهر تهران انجام می‌شود، یک ریشه آن توی منطقه و توی محلات ماست و این چیز خوبی نیست و اسه فرزندان ما، بچه‌های ما دارند در جایی زندگی می‌کنند که امنیت بسیار پایین و بزه‌هایی بسیار مشهود و ملاحظه می‌کنند. از توزیع و تولید مواد مخدر گرفته تا کارهای دیگه‌ای مثل خفت‌گیری، سرقت مسلحانه و مزاحمت ناموس که واقعا فوق‌العاده شددیده، الان که در هفته ناجا هستیم، من خواهم اینه که دوستان عزیز نیروی انتظامی، یک فکر اساسی و اسه منطقه ۱۹ کنند چون پیشرفت اقتصادی، فرهنگی، همه‌این هاست مستلزم وجود امنیت است.

با یک زلزله ۳ یا ۴ ریشتری همه محله آوار می‌شود!

دبیر شورایی محله «نعمت‌آباد» در ادامه به سایر مشکلات موجود در منطقه پرداخت و افزود:

کار از دستش میاده، در حالی که به واقع این طور نیست. این شوراییار در ادامه به قضاوت در خصوص عملکرد شهرداری پرداخت و افزود: از زمانی که آقای دکتر قربانی تشریف آوردند، ایشان نسبت به همه شوراییاران لطف داشتند، جلسه میگذارند به صورت رور و رو صحبت‌ها را امیشنوند و انعکاس می‌دهند به معاونان شان و به جد پیگیری هستند. شهرداری امسال ۸۰، ۹۰ درصد رویه کارش عوض شده باشه در اقلی! اگر میگم ۸۰، ۹۰ درصد اون ۱۰، ۲۰ درصد برمی‌گرده به گسترده‌گی منطقه و حجم زیاد مشکلات آن.

وی در فراز پایانی سخنان خود به نحوه‌ی ارتباط‌گیری شوراییاران با اعضای شورای شهر تهران اشاره کرد و افزود: واقعیت این است که ما ایرانی‌ها همیشه وقتی دقیقه‌نود میشه، دوس داریم به حرکتی انجام بدیم، اکثر شورای شهری‌ها را به چهره ندیدم، لا یکی، دو نفر شون، که واقعا لطف دارند مثل آقای طلایی، جناب آقای حافظی و آقای ناصحی که توی سطح منطقه دیدم بشون، اما دیگران سمت انتخابات که میریم به تبع یکسری فعالیت‌ها را دارند انجام میدهند، آقای سلاری بنده خدا، تو دفتر شون دوبار زحمت کشیدند و وقت دادند و ما مراجعه کردیم و صحبت کردیم، آقای حکیمی پور بوده، منتهی بیشتر زحمات ما گردن آقای طلایی هست، مرده‌خستگی ناپذیر، منصف و با اخلاق شورای شهر که با منماتت و سعه صدر گوش مشکلات را گوش میکند.

تبعیض تا چه حد؟

رواوردیم دیده، دست‌وروش رواده، ولی متأسفانه کار به عمل که می‌رسه! متأسفانه هیچ اقدامی هم در این رابطه هم نشده.

خیابان‌های تاریک

حسین بهینه در بخش پایانی سخنان خود گفت: توی محله‌مون به مسجد ۳۰۰، ۴۰۰ متری داریم، یعنی فرسوده فرسوده‌اس، یعنی با وصل و پینه به طبقه‌اش، دو طبقه‌شو تونستیم نگه‌داری کنیم، مسجد ۳۰۰ متری نمی‌خواهیم ۳۰۰ متر توی دو طبقه کافیه، ان‌شاءالله این مسجد نوسازی بشه و رو نمازگزارها خراب نشه نمازگزارها خراب نشه

رواوردیم دیده، دست‌وروش رواده، ولی متأسفانه کار به عمل که می‌رسه! متأسفانه هیچ اقدامی هم در این رابطه هم نشده.

خیابان‌های تاریک

حسین بهینه در بخش پایانی سخنان خود گفت: توی محله‌مون به مسجد ۳۰۰، ۴۰۰ متری داریم، فرسوده فرسوده‌اس، یعنی با وصل و پینه به طبقه‌اش، دو طبقه‌شو تونستیم نگه‌داری کنیم. مسجد ۳۰۰ متری نمی‌خواهیم ۳۰۰ متر توی دو طبقه کافیه، ان‌شاءالله این مسجد نوسازی بشه و رو نمازگزارها خراب نشه! توی محله‌مون به مسجد ۳۰۰، ۴۰۰ متری داریم، یعنی فرسوده فرسوده‌اس، یعنی با وصل و پینه به طبقه‌اش، دو طبقه‌شو تونستیم نگه‌داری کنیم. مسجد ۳۰۰ متری نمی‌خواهیم ۳۰۰ متر توی دو طبقه کافیه، ان‌شاءالله این مسجد نوسازی بشه و رو نمازگزارها خراب نشه!

رواوردیم دیده، دست‌وروش رواده، ولی متأسفانه کار به عمل که می‌رسه! متأسفانه هیچ اقدامی هم در این رابطه هم نشده.

خیابان‌های تاریک

حسین بهینه در بخش پایانی سخنان خود گفت: توی محله‌مون به مسجد ۳۰۰، ۴۰۰ متری داریم، فرسوده فرسوده‌اس، یعنی با وصل و پینه به طبقه‌اش، دو طبقه‌شو تونستیم نگه‌داری کنیم. مسجد ۳۰۰ متری نمی‌خواهیم ۳۰۰ متر توی دو طبقه کافیه، ان‌شاءالله این مسجد نوسازی بشه و رو نمازگزارها خراب نشه!

داده؟ ۳۰ درصد هم بنیادیه همون اتفاق رخ بده، بسازید و بنیادید کوچه‌ها باز بشه! او منند کار رو شروع کردند، قرار بود یک خیابانی ساخته بشه. کار رو شروع کردند و وسط کار رورها کردند. برای مردم توقع ایجاد کردند و این کار من شوراییار رور بند ز سر سوال، خب بودجه نداشتی شروع نمی‌کردی! الان بعضی از محلات و میلیاردها تومان داری خرج می‌کنی تبعیض تا چقدر! فرق تاچه حد! دوستان حلال‌شاید ناراحت بشن که بخوام اینو بگم! الان توی برخی محله‌ها میلیاردها هزینه می‌کنی، محله من هم ۲۰ میلیون تومان هزینه کن! چه اتفاقی میخواد رخ بده؟! بنابر مردم من هم از شماراضی باشن! تاکی من وایسم، دیگه‌نگم!؟

این شوراییار سپس افزود: ما یک پارک تو محدوده دولتخواه شمالی داریم، این پارک یه آب نماداره، فکر کنم به اندازه سنسن من متروک است. یعنی از روزی که ساخته شده، دوستان قدیمی تر هم این قصه روزیاد شنیده باشند. از روزی که ساخته شده متروکه است، بارها بارها ز شهرداریان متفاوت خواستیم آقای شهردار! این آب‌نما گه درست شدنی نیست، جمعی کنید و این فضا را باز کنید! وی در ادامه به نبود زیرساخت‌های شهری در منطقه اشاره کرد و افزود: با توجه به این محله جدیدالتاسیسی هستیم، هیچ گونه زیرساخت‌های شهری و محله‌ای نداریم؛ اعم از سالن چند منظوره، سالن بچران، مادو تا مشکل هم باشه در شهرداری منطقه ۱۸ داریم. خط مرزی منطقه ۱۸ و ۱۹ خیابان آیت‌الله سعیدی است. این طرف خیابون منطقه ۱۹ است، اون طرف خیابون منطقه ۱۸. متأسفانه با خوشبختانه اختیار عملیات فیزیکی و عمرانی کلان‌مقیاسه ۱۸. در تمام سطح منطقه ایستگاهی آر تی (اتوبوس‌های تندرو) دیده شده، اما محله دولتخواه شمالی و جنوبی با ۳۰۰۰ نفر جمعیت ندارند! الان یک سال، یک سال و نیمه دارن نامه‌نگاری می‌کنیم، پیگیری می‌کنیم، یه دونه ایستگاهی آر تی سر محله ما زده بشه، این ۳۰۰۰ نفر جمعیت هم بتونن از بی آر تی استفاده کنند، متأسفانه تا الان اقدامی نشده! از خیابان آیت‌الله سعیدی وقتی به سمت اسلامشهر می‌خواید، به متأسفانه هیچ گونه دور برگردونی که به در محلات اسماعیل آباد و دولتخواه شمالی جنوبی بخوره نداره، یه دور برگردون فوق‌العاده بدی رواده که فوق‌العاده خطرناکه! بارها و بارها دوستان معاونت ترافیک تهران رور بدیم، شهردار منطقه ۱۸

امکانات شوراییار ام مهر و کاغذهای پشت ماشینمه، اون نماینده اداره رفاه و خدمات اجتماعی راهم باید بیارم بغل دستم توی ماشین بنشینه، کار دیگه‌ای که نمی‌تونم بکنم! تاکی به قول معروف این وضعیت رو باید تحمل کنم؟! یک ساختمانی را امندن برای سرای محله موقتاً نظر گرفتند، ولی شش ماهه بنیاست تجهیز بشه و وسایلی داده بشه! شش ماه از این معاونت به اون معاونت، از این شهردار به اون شهردار، از اون اداره به اون یکی دارند پاس می‌دهند و آخر سر می‌گویند بودجه نداریم. دبیر شورایی محله تازه تاسیس «دولتخواه شمالی» در ادامه به یک اقدام مثبت شهرداری اشاره کرد و افزود: یک مجموعه ورزشی به من دادند، خدا خیر شون بده، بچه‌های محل هم دارند استفاده می‌کنند! مجموعه ورزشی بوده که ۴، ۵ سال باشگاه تراکتورسازی تحویل گرفته بود و هیچ گونه فعالیت و هیچ گونه سیدگی بهش نداشت، یک مجموعه کامل‌تر و که و مخروبه تحویل گرفتیم. از روزی هم که رفتم حدود چهار ماسه، کلادارم بنیای می‌کنم، هر چی در آمد داشته، چندرغاز در آمد داشته خرج خودش کردم. زمین چمن طبیعی رو تبدیل کردند به زمین خاکی تحویل من دادند! هر موقع هم که میگم آقای قربانی، آقای معاونت اجتماعی، کمکی کنید، می‌گویند بودجه نداریم، دستم بسته است عملاً، به مجموعه ورزشی که باید بهترین مسابقات توش برگزار بشه، به واسطه نداشتن زمین چمن طبیعی یا مصنوعی تعطیل شده! فقط بچه‌های محله‌مون دارند توش بازی می‌کنند!

محله‌ای با کوچه‌های بست‌بست

وی در ادامه سخنان خود به وجود کوره‌های آجر پزی در سطح محله و مشکلات ناشی از آنها اشاره کرد و افزود: سمت شرق و غرب محله ما دو تا کوره آجر پزی وجود داره، این دو تا کوره آجر پزی باعث شده که کوچه‌های محله ما بست‌بست باشه، باور توی میشه توی تهران، توی منطقه ۱۹، قلب پایتخت ایران کوچه‌های یه محله بست‌بست باشه، سمت غرب محله یه پارک هست که این پارک ۷۰ درصد ساخته شده ۲۰ درصدش مونده سمت کوچه‌ها، که باید اون ۲۰ درصد هم ساخته بشه، شهرداری این رو تملک نکرده، الان بهونه شده چون تملک نکردیم! این ۳۰ درصد رو، نمی‌تونیم دست بز نیم! آقای شهردار ۷۰ درصد رو ساختی چه اتفاقی رخ

حسین بهینه دبیر شورایی محله «دولتخواه شمالی» دیگر شوراییار حاضر در این نشست به عنوان سخنران بعدی، به ایراد سخن پرداخت. وی سخنان خود را اینگونه آغاز کرد: محله ما نیز یک محله حد واسط است. یه جورایی نه ورودی منطقه هستیم، نه به قول معروف ویژگی خاصی توی محله‌مون هست، مثل بعضی از محلات که زیاد تکیه کنیم به آب و بز گنماییم بکنیم، و بتونیم حیوانات این ویژگی استفاده کنیم. محله دولتخواه شمالی دومین سالی هست که به اصطلاح شکل گرفته و به واسطه جدید بودنش، متأسفانه سرای محله نداریم، سرای محله‌مون دست محله اسماعیل آباد است. چون از قدیم واگذار شده بود به محله اسماعیل آباد! از آقای قالیباف قول ساخت سرای محله را گرفتیم و ابلاغ شده به منطقه، در بودجه سال ۹۵ هم دیده شده، ولی متأسفانه هفتمین ماه ساله، اما هیچ اقدامی در این مورد نشده است! وی اینگونه ادامه داد: هفته گذشته سید کالایی از طرف شهرداری یادداشت خیر بین بعضی از محلات توزیع شد. سؤال کردم چرا به محله ما نمی‌دهید؟ میگن شما نماینده اداره رفاه و خدمات اجتماعی ندارید، خب من نماینده اداره رفاه و خدمات اجتماعی کجا معرفی کنم؟ بیاد بنشینه توماشین بغل من! کل

محروم‌ترین محله شهر تهران

مسئولان محترم تقاضا دارم مجموعه‌های ورزشی را تحویل مدیریت محله دهند تا شور و نشاط شهروندی را فراهم آورم.

بلاکلیفی زمین میدان میوه و تره بار

وی در خصوص مشکلات محله خود چنین گفت: یکی از بزرگ‌ترین معضلات محله ما، بلاکلیفی زمین بایر میدان میوه و تره بار است که در انتهای شکوفه جنوبی قرار گرفته، که باعث گرد و خاک، جمع شدن معترمان، کارتن‌خواب‌ها و سارقان خطرناک در همین زمین بایر شده است! نداشتن پارکینگ محله باعث بیشترین درگیری در محل می‌باشد و نیاز به پارکینگ داریم و تعامل ادارات برق و آب با شوراییار و واقعا ضعیف می‌باشد، رئیس اداره برق آقای مرادی اصلا به فکر

مردم نیست و روشنایی خیابان‌ها که جداً ضعیف می‌باشد. این شوراییار در بخش پایانی سخنان خود خاطر نشان کرد: مردم نسبت به شوراییاری اعتماد دارن و شوراییاری‌های خوبی باشوراییاری دارن و دو تعامل شوراییاری با شورایی شهر فقط با آقای دکتر طلایی همکاری خوبی داشتیم، و هر موقع مراجعه کردیم به شورایی شهر آقای دکتر طلایی سریع بدون وقت مشکلات محله ما رو حل کرده، از جناب آقای دکتر طلایی تقدیر و تشکر می‌کنیم. تعامل شوراییاری با شهرداری از جناب از آقای دکتر قربانی تقدیر و تشکر می‌کنم، از موقعی که به منطقه آمدند در شهردار به سوی شوراییاران و پارک جوع همیشه باز است. جادار از آقای سهرایی دبیر منطقه تشکر کنم که از موقعی که او آمده آرامش در منطقه به وجود آمده است.

توی محله‌مون یه مسجد ۳۰۰، ۴۰۰ متری داریم، یعنی فرسوده فرسوده‌اس، یعنی با وصل و پینه به طبقه‌اش، دو طبقه‌شو تونستیم نگه‌داری کنیم، مسجد ۳۰۰ متری نمی‌خواهیم ۳۰۰ متر توی دو طبقه کافیه، ان‌شاءالله این مسجد نوسازی بشه و رو نمازگزارها خراب نشه

مردم نسبت به شوراییاری اعتماد دارن و همکاری‌های خوبی با شوراییاری دارن و تعامل شوراییاری با شورایی شهر فقط با آقای دکتر طلایی همکاری خوبی داشتیم، و هر موقع مراجعه کردیم به شورایی شهر آقای دکتر طلایی سریع بدون وقت مشکلات محله ما رو حل کرده، از جناب آقای دکتر طلایی تقدیر و تشکر می‌کنیم

آسیب شناسی طرح تفصیلی یک ضرورت است

رییس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای اسلامی شهر تهران گفت: طرح جامع تهران ۱۷ راهدرد دارد که با آسیب شناسی آن می توان بی برد تا چه میزان اهداف این طرح ها محقق شده و تا چه اندازه در فرایند زندگی شهری اثر گذار بوده است.

به گزارش اداره کل ارتباطات و بین الملل شورای اسلامی شهر نشست بررسی و آسیب شناسی طرح تفصیلی شهر تهران با حضور مهدی چمران رییس شورای اسلامی شهر تهران، محمد سالاری رییس کمیسیون شهرسازی و معماری شورا، اقبال شاکری، محمد مهدی تندگویان، ابوالفضل قناعتی از اعضای شورا، همیان شهر سازی شهرداری تهران و رییس سازمان نوسازی شهرداری تهران برگزار شد.

محمد سالاری در جمع مهندسین مشاور شهر ساز با اشاره به ضرورت آسیب شناسی و بازنگری طرح های جامع و تفصیلی گفت: در حال حاضر تهران می گذرد و با توجه به اینکه آسیب شناسی این طرح هانیز در آن پیش بینی شده بود لذا ضرورت داشت از مجموع کسانی که در فرایند تدوین این طرح ها دخالت داشتند این آسیب شناسی صورت گیرد.

در همین راستا یکی از ماموریت های کمیسیون شهر سازی و معماری با توجه به مشکلات و در خواست های مکرر شهروندی آسیب شناسی طرح تفصیلی است.

سالاری افزود: ما در فرایند برنامه ریزی شهری در دنیا با تغییر رویکرد های اساسی مواجه بوده ایم، لذا آسیب شناسی این طرح به ما می گوید که آیا در محتوا و نوع برنامه ریزی شهرسازی نیازمند تغییر رویکرد هستیم؟

رییس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای اسلامی شهر تهران گفت: طرح جامع تهران ۱۷ راهدرد دارد که با آسیب شناسی آن می توان بی برد تا چه میزان اهداف این طرح ها محقق شده و تا چه اندازه در فرایند زندگی شهری اثر گذار بوده است. وی اضافه کرد: اگر بخواهیم طرح تفصیلی را صرفا از جهت پهنه بندی بررسی کرد می توان گفت قریب به ۹۰ درصد اهداف محقق نشده و حتی مطالعه و تدقیق هم نشده است.

سالاری همچنین افزود: آسیب شناسی در این زمینه باید به طرح های موضعی و موضوعی نیز تسری یابد. طرح های موضعی که در تحقق آنها بیشتر در حوزه سخت افزاری اقدام شده است. نوسازی بافت فرسوده، تعیین حریم شهر تهران، هویت بخشی در معماری ایرانی و اسلامی از جمله همین موارد هستند.

وی اظهار داشت: لذا برگزاری این نشست در این راستا بوده است که با توجه به اینکه در دنیا چندین دهه است که بر برنامه ریزی راهبردی به مدیریت طرح جامع عبور کردیم آیا این عمل در شهر تهران نیز باید انجام شود.

سالاری ابراز داشت: اگر طرح جامع، راهبردی و ساختاری شهر تهران می بایست ملاک عمل باشد که در حال حاضر هم هست چرا علی رغم وجود این راهبردها و تلاش های شهرداری نتوانسته ایم به اهداف تعیین شده برسیم.

ساماندهی، اصولی ترین راه مواجهه با پدیده دستفروشی

نشست علمی-تخصصی «دستفروشی در شهر: مواجهه دولت، نهادهای شهری و جامعه مدنی» با حضور نمایندگان دستگاههای مسئول، مدیران شهری، استادان دانشگاه و نمایندگان جامعه مدنی در سالن اجتماعات شورای شهر برگزار تهران شد.

به گزارش روابط عمومی مرکز مطالعات و برنامه ریزی شهر تهران، در ابتدای این نشست سبحان حیاتی مدیر مطالعات و برنامه ریزی امور اجتماعی و فرهنگی مرکز مطالعات و برنامه ریزی شهر تهران هدف از برگزاری این نشست را رسیدن به یک الگوی هم افزایی در مواجهه با پدیده دستفروشی خواند و گفت: شهرداری تهران به عنوان نهاد عامل در مواجهه با این پدیده همواره به دنبال بررسی زمینه های مختلف بوجود آورنده دستفروشی در شهر و یافتن مناسب ترین راهکار در مواجهه با آن است.

وی در ادامه از آغاز انجام پروژه تحقیقاتی گسترده ای در همین راستا خبر داد و گفت: با توجه به نقدهای بیرونی فراوان به عاملیت شهرداری در این خصوص و نادیده انگاشته شدن نقش سایر سازمان های مسئول در موضوع، مرکز مطالعات و برنامه ریزی شهر تهران انجام مطالعات میدانی وسیع و تشکیل کار گروه های مشترک با مراجع ذی مدخل را در دستور کار خود قرار داده و به دنبال راه حلی مناسب برای ساماندهی دستفروشان در شهر تهران است. این در حالی است که قانون تنها وظیفه مقابله با سد معبر را برای شهرداری وضع نموده است و از آنجا که دستفروشی پدیده ای وابسته به وضعیت کلان اقتصاد و بازار کشور است خلاء عدم حضور دیگر ارگان های مسئول در این خصوص کاملا مشهود است.

در ادامه این نشست دکتر علی اکبر تاج مزینانی، رئیس دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی از طرف انجمن علمی رفاه اجتماعی ایران به عنوان مجری پروژه مطالعاتی طرح ساماندهی دستفروشان ضمن ارائه گزارشی از روند کار این طرح مطالعاتی، ابعاد این موضوع را بسیار گسترده و در سطح ملی توصیف کرد و از عوامل اصلی بوجود آورنده این پدیده از ناتوانی نظام سیاست گذاری اجتماعی در سطح کلان، توزیع ناعادلانه فرصت ها در کل کشور و نابرابری های اجتماعی-اقتصادی ناشی از این عوامل نام برد.

فرشید یزدانی به عنوان فعال اجتماعی در حوزه حقوق کودکان کار و مشاور مدیرعامل و دبیر شورای برنامه ریزی راهبردی سازمان تامین اجتماعی از دیگر سخنرانان این نشست بود که با اشاره به موضوع تقسیم فضای کار، کلان شهرها را در حال عبور از عرضه محوری به سوی تقاضا محوری دانست و با نگاه انتقادی به رویکرد کاذب دانستن دستفروشی، تسهیل در توزیع کالا، پایین آوردن هزینه های معاملاتی و تعدیل قیمت ها، افزایش رقابت در سیستم توزیع و ایجاد اشتغال در دوره های نا پدید آمدن اقتصادی و به تبع آن کاهش گرایش به اقتصاد سیاه و جنایی را از وجوه انکار ناپذیر مثبت دستفروشی خواند.

احمد رستمی، مدیر کل دفتر مطالعات و رفاه اجتماعی که به عنوان نماینده وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در این نشست حضور داشت با تاکید بر رویکرد اقتصادی به آمار ۲۲ تا ۴۰ درصدی خانوارهای شهری که از نظر درآمدی آسیب پذیر و در معرض فقر قلیلی هستند اشاره کرد و نبود فضا برای ایجاد کسب و کارهای کوچک را در گرایش به دستفروشی بسیار مؤثر دانست.

استقبال کانون هموفیلی ایران از امیر رضا مهربان

امیر رضامهربان قهرمان کشور و دارنده مدال برنز بازی های جهانی پر ویز در جمع این تیم به میهمان بازگشت از طرف کانون هموفیلی ایران مدیر عامل کانون، مدیران روابط عمومی، مددکاری و مالی دفتر مرکزی، مدیر دفتر نمایندگی تهران تعدادی از نمایندگان استان تهران و کارکنان دفتر مرکزی در مراسم استقبال از این قهرمان موفق شرکت داشتند. استقبال کنندگان این فرصت را داشتند که لحظات غرور آفرین ملاقات خانوادگی های ورزشکاران و خانوادگی آنان را مشاهده کنند. اعضای تیم به مساع در میان تشویق حاضرین در فرودگاه و خانوادگی های آنان و اشک شوق استقبال کنندگان احساس خوبی را از قدر شناسی مردم تجربه کردند. از ساعات مابقی از روز و قهرمانان پیکارهای از طرف خانواده ها و فدراسیون پوسه خبر از بازگشت قهرمانان به میهمان و مهمانین خوش آمدگویی به آنان خبر می داد. حلقه های گل استقبال کنندگان بر کفن قهرمانان بود. و مربیان انعکاس دیگران از قدر شناسی و تقدیر استقبال کنندگان از قهرمانان بود.

محرومیت جنوب تهران با بازی کلمات حل نمی شود!

بامردم صادق باشیم
این شورایاری سپس به طرح انتظارات مردم از شورایاری ها پرداخت و گفت: نمیدونم چرا این دوره اینجور القا شده که شورایاری ها هر کاری می توانند انجام دهند. شاید برنامه تلویزیونی شبکه ۵ باعث شد که مردم فکر می کنند شورایاری توی سطح محله می تونه هر کار انجام بده، مثلا من تلفن تماس و عکس دارم که فردی جوب جلوی درب خونه شون آب گرفته، رنگ زده، ساعت ۱۱:۴۳ شب که من چه کار باید کنم؟ به نظر می باید تعریف درستی از شورایاری ها باشه، که شورایاری وظیفه اش چیه؟ چه کارهایی میتواند انجام دهد؟ چون این انتظاری که مردم دارند برآورده نشده، باعث دلخوری میشه، حالا اگر بخواهیم مساله را در سطح کلان ببینیم، باعث کاهش مشارکت مردم در دوره های بعدی انتخابات می شود. بیایم با مردم صادق باشیم و اطلاعات درست بهشون بدهیم. در ادامه به ذکر مثالی از بی توجهی شهرداری به پیشنهادات شورایاران اشاره کرد و افزود: شهرداری از ما خواست که طرح تفصیلی منطقه تون را پیشنهاد بدهید. من شخصایی روش وقت گذاشتم، فکر می کردم چیز مهمیه، چشم انداز محله است و این داستان هایی که توی سازمان های مختلف شنیده و دیده بودیم، ولی نتیجه ای از این چشم انداز ندیدیم. هرگز یک مورد از من نخواستند که چرا اصلا اون را از ما درخواست کردید؟ مشکلتون چی بود؟

نتوانستیم چیزی از شهرداری برای محله بگیریم!

این شورایاری اینگونه ادامه داد: من به عنوان دبیر سعی کردم با مردم ارتباط بگیرم. توی سرای محله دعوت می کنیم از مردم به اونجا تشریف بیاورند. همیشه هم انتقاد می کنند! ما، ما هم می گوئیم شما درست می گوئید بولی ما توانمون همینه، دستمون بسته است. متاسفانه با قاطعیت عرض می کنم تا حالا نتونستیم از شهرداری منطقمون استفاده درستی بکنیم! ضعف هم به من دبیر وارده، نه به شهرداری! دوستان خیلی خوب از شهرداری صحبت کردند. شهرداری خیلی خوب امکانات بهشون داده، وی در ادامه به انتقاد از عملکرد شهرداری پرداخت و افزود: من چیز ملموسی از عملکرد شهرداری توی محله ما ندیدم! کیوسک نیروی انتظامی خواستیم، نیروی انتظامی گفت شما کی باشیدا راست میگه من کی باشم، من شورایاری جای تعریف رسمی نشدم! من کجا تعریف شدم؟ زیر نظر ستاد شورایاری شورای شهر، شورایاری کجای تونه دستور بده، به شهرداری! قاعدا تا من نتونستم در یک بلوار که مردم التماس می کنند این جدول رو از اینجا بردارن، نتونستم بردارم. ادعا میشه که شهرداری خیلی از این اتفاق های میفته، سرای محله یکسری مشکلات ظاهری پیش پا افتاده داره، من نمی تونم این رو از شهرداری بگیرم. بعد اون وقت بیام دست شهرداری رو ببوسم! من هیچ موقع این کار رو نمی کنم! چه چیزی شهرداری به من داده، مثلا به بحثی پارسل داشتیم، می گفتند نکنید این کار رو شهرداری ال می کنه، خوب نپایشش ما رو می خوان رد صلاحیت بکنن، نمیدونم از این داستان ها زیاد داریم. من توی این مدتی که توی این محله بودم، چهار تاسل اشغالی دیدم جابه جاشده، نصف خیابونمون آسفالت شده که اون هم نمی کردن، خیلی بهتر بود. حالا من می گم این رو هم از محله ما می گیرن. عیب نداره بگیرن! همین نصف آسفالتیم که کردند از ما بگیرند، ولی خوب واقعیت همینه، چیز خاصی ندیدیم. دبیر شورایاری محله «شریعتی جنوبی» در فراز دیگری از انتقادات خود چنین گفت: مسجد چهارده معصوم دو سانس توش نماز خونده میشه، مثل این سینماهاست، آنگه نماز اول رو کامل نرسی، یعنی قبل از اذان نرسی به مسجد، مسجد پر شده، باید وایسی یا بری خونت نماز بخونی، بعد جلوی این مسجد هر شب حداقل ۲۰، ۱۰ تا وانت وایساده، فکر می کنم، با قاطعیت می گم با هماهنگی خود شهرداری، چون همون روزی که شهرداری میاد، هیچ وانتی نمیداد اصلا، مشکل زیاده، فقط ای کاش بخونن! وی در پایان گفت: جنوب تهران واقعا منطقه محرومیه، امیدوارم به جای عکس هایی که توی گروه های مختلف میگذاریم و میگیم این کارها رو کردیم جنوب تهران! این محرومیتش رو توی کلمات و جملات باهش بازی نکنیم، سعی کنیم این محرومیت را فحش بکنیم.

معضلی به نام بازارهای روز!

وی ادامه داد: یک مساله دیگر در منطقه ۱۹ موضوع بازار روز است. بازار روزی که در منطقه ما واقعا به مشکل، پارسل من یک پیشنهاد به شهرداری پارسل دادم که این بازار روز ها یک کارت تجاری به مشتری هاشون بدهند تا مردمی که مراجعه می کنند، ببینند از کی دارند چی می خرند، حداقل اگر یک اهانتی میشه، درگیری میشه، اینا قابل شناسایی باشه. طرف میاد همه کار می کنه توی محله، هر اتفاق میفته، دوباره هیچ اتفاق خاصی نمی افتد! به شهرداری هم که می گیم، میگه چی بود؟ کی بود، اون وقت باید چه کار بکنه این مردم مظلوم؟ کسبه محل هم به شدت از این قضیه دلگیر هستند. شهرداری میگه دست ما نیست، نمیدونم کی به این ها اجازه داده! میگن این کار آفرینیه! سازماندهی مشاغل هست، هر چیزی که هست، کسبه محله نارضی هستند.

وانت های بلندگو دار: معضل منطقه ۱۹
این شورایاری افزود: در کل منطقه ۱۹، وانتی ها با بلندگو مردم را آزار میدهند. این رو کمک کنید که برطرف بشه! یعنی ساعت ده شب هم با بلندگو داد میزنند. راهنمایی و رانندگی هم خیلی مشکل داریم. اینجا باید سه تا راهنمایی و رانندگی داشته باشیم، نه یک دونه. متاسفانه راهنمایی و رانندگی و کلا تری همکاری نمی کنند! احساس می کنند شورایاری همه کار توی اجرائی شورایاریه! وی در بخش پایانی سخنان خود گفت: از آقای دکتر قربانی تشکر می کنیم، ۷ ماه که اومده، من تشکر می کنم از شون به عنوان نماینده

کرم سلیمانی دبیر شورایاری محله «شریعتی جنوبی» دیگر شورایاری حاضر در این نشست بود که به طرح دیدگاه های خود پرداخت. وی در ابتدا به طرح مشکلات محله خود اشاره کرد و افزود: محله ما شاید یکی از بدی هاش این است که جزء محله های واسطه محسوب می شود و مقداری از توجه دور هستند. محله ما نه یک محله حاشیه ایست نه یک محله مورد توجه. تقریبا وسط این منطقه قرار می گیریم و مجبوریم از امکانات سایر محله ها استفاده کنیم. یعنی مثلا اتوبوس در محله های دیگر پر و تکمیل میشه، بدش میرسه به محله ما، مردم محله ما باید آویزون اون اتوبوس باشن تا بتونن به مقصد شون برسن. خیلی از دوستان از شهرداری تشکر کردند، من هم به نوبه خودم بابت اقدامات خوبی که انجام شده، تشکر می کنم؛ ولی خرابی نکته رو هم خواهم می کنم ببینند که همیشه محلاتی که وسط هستند، باید بتوانند از امکانات استفاده کنند، اما بیشتر تموندند که این مصارف می رسه به ما.

شهید دادیم

وی ادامه داد: شروع محله ما از خیابان ابوریحان است و انتهایش هم میدان قزوین هست. از جانب همین میدان نیز معایی به صورت شبانه روزی متحمل میشیم. نزدیک این میدان محله ای هست که دزدی و دعوتوش زیاده، فکر می کنم یک شهید ستر قاچاق مواد دادیم، شهید میرنعتی. شهرداری زحمت کشید یک کار نمادین هم انجام داد و یک کوچه را به نام این شهید کرد ولی به جای این خیلی کارها می شد، انجام داد. ما نیامدیم مشکلات را بگوئیم که این شهیدها را برای چی می دهیم! این شورایاری در ادامه به ضرورت کار فرهنگی اشاره کرد و افزود: ما سال ها رتبه های بسیار خوب کنکور را داشتیم که متاسفانه هیچ کدام از این رتبه های که کسب میشه، توسط منطقه جذب نمیشه، میرن بیرون از منطقه. در منطقه خودمان هیچ حرکتی خاصی که بتونیم اینا رو جذب کنیم، نداریم. وی در ادامه بیان اینکه قبل از حضور در این جلسه از طریق کانال تلگرامی نظرات اهالی محله خود را دریافت کرده، اینگونه توضیح داد: ما اگر قرار هست حرفی بزنین، باید حرف مردم باشد. من توی کانال

حتی یک مجموعه ورزشی نداریم

این شورایاری جوان در ادامه گفت: ما توی محله ای که تقریبا ۳۰۰۰ نفر جمعیت دارد، یک مجموعه ورزشی نداریم. محله ای که فکر می کنم جزء محله های قدیمی جنوب تهران هست. بعد انتظار داریم قلیون های قهوه خانه ها جمع بشه! چرا باید جمع بشه؟ وقتی ما برنامه ریزی برای پر کردن وقت این جوان ها نداریم، خوب جوان میره به ستمی که وقتش اونجا پر میشه! من میگویم آنقدر باید برنامه خوب برای جوان ها داشته باشیم که جوان اصلا فرصت فکر کردن به قلیون و این چیزها را نداشته باشد!

هیچ امنیتی در محله نداریم

وی سپس ادامه داد: محله ما یک خیابان اصلی دارد، به اسم شهید ذلفی، این خیابان را جدول گذاشتن وسطش، نمیدونم چرا! جالبه که خود شهرداری اذعان داره که این کار کارشناسی نیست و کاملا ترفیق ز

قالیباف واقعا مظلومه!

داوود قلی زاده دبیر شورایاری محله «شکوفه شمالی» با جمعیت ۳۰۰۰ نفره، دیگر سخنران این نشست صمیمی بود. وی سه دوره از چهار دوره شورایاری، به عنوان دبیر این محله مشغول به فعالیت بوده است. وی در ابتدا به اقدامات مثبت شهرداری تهران اشاره کرد و گفت: کارهای خوبی توسط آقای دکتر قالیباف در محله و کل منطقه ۱۹ انجام شده است. متر و خط ۳۰۰۰ حسینیه مکتب العباس در خیابان ورزش ساخته شده که حدودا ۳۰۰ متر هست. بزرگ ترین حسینیه در منطقه ۱۹، سه تا پارک بزرگ ساخته شده در محله ما، یکی شهید کاظمی، یکی شهید باکری، این ها همه زمان دکتر قالیباف ساخته شده، خیابان بازار احسانی در سال ۸۰ سنگ فرش شد در زمان آقای دکتر قالیباف، بالای ۳ میلیارد هزینه شد، بالای ۱۰۰۰۰ نفر دارن اونجا کالسی می کنند. از آقای دکتر قالیباف خیلی تشکر می کنیم، ارگان های غیر از شهرداری و ارگان های دولتی نگاه نمی کنند، ما فقط شهرداری را می شناسیم، مثلا هر چی برکش خرابه میاد میگه به شهرداری، این مسئله اصلا مربوط به شهرداری نیست! ... مشکل داره میاد میگه به شهرداری، این مال شهرداری نیست! تشکر و قدردانی می کنیم از شهرداری تهران این کار رو کرده.

وی در ادامه به مشکلات محله خود اشاره کرد و افزود: ما در محله یکسری مشکلات داریم، یک پاساژ در خیابان شکوفه شمالی، حدودا ۲۷ ساله در طرح هست، هر شهرداری اومده و رفته و انجام نشده است! پاسارسل قول دادند که ان شاءالله امسال این پاساژ عقب نشینی کنه و آقای دکتر قربانی دیروز صحبت کرد و گفت چهار تا از این مغازه ها را خریدیم، ان شاءالله امسال به دست آقای قربانی انجام

جنوب تهران واقعا منطقه محرومیه، امیدوارم به جای عکس هایی که توی گروه های مختلف میگذاریم و میگیم این کارها رو کردیم جنوب تهران! این محرومیتش رو توی کلمات و جملات باهش بازی نکنیم، سعی کنیم این محرومیت را فحش بکنیم

دکتر قالیباف مظلوم شده. این همه شهر رو آباد می کند، همه هم انتظار دارند، دولت هم باید به قدمی برداره، متاسفانه انتقاد میشه، نماینده ها میان رأی رو می گیرند و میرن دنبال کارشون، فقط شهردار شهر را آباد کرده

هفته نامه «پدیده شهر» وضعیت کوره پزخانه‌های منطقه ۱۹ را بررسی می‌کند:

اینجا؛ غروب‌ها آسمان و زمین به هم می‌ریزد

افسانه‌فانع: عصرها اگر گذراندن آن به محله اسماعیل آباد و دولت‌خواه شمالی و یا جنوبی بیفتد؛ با چهره‌های غبار گرفته آدم‌هایی روبه‌رو می‌شوی که گویی عذایی بزرگ را تازه از سر گذرانده‌اند. اما نیم قرن است که این عذاب را هر روز از سر می‌گذرانند. گناهی که اهالی این محله‌ها مرتکب شده‌اند همجواریشان با کوره‌های آجرپزی است. همان کوره‌هایی که یک زمانی فرسنگ‌ها با محله‌های مسکونی فاصله داشت اما اکنون در بین محله‌های منطقه ۱۹ قرار گرفته است. پاد‌های بهاری و پاییزی که بوزد؛ محله اسماعیل آباد می‌شود دشت هور العظیم. جایی که هم مسئولان دولتی و هم کارشناسان محیط زیست می‌گویند منشاء بزرگ ریز گرد‌های جنوب کشور از آنجاست. نام این دشت را مردم اهواز و آبادان به خوبی می‌شناسند. اما کانون ریز گرد‌های شهر تهران تنها جنوب کشور نیست چرا که اطراف تهرآن نیز ۸۰ کانون تولید ریز گرد‌ها وجود دارد که یکی از این کانون‌ها کوره‌های آجرپزی منطقه ۱۹ است. اینجا کود کانی که به‌دنیایمی آید هیچ وقت معنای آسمان آبی را هیچ وقت نمی‌فیند. رنگ آسمان در نقاشی‌های کودکان این محله‌ها خاک است.

اینجا غروب آفتاب قیامت تکرار می‌شود

کافی است غروب یکی از روزهای پاییزی راهی منطقه ۱۹ و محله اسماعیل آباد و دولت‌خواه شوید آن زمان است که معنی محشر و روز قیامت را می‌فهمید. نزدیک به ۶۰ سال است که مردمان این محله‌ها در هم آمیختن آسمان و زمین را دیده‌اند. باد که از سمت شهریار بوزد، چشمان نگران مادران به دنبال فرزندانشان است تا برای در امان ماندن از این مصیبت بزرگ فرزندانشان را به داخل خانه‌های کوچک و فرسوده‌شان بکشاند. باد که از سمت شهریار بوزد؛ زندگی هم برای مردمان این محله‌ها حرام می‌شود. «... اوایل... باد که به صحنه‌های بلند شدن خاک در آسمان نگاه می‌کردم. فکر می‌کردم که خدا عذاب الهی را بر سرمان نازل کرده است. گاهی اوقات که بادهایی تند از سمت شهریار به این سمت می‌وزد، گردبادی می‌شود که گویی باد حامل خشم آسمان و زمین است که به سمت خانه‌های ما روانه می‌کند...» پای در دل مردم محله اسماعیل آباد که نشینی، حتما می‌توانی معنای روز قیامت و محشر را از لابه‌لای کلمات ساده‌ای که می‌زند بفهمی.

در کوچه پس کوچه‌های محله اسماعیل آباد به دنبال قدیمی‌های محله می‌روم شاید به تاریخچه دقیق و درستی از این محله که به‌ذاعنا بیشتر مردم ساکنان آن یکی از محله‌های قدیمی منطقه ۱۹ هست؛ برسم. گویا اراضی محله اسماعیل آباد جزو املاک محمد حسن خان اعتماد السلطنه از وزراء ناصرالدین شاه بوده است. در سال ۱۳۲۵ این زمین‌ها به صورت زمین کشاورزی و باغ‌های میوه بود که اهالی قدیمی در کنار زمین‌های کشاورزی ساکن بودند. از سال ۱۳۳۵ بود که نخستین کوره‌های آجرپزی در اطراف این محله ساخته شد. به همین خاطر کم‌کم مهاجران زیادی که در آرزوی پولدار شدن در تهران بودند راهی کوره‌های آجرپزی این محله شدند. در طول نیم قرن اخیر کارگران زیادی به محله اسماعیل آمدند و همین جا زندگی کردند. لجه و نوع گویش اهالی محله اسماعیل آباد نشان می‌دهد که اکثر اهالی محل ترک‌زبان و مهاجران شمال غرب کشور هستند. طبق اطلاعاتی که حیدر مقدم فر، دبیر شورایی محله اسماعیل آباد می‌دهد؛ اکنون ۵ کوره آجرپزی و یک محله به نام علی آباد پاکدانه که اکثر آکار گاه‌های صنعتی هستند در این محل وجود دارد. البته با ساخت بزرگراه آیت‌الله سعیدی محله اسماعیل آباد به دو بخش اسماعیل آباد غار (محدوده منطقه ۱۸) و اسماعیل آباد قلعه (محدوده منطقه ۱۹) تقسیم شد. این محل از سمت شمال به دولت‌خواه، از جنوب به اتوبان آزادگان، از شرق به دولت‌خواه، از غرب به بزرگراه آیت‌الله سعیدی ختم می‌شود.

دبیر شورایی محله اسماعیل آباد می‌گوید: محله اسماعیل آباد قدمت بسیار زیادی بین محلات منطقه دارد و در دهه گذشته به مرور زمان به بافت شهری رسیده است. پیش از آن سراسر محله را کوره‌های آجرپزی در بر می‌گرفت که با توجه به رونق بخت و تولید آجر سنتی در آن سال‌ها و کاربرد و استفاده فراوان از آن در ساخت و ساز ساختمان‌های مختلف، این کوره‌ها در محله فعال بوده‌اند. هر کدام از کوره‌های آجرپزی این محل اسم‌های متفاوتی دارد. به عنوان مثال کوره‌های آجرپزی طباطبایی، فشم، مسعود، ناهید، سهیل، نادری، کارون و فرج‌نام برد که در حال حاضر با کاهش استفاده از آجر سنتی در ساختمان‌ها و از رونق افتادن تولید و بازار آن تعدادانکی از این کوره‌ها فاند و مابقی تعطیل شده‌اند.

ریشه اهالی محله اسماعیل آباد از گرد و خاک به خیس، خیس افتاده
خاک که بلند می‌شود؛ پرده‌ای خاکی در مقابل چشمانت قرار می‌گیرد. آن‌هایی که مشکل تنفسی دارند؛ دست‌هایی خود را در مقابل دهانشان گرفته‌اند و همچنان به فعالیت روزانه خود ادامه می‌دهند. چچه‌ها هم هنوز مشغول بازی در کوچه پس کوچه‌های محله هستند اما زمانی که آسمان در لابه‌لای گرد و خاک پرده سیاه خود را بر چهره خورشید می‌کشد، کودکان نیز سرازیر بر خانه‌های خود می‌شوند. «... آسمان

اینجا هیچ وقت آبی نیست... اینجا آسمان رنگ خاک دارد...» این‌ها را ابوالفضل می‌گوید. جوان ۱۸ ساله‌ای که با دوستان خود در تکیه‌ای کوچک مشغول چایی دادن به عزاداران امام حسین است. هر چند که جوان است. ابوالفضل می‌گوید که از بچگی دچار آسم شده است و به خاطر همین است که همیشه سرفه می‌کند. «یک بار با خانوادها به مشهد پابوس امام رضا رفتم... مادرم فکر کرد که امام رضا شفایم داده... دیگر سرفه نمی‌کردم... خوشحال بودم... اما زمانی که دوباره به تهران و این محله برگشتم سرفه‌هایم شروع شد...» یاد که از سمت شهریار می‌وزد گاهی اوقات نفس کشیدن برای ساکنان محله اسماعیل آباد سخت می‌شود مانند ابوالفضل که بعضی وقت‌ها مجبور است از اکسیژن استفاده کند. «... آگاه ما هم پولدار بودیم و منطقه دیگری خانه داشتیم... هم تپیمان خوب بود و هم ریه‌هایمان سالم بود...»

سرفه کردن مهمان همیشگی ریه‌های ساکنان زنان و مردان و کودکان و نوجوانان محله اسماعیل آباد است. ابراهیم دانشجوی سال سوم کامپیوتر است. «... وقتی می‌خواهم به دانشگاه برم یک پیراهن دیگر با خودم می‌برم... گاهی اوقات آنقدر گرد و خاک در محله زیاد است که تا به دانشگاه برسم لباسم خاکی است... یک بار دوستانم فکر کردن از سر خاک‌سپاری عزیزی از بهشت زهرا به دانشگاه فرته‌ام... من هم نگفتم که از خانه مستقیم به اینجا آمده‌ام و جوری وانمود کردم که بهشت زهرا بودم...» هر چند صحبت‌هایی ابراهیم؛ ابوالفضل و نادر و سهیل ریه خنده می‌ندازد اما در پس کلمات این جوان غمی نهفته است. غمی که نشان می‌دهد از زمانی که چشم‌ها باز کرده گرد و خاک و تل‌های خاک کوره‌های آجرپز خانه‌ها هم‌ام چشمانش بوده است. «... خانم اون کوره را می‌بینی... اون خاکه‌هایی است که کوره

به غیر از مشکل تنفسی، بیماری پوستی مهمان ناخوانده ۵ ساله مردمان این محله و محله‌های نزدیک به کوره‌های آجرپز خانه است. بوستان خشک و چهره‌هایی که به بر اثر کهولت سن بلکه به خاطر گرد و خاک همیشگی هوا چروک شده‌اند. «... اهالی این محله مشکلات پوستی دارند که به خاطر مجاورت نزدیک آنها به گرد و خاک است... هر چند بخشی از بیماری‌هایی که در مدارس این محله به یک باره دیده می‌شود؛ به خاطر بچه‌های کارگران کوره پزخانه است...» این‌ها را خانمی می‌گوید که از یک مغازه کوچک بقالی خرید می‌کند. پیر مرد به او می‌گوید چوب خط خرید نسیه‌اش بر شده است.

هر چند وضعیت مالی بیشتر خانواده‌هایی که در این محله زندگی می‌کنند؛ خوب نیست اما به گفته اهالی وضعیت کارگران کوره‌های آجرپز خانه به مراتب از وضعیت مالی آنها بدتر است.

اما آن سوی محله اسماعیل آباد مردمی زندگی می‌کنند که داستان پینه

توجه جدی شهرداری تهران به موضوع آسیب‌های اجتماعی و رسیدگی به فقر

به گزار هفته نامه «پدیده شهر» در جریان این جلسه معاونان شهرداری تهران به تشریح گزارش عملکرد بخش‌های مختلف شهرداری منطقه ۱۹ پرداختند و تدابیر مورد نیاز به منظور پیشبرد امور منطقه مورد بررسی قرار گرفت.

قالیباف گفت: در این سری از جلسات نظارت ستادی، رسیدگی به امور مناطق با حضور تمامی معاونان و بخش‌های ستادی سازمان‌ها و معاونان صورت می‌گیرد که امروز نیز تصمیمات خوبی برای منطقه ۱۹ گرفته شد؛ به نحوی که این تصمیمات می‌تواند تحولات جدی را در محلات منطقه ۱۹ ایجاد کند.

وی تأکید کرد: بخشی از افراد نیازمند در مناطق محروم زندگی می‌کنند که ضروری است توجه بیشتری به آنها صورت گیرد؛ همانند خانواده‌های معلولی که تحت پوشش سازمان‌های خدماتی نیستند و ساکنان برخی افراد در حاشیه کوره پزخانه‌ها که زیننده نیست.

شهردار تهران با اشاره به بررسی نیازمندی‌های منطقه ۱۹ در جلسه نظارت ستادی، بیان کرد: در زمینه آسیب‌های اجتماعی نیز شهرداری تهران بیش از سه سال است که رسیدگی به این موضوعات را در دستور کار خود قرار داده و هم‌اکنون مسئله آسیب‌های اجتماعی را به صورت ویژه‌تر بررسی می‌کنیم.

وی با اشاره به موضوع کودکان کار در شهر تهران، عنوان داشت: یکی از بحث‌های جدی ما موضوع آموزش کودکان کار است چرا که آنها به تنهایی نباید مورد بررسی قرار گیرند بلکه یک خانواده و عقبه‌ای دارند و با مشکلاتی همانند بدسرپرستی، توانمندسازی، سلامت، فرهنگ‌سازی و... روبرو هستند. وی یاد او را شد: در خواست من از مردم عزیز شهر تهران آن است که همه دست به دست هم دهیم تا بتوانیم به نیازمندان توجه جدی‌تری داشته باشیم.

آجرپزی نادری اینجا دیو کرده... حالا اگر هواسرد شود و باد بوزد نصفی از این خاک‌ها به داخل ریه‌ها و خانه‌هایمان می‌رود...»

وارد خانه‌های محله اسماعیل آباد که می‌شوم؛ بوی نم‌خاک از در بچه‌کولر به خوبی به مشام می‌رسد و به اندازه چند میلیمتر خاک‌روی وسایل خانه‌ها نشسته است. «... هر روز صبح روی تمامی وسایل خانه را دستمال می‌کشم اما چند ساعت نگذشته دوبار پر از خاک می‌شود... صبح‌ها به اندازه یک سانت خاک بالای پشت بام‌ها و مقابل در حیاط جمع شده است که باید جارو کنم... بیشتر زنی‌های این محله به خاطر گرد و خاک ریه‌هایشان مشکل دارد و مهره‌های کمرشان به خاطر اینکه مجبورند خانه‌ها را چندین بار جارو کنند؛ آسیب دیده است...» فاطمه ۲۳ سال بیشتر ندارد. کودک نوزاد خود را داخل گام‌ها راهی که با دو لایه پارچه توری روی

۱۰۰ متر با بافت مسکونی محله فاصله دارد. این فاصله نزدیک باعث شده تا زندگی برای ساکنان این محل سخت شود. به‌محدوده کوره‌های آجرپزی که می‌رویم تنها کوره نادری فعالیت دارد. کوره فشم هم نیمه تعطیل است و کاروان هم کاملاً تعطیل شده است. کوره‌های دیگر نیز مخروبه شده‌اند و بیشتر از آنکه محل تولید اجرهای دستی و سنتی باشد؛ پناهگاهی برای معتادان و کارتن‌خواب‌ها شده است. البته برخی از کوره‌های تعطیل این محدوده هم باتوق اراذل و اوباش است. اهالی محله‌های اطراف کوره‌های آجرپزی به کارگران ساکن در آلونک‌های این محدوده راه را کولی می‌نامند. اما بیشتر کارگران کوره‌های آجرپزی را افغانه، سیستان و بلوچستانی و خراسان جنوبی تشکیل می‌دهند. هر چند کار فرماهای این کارگران آلونک‌های کوچک با یک شیر آب و حمام مشترک برای آنها ساخته‌اند. اما وضعیت این آلونک‌ها؛ نظر به داشتنی اصلاً خوب نیست.

عبدالله از تربت جام ۲۰ سالگی می‌شود که به تهران و این محله آمده است. ۳۵ سال بیشتر ندارد و از ۱۵ سالگی ساکن آلونک‌های کوره پزخانه‌ها شده است. «... زمان‌هایی که کوره تعطیل است ما مجبوریم برای کارهای بنایی به محله‌های دیگر برویم... گاهی اوقات حتی پول نداریم نان بخریم... شب‌هایی هست که بچه‌ها سر گشسته به زمین می‌گذارند... اونقدر از ناتوایی نان نسیه گرفته‌ایم که دیگر به مانسیه هم نان نمی‌دهند... با این اوضاع باز هم بخدا اشکر...» ۲۰ ساله بود که دختری یکی از کارگران را گرفت و همانجا ماند و بچه‌دار شد. «... اسم پسر ما مدرسه نوشتم اما اونجا بچه‌ها به بچه‌ها کولی می‌گویند... فرق ما با مردم محله این است که ما پول نداریم خانه

داشته باشیم...» وضعیت نداشت در نزدیکی کوره‌های آجرپز خانه در حد صفر است. به همین دلیل است که بیماری‌های پوستی و... در بین کارگران و خانواده‌های این محدوده زیاد دیده می‌شود. «... خیلی از کارگرها بیمه ندارند... آنهایی هم که بیمه دارند پول ندارند تا برای دوا و درمان خرج کنند...» به رغم آنکه بیشتر کوره‌های این محله تعطیل هستند اما دو پاک در مقابل این کوره‌ها به ۴۰ تا ۵۰ متر هم می‌رسد. مقدم فر می‌گوید: «بعضی از کوره‌هایی که تعطیل هستند اقدام به فرو خاک می‌کنند. اما تا زمانی که این خاک به فروش برسد نمی‌دانند تا آن‌ها بر سر سامی ریزد و وارد خانه‌هایمان می‌شود.»

بیماری کارگران آجرپزی و خانواده‌های آنها یک دیگر از نگرانی‌هایی است که اهالی محله اسماعیل آباد دارند. «... بیشتر کارگران کوره‌های آجرپزی بیماری‌های پوستی دارند و وقتی از استخرهای محله‌های اسماعیل آباد و دولت‌خواه استفاده می‌کنند؛ باعث شده تا این بیماری‌ها به اهالی محل نیز سرایت کند. همچنین کودکان آنها در مدارس محله تحصیل می‌کنند و همین مساله باعث شده تا شاهد برخی از بیماری‌ها در مدارس باشیم...» مردم محله اسماعیل آباد اعتقاد دارند اگر به وضعیت بهداشت کارگران کوره‌های آجرپزی رسیدگی شود؛ همزیستی با این افراد نیز برای مردمان محله راحت‌تر خواهد شد. کوره‌هایی که خاک را خام می‌فروشد یا

دستگاه‌های عجیب و غریب که به دستگاه‌های آسیاب خاک معروف است؛ خاک را با فشار به داخل کوره‌ها هدایت می‌کند و همین دستگاه به اعتقاد اهالی محل خاک‌زادی راوار در ریه‌های ساکنان محله می‌کند. مقدم فر می‌گوید: «... ۶۰ سال است که اهالی محل نام‌نگاری‌های زیادی را با مسئولان انجام داده‌اند اما صاحبان کوره‌های آجرپز خانه آنقدر پولدار هستند که هیچ‌کسی حریف آنها نشده است.»

محصور در میان کوره‌های آجرپزی

آنطور که سهرابی، دبیر محله دولت‌خواه جنوبی می‌گوید: ۱۶۸ هکتاری منطقه ۱۹ تهران توسط کوره‌پزخانه‌ها احاطه شده است و به غیر از محله اسماعیل آباد، محله‌های دولت‌خواه شمالی و جنوبی نیز درگیر آسیب‌های این کوره‌ها هستند. جتی زمانی که باد بلند می‌شود گرد و خاک این کوره‌ها تا دولت آباد و عبدالآباد نیز می‌رسد.

به گفته دبیر شورایی محله دولت‌خواه جنوبی؛ تاکنون اعضای شورای شهر و حتی شهردار تهران بارها به این منطقه آمده‌اند و از محله اسماعیل آباد و دولت‌خواه هم بازدید کرده‌اند. در بازدید دکتر قالیباف، شهردار تهران هم بار دیگر این مشکلات مطرح شد و منتظر هستیم تا شاید این بازدید برای مردم این محدوده خیر و برکت داشته باشد.

در محله اسماعیل آباد هنوز برخی از تیرهای چراغ برق این محدوده چوبی هستند. مقدم فر در این باره توضیح می‌دهد: بیشتر معابر این محله روشنایی کافی ندارند. حتی در برخی معابر از جمله کوچه شهید نجفی، کوچه شهید رضانزاد فر و... تیرهای چراغ برق به صورت چوبی هستند که این مسئله جای تعجب دارد و همچنین جانمایی تیرهای نیز در برخی معابر نیازمند ساماندهی و اصلاح است. برای تعویض این تیرهای برق مراجعات و مکاتباتی با اداره برق منطقه کرده‌اند که اداره برق عنوان کرده‌اند که تعویض تیرها باید اهالی پر داخت کنند.

دبیر شورایی محله اسماعیل آباد تأکید می‌کند: این تیرها نه تنها منظر شهری را ناآزینا کنند، یک خطر بالقوه نیز به حساب می‌آیند، اگر آتش سوزی در این تیرهای چوبی رخ دهد، به یک فاجعه منجر می‌شود. هوا که تاریک می‌شود، اهالی محله اسماعیل آباد می‌دانند که یک روز خاکستری از ۲۶۵ روز سال تمام شده است و باید دید در چگونگی به هم می‌ریزد و تصویر خاکی زمین بر آینه آسمان جلوه گر می‌شود.

نزدیک به ۶۰ سال است که مردمان محله اسماعیل آباد و دولت‌خواه در هم آمیختن آسمان و زمین را دیده‌اند... باد که از سمت شهریار بوزد، چشمان نگران مادران به دنبال فرزندانشان است تا برای در امان ماندن از این مصیبت بزرگ فرزندانشان را به داخل خانه‌های کوچک و فرسوده‌شان بکشاند. باد که از سمت شهریار بوزد؛ زندگی هم برای مردمان این محله‌ها حرام می‌شود.

به غیر از مشکل تنفسی، بیماری پوستی مهمان ناخوانده ۵۰ ساله مردمان این محله و محله‌های نزدیک به کوره‌های آجرپز خانه است. بوستان خشک و چهره‌هایی که به بر اثر کهولت سن بلکه به خاطر گرد و خاک همیشگی هوا چروک شده‌اند. «... اهالی این محله مشکلات پوستی دارند که به خاطر مجاورت نزدیک آنها به گرد و خاک است... هر چند بخشی از بیماری‌هایی که در مدارس این محله به یک باره دیده می‌شود؛ به خاطر بچه‌های کارگران کوره پزخانه است...» این‌ها را خانمی می‌گوید که از یک مغازه کوچک بقالی خرید می‌کند. پیر مرد به او می‌گوید چوب خط خرید نسیه‌اش پر شده است. هر چند وضعیت مالی بیشتر خانواده‌هایی که در این محله زندگی می‌کنند؛ خوب نیست اما به گفته اهالی وضعیت کارگران کوره‌های آجرپز خانه به مراتب از وضعیت مالی آنها بدتر است.

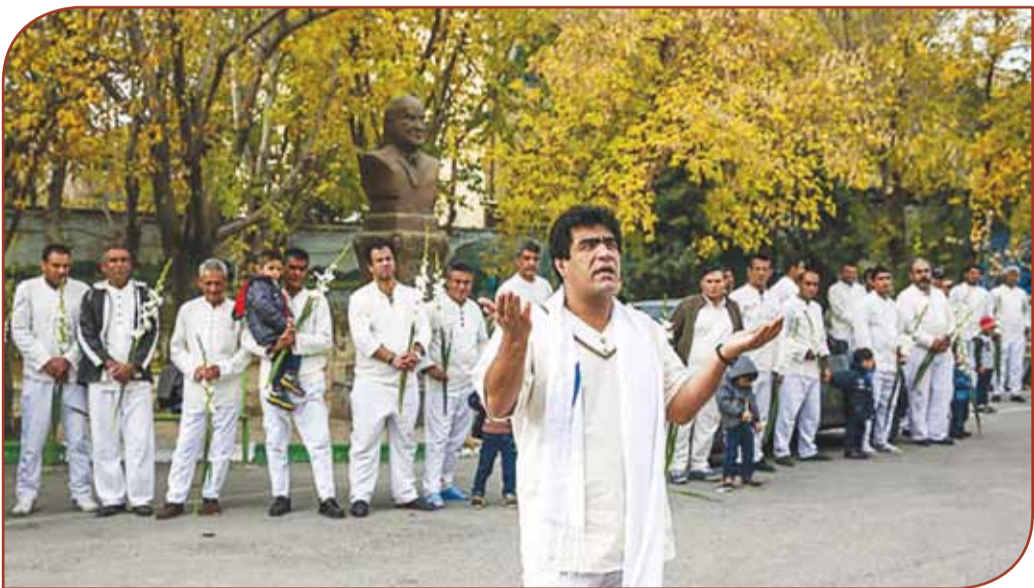

اولین نشست علمی، تخصصی شبکه ملی موسسات نیکوکاری خیریه بر گزار شد

شبکه ملی موسسات نیکوکاری و خیریه در راستای یکی از اهداف خود "آسیب شناسی مؤسسات نیکوکاری و خیریه و ارائه راهکار برای رفع مسائل و مشکلات" نشست تخصصی با موضوع "چالش ها و راهکارهای استفاده از نیروهای داوطلب در سازمان های مردم نهاد" برگزار کرد. این نشست با حضور جمعی از نمایندگان سازمان های مردم نهاد سراسر کشور در اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران برگزار شد. در این نشست ابتدا فیروزه صابر مدیر عامل شبکه به حاضرین خوش آمد گفت و چارچوب کلی روند جلسه را مشخص کرد. در ادامه نسیم غنبر طهرانی، استادیار دانشگاه خوارزمی و مشاور شبکه مطالبی را تحت عنوان "سیمای کار داوطلبانه در ایران و جهان" ارائه داد و پس از آن زهرا رحیمی، مدیر عامل جمعیت امام علی و سامان خسروانی با چندین سال تجربه در زمینه فعالیت های داوطلبانه، تجربیات خود را با شرکت کنندگان به اشتراک گذاشتند.

گزارش هفته نامه «پدیده شهر» از فعالیت جمعیت «طلوع بی نشان»:

از زیرپلیدی های شهر، طلوع آفتاب را نظاره گرباش!

هم زمان با کسب در آمد، بهبود یافتگان با مهارت های تکمیلی و تخصصی در شغلشان آشنایی شوند و برای جذب در بازار کار آماده می شوند. از جمله این کارگاه ها می توان به کارگاه تجاری و هنرهای دستی افراد بهبود یافته اشاره کرد. بازگشت به خانواده، شاید بتوان گفت هدف نهایی «طلوع» وصل شدن رهیویان به خانواده های خویش و کانون بخشی به نهاد خانواده است. چرا که حمایت کانونی در فضای خانواده، می تواند یکی از مهم ترین عوامل ایستادگی و تعهد به پاک ماندن باشد. در مدت اقامت رهیویان، با توجه به آسیب پذیری بالای خانواده های آنها، «طلوع» با ارائه خدمات حمایتی در زمینه های تحصیل فرزندان، ارائه بسته های غذایی، ارائه لوازم التحریر و... به آنها با رویکردی پیشگیرانه، از فرار گرفتن همسر و فرزندان و سایر اعضای خانواده، رهیویان در فضای آسیب جلوگیری می کند. بازگشت به بدنه جامعه: پس از طی فرآیندهای درمانی و تحت نظارت و حمایت مدد کاران و روانشناسان طلوع، رهیویان آمادگی و مهارت لازم جهت قرار گرفتن در جایگاه های اجتماعی را کسب می کنند و در نهایت به زندگی طبیعی خود در جامعه باز خواهد گشت.

از لندن تا تهران؛ سرگذشت یک بهبود یافته در موسسه طلوع

بی نشان

زخم خیابان های تهران شب ها دهن بازمی کند، و روزها به جای مرهم در قالب بخشنامه ها و طی اقداماتی ضربتی استخوان لای آن می گذارند. به این هوا که روی زخم را بپوشانند تا زخم عفونتش ذوق کسی را نزنند، یا شاید بهتر است روی این زخم را باز گذاشت. تا تهران هوایی بخورد، به خودش بیاید و بتواند به زخمش برسد. محمود شاکری یکی از این زخم خورده هایی است که سال ها اعتیاد او را در زیر پوست شهر مخفی کرد. ۵ سال دارد و الان خودش را یک بهبود یافته از دامن اعتیاد می داند. آنطور که شاکری می گوید: در خانواده مرفه ای بزرگ شده بود و پول خرج کردن برایش یک تفریح بود و آن روزهایی که برای ادامه تحصیل عادت کرده بود، دلچسبی می برد و در ریشه ای آن این بود که من از همان اول، شخصی مرفه بوده و هیچ محدودیتی برای خرج کردن نداشتم و این دروازه مشکلات من بود.

با مواد مخدر در کشور انگلستان آشنا شده است. زمانی که برای تحصیل به این کشور سفر کرده بود. «من روز سومی بود که برای ادامه تحصیل به کشور انگلستان راهی شدم و آن روز بامی بود برای آشنایی من با مواد مخدر، سر آغاز ورود من به سمت بیماری اعتیاد با خوردن شرتنی «مورفین» از طرف دوستم بود که من دعوت آن را پذیرفتم و رغبت و کنجکاو من در باره سایر مواد مخدر زیاد شد تا زمانی که متوجه شدم، مصرف کننده هروئین، کراک، شیشه و کوکائین هستم.»

مهدی از روزگاری می گوید که هروئین بر سرش آورده بود: «... جذا از این که چه صدماتی را برای اشخص مصرف کننده دارد، توهمی را برای مصرف کننده ایجاد می کند که فکر می کند هر کاری از دست آن ها برمی آید و این توهم به شدت کاذب است.»

مهدی از سن ۶۱ سالگی با مواد مخدر آشنا شد. به گفته خودش «۳۰ سال هم تخت گاز، این بیماری و عادت را با خودم به دوش کشید». بعد از ۵ سال زندگی در انگلستان به ایران آمد و جایگاه اجتماعی و ثروت و فاکتورهای مثبت خود را از دست داد و به جایی رسیدم که متوجه شدم شیشه مصرف می کنم، و در وسط دروازه غار کارتن خواب هستم و چون آدم دنیا دیده ای بودم و تقریباً تمام آرزوهای را دیده بودم این مساله برای من قابل هضم نبود تا جایی که توانایی خرید حتی یک نخ سیگار را هم نداشتم.» به همین وضعیت روزگارش سپری شد تا جایی که مجبور شد برای امر معاش و تهیه مواد اشتغال جمع کند اما چون با روحیه اش سازگار نبود خیلی زود تصمیم به برگشت از اعتیاد گرفت. «... آن شب از تباط صمیمی با پروردگارم «بعدها سال ها» برقرار کردم و از او خواستم مراد مسیر بهبودی ام یاری کند... خواست خدا بود که با چپه های انجمن آشنا شدم و با تو کل به خدا روزها ماسپری می کردم و چشم انداز روشنی از آینده داشتم...» زمانی که تصمیم گرفت، مواد را برای همیشه ترک کند، روزی بود که در خیابان مشغول قدم زدن بود. صادر فرزندتی از طرف مقابل به سویش می آمدند و چون اوضاع خوبی نداشت، مادر سعی کرد او را دید فرزندش دور کند. آن زمان بود که فهمید اگر دوباره به جایگاهش بازنگردد، روزها را در نظر مردم محو خواهد شد.

شاکری اعتقاد دارد: «... چون مواد مصرف جدید روی روان انسان ها اثرات تخریب زای بسیاری می گذارد، پیشگیری بابت لغزش در افراد اجتناب ناپذیر است. بنابراین با بالا بردن سطح آگاهی و به روز شدن داشته های علمی نسبت به مواد مخدر جدید می توان تا حدودی این مساله را کنترل کرد. همین طور هم می توان فرد بیمار را با دورنگه داشتن از محیط های ناسالم و یادآوری کردن روزشمار، پاکی کمک زیادی به شخص کرد.»

این بیمار بهبود یافته به عنوان یکی از بهبود یافتگان موسسه طلوع بی نشان و پیشکسوت های قدیمی آن خس خدمت را به همتو عانش داد. «... هدفم از خدمت کردن در موسسه طلوع این است که پاک بمانم و به همدردهای خود پیام باری را بدم.»

مجموعه خدمات خود را در رابطه با بیماری های عفونی و زنان در اختیار جمعیت طلوع قرار داد. پزشکان و متخصصان در زمینه های متفاوت به صورت مرتب به مرکز مراجعه کرده و افراد بهبود یافته را تحت نظر دارند.

آزادی از چنگال اعتیاد

یکی از دغدغه های مبتلایان به اعتیاد، به اعتیاد، به اعتیاد، به اعتیاد است و اینکه به محض ورود آنها به فضای قبلی، معمولاً همه چیز به حالت قبیل باز خواهد گشت و به احتمال قریب به یقین، مصرف مواد، دوباره آغاز خواهد شد. در طلوع پس از پایان دوره سم زدایی، رهیویان به مدت ۶ ماه جهت تکمیل دوره در مسان (آزادی روانی از مواد مخدر، در مان روحی و تنائی) در محیط مجهز به امکانات مناسب زندگی می کنند.

جمعیت طلوع بی نشان هادر حال حاضر سه مرکز برای فعالیت های خود در اختیار دارد. سرای امید، مرکز برای بهبودی مردان، از سال ۱۳۹۱ آغاز به فعالیت کرده است و حدود ۱۵۰ نفر ظرفیت دارد. ظرفیت این مجموعه در سال ۹۴ تکمیل شد. جمعیت طلوع، فضایی با نام «به سوی امید»، که در واقع گرمخانه ای در منطقه گمرک شهر تهران است تاسیس کرد. مرکز به سوی امید، به افراد بهبود یافته ای اختصاص دارد که پس از تکمیل دوره های درمانی روانی و تنائی موفق به اشتغال شده و از این فضا به عنوان سرپناه استفاده می کنند.

پروژه سرای مهر، مرکز خدماتی رفاهی کودکان و بانوان؛ که حدود دوسال پیش اقدامات اجرایی آن آغاز شده بود، در خرداد ماه ۱۳۹۴ با افتتاح فاز اول آن، آغاز به کار کرد. فاز اول این مجموعه حدود ۷۰ نفر ظرفیت دارد. در این مراکز خدمات درمانی، آموزشی و توانمندسازی و اشتغال توسط متخصصین صورت می گیرد. مدیر عامل موسسه طلوع بی نشان تاکید می کند: از آنجایی که یکی از مهمترین عوامل روی آوردن افراد به اعتیاد، نداشتن مهارت های صحیح و کافی برای مواجهه با مسائل مختلف زندگی است، آموزش یکی از مهمترین ارکان فعالیت در طلوع است. آموزش در طلوع را می توان به دو گروه عمده طبقه بندی کرد. آموزش مهارت های اجتماعی و ارتباطی برای داشتن زندگی صحیح تر و کسب درآمد داشتن زندگی طبیعی.

در طی مدت زمان حضور در مراکز، رهیویان با فراگیری مهارت های فنی و حرفه ای، ارتباطی، تحصیلی، و شویوه های داشتن یک زندگی پایدار و آرام، سعی می کنند در راه بهبود وضعیت زندگیشان، گامی مهم، اساسی بردارند. از جمله کلاس های آموزشی که در این شش ماه آغاز به فعالیت کرده است، کلاس های موسیقی، خوشنویسی، سفالگری، کلاس های ادبی و شعر خوانی، عکاسی و روزنامه نگاری در سرای امید مردان و همچنین برگزاری کلاس های عروسک سازی برای بانوان در سرای مهر فنی و حرفه ای استان تهران از مراکز این موسسه بازدید کردند. این موسسه توانست با کمک سازمان فنی حرفه ای حضور پر رنگ در نمایشگاه مهارت ها و کار آفرینی داشته باشد. همچنین مدون گردید این سازمان کلاس های قلم نرئی، معرفت کاشی، درودگری و خیاطی را برای افراد در حال بهبودی برگزار کند.

مهارت آموزی، نقطه امن بازگشت به اجتماع

در انسان بالغ، یکی از مهم ترین ارکان زندگی طبیعی داشتن شغل و کسب درآمد است. از سوی دیگر حضور بهبود یافتگان از اعتیاد، بلافاصله پس از بهبودی در فضای کسب و کار، به دلایل مختلف دارای دشواری های زیادی است. به همین جهت «طلوع» پس از درمان و آموزش و توانمندسازی مددجویان، سعی در ایجاد شغل های مناسب و متناسب با شرایط این افراد دارد که در این راستا می توان به کارگاه های مختلف اشتغال «طلوع» برای مردان و زنان اشاره کرد که در این کارگاه ها،

یادسپر پناه و کمک و حمایت در دره ماندگان و یافرداری که به هر دلیل از منزل دور مانده و بی سرپناه با کارتن خواب محسوب می شوند. کمک و حمایت های فرهنگی از خانواده هایی که در میان آنان بیماری اعتیاد شیوع یافته، برای گسترش فرهنگ سلامت زیستن در جامعه به وسیله ارائه کتب، نشریات و برپایی جلسات مربوط، با اخذ مجوزهای لازم، برگزاری و برپایی همایش هایی برای خانواده ها در سطح مساجد، دانشگاه ها و به ویژه در مدارس برای پیشگیری از ابتلای جوانان به نیکوتین و مواد مخدر با اخذ مجوزهای لازم و کاهش ناهنجاری های اجتماعی از طریق بالا بردن سطح آگاهی عموم بخش دیگری از اهداف این موسسه را تشکیل می دهد. ناگفته نماند که اقداماتی در جهت پیشگیری به معنای نگاه بخشیدن به عموم مردم به خصوص خانواده ها، در مان به مفهوم معرفی راهکار جهت درمان کارتن خوابی و آسیب های اجتماعی مورد نظر، ایجاد باور به بهبودی بر بودن بیماری کارتن خوابی و اعتیاد به نشان دادن توانایی بهبود یافتگان یافراد در حال بهبودی با تاکید بر نیروی خواست انسان نیز بخش دیگر از اهداف این موسسه را تشکیل می دهد. اعضای این موسسه مردمی بر این باورند که فرهنگ سازی و یادآوری اصالت انسانی به شکلی نمادین و با گزار دادن انگیزه دگرخواهی و خدمت گذاری خالصانه و صادقانه و پذیرش مسئولیت های اجتماعی به احاد اقشار جامعه، ایجاد باور به تحول و معجزه در بین افراد جامعه، ایجاد فضای مشارکت مردمی برای تمامی افراد جامعه، ایجاد تحول در نگرش افراد جامعه نسبت به آسیب اجتماعی اعتیاد و کارتن خواب ها، هويت بخشی به افراد مددجو در جهت بازگشت به جامعه و پذیرش نقش اجتماعی خود و گام نهادن در مسیر یک زندگی سالم و دارای شأن انسان و در نهایت حمایای روحی و روانی از زندانیان و نیز حمایت های مالی و معنوی (روانی) از خانواده های ایشان نیز در لبه ای تمامی برنامه های موسسه طلوع بی نشان به عنوان یک رویکرد و هدف به ان پرداخته می شود.

طلوع بی نشان آغوشی باز برای به آخر خطر رسیده ها

می توان گفت شیوه جذب در طلوع نخستین و مهم ترین وجه تمایز طلوع است. در طلوع هیچ اجباری برای آموختن، پاک شدن و پاک ماندن وجود ندارد. طلوع تکیه گاه امنی است برای کسانی که از دود و آوارگی خسته اند و داوطلب پاکی و پاک ماندن هستند. اکبر رحیبی بیان می کند: سه شنبه های هر هفته، به نیت شفا و بهبودی، حدود ۱۵۰ پرس غذا در میان کارتن خواب ها توزیع می شود که این غذا بهانه ای است برای ایجاد ارتباط با این افراد و طی همین فرآیند، هر هفته تعداد قابل ملاحظه ای از کارتن خواب ها به صورت داوطلبانه و برای آغاز روزگاری پاک و بدون دود و خماری و نشنگی، با طلوع همراه می شوند. به طور متوسط ۱۵ نفر در هر هفته در مراکز این مجموعه توسط متخصصین پذیرش می شوند.

مداوای جسم و روح

به گفته رحیبی؛ پس از جذب مرحله درمان آغاز می شود که شامل سم زدایی (دوره ۲۱ روزه) و ترک نیاز روانی به مواد مخدر می شود. در این دوره خدمات مشاوره توسط مشاورین مراکز، کلاس های روان شناسی و درمانی بیماری اعتیاد برای رهیویان انجام می گیرد. همچنین افراد در حال بهبود به صورت مستمر تحت معاینه پاراکلینیکی قرار می گیرند. با توجه به نیازسنجی های انجام شده برای مراکز، موسسه توانست از ابتدای سال ۹۴ اتاقی را در جهت خدمات پزشکی و دندان پزشکی در سرای مهر بانوان تجهیز کند. این فضا امکان این را بوجود آورد تا پزشکان از امکانات این اتاق، برای معاینه بیماران بهره جویند.

از آن جا که خیلی از افراد کارتن خواب به بیماری های عفونی دچار هستند، این موسسه همکاری خود را با مرکز تحقیقات ایدز آغاز کرد. همراه با بازدید سرکار خانم مینو محرز، رئیس مرکز تحقیقات ایدز، این

هلن عبادی: کارتن خواب یعنی نهایت تنهایی. کارتن خواب که باشی دلت تنگ می شود برای سال های دور که خانواده داشتی. کارتن خواب که باشی دلتنگ می شوی و بغل کردن بچه ات، مادرت و پدرت. کارتن خواب که باشی دیگر به چشم همشهریانت انسان نیستی. موجودی هستی که لگه تنگی، نها وجود انسانیت را دیگر نمی بیند: تنها سیاهی های چهره و تنت را می بیند. کاری ندارد قیلاذ کتر بودی یا میندس. آنها الانت را می بینند. از کنارت با ترس رد می شوند. کارتن خوابی یعنی یک دنیا گم که روی یک تکه کارتن پاره می توانی این دنیا را مرور کنی. اما اگر روزی در دنیای سیاه آوارگی در کوچه پس کوچه های شهر کسی دستت را بگیرد. اگر گوشی سنگ صورت شود و چشمی همراه چشمت گرم شود و اشک از آن سرازیر شود آن وقت است که دوباره متولد می شوی. آن وقت است که دلت می خواهد از قعر چاه تنهایی مانند ستارهای بدرخشی و بیرون بیایی. آن وقت است که دنیای تنهاییت تمام می شود. حتی اگر دیر باشد. اما تولد دوباره اش به یک دنیا راه و پول و موقعیت اجتماعی می ارزد.

روزگار غریبی است. آنقدر غریب که نمی دانی چه زمانی توهم به آخر خط می رسی و دست از زندگی بردرد و رنگ می کنی تا آواره خیابان ها شوی. کارتن خواب ها دو دسته هستند. دسته اول کسانی اند که کارتن خوابی را به عنوان یک میراث شوم از پدران و مادران خود به ارث برده اند و دسته دیگر هم افرادی هستند که زمانی بر ویایی داشتند، اما به یکباره آسمان برای آنها سیاه می شود و برای فرار از مشکلات به زیر پوست شهر می روند تا دیده نشوند. تا فراموش شوند. اما در میان این آدم ها هستند افرادی که دوباره زندگی را به این افرادی بخشند. می شوند طلوع بی نشان.

پناهگاهی برای بی پناهان

در سال ۱۳۸۴ گروهی از مردم این شهر با انگیزه کمک به افرادی خانمان آسید و بدبختی اجتماعی با چند بسته غذای گرم راهی خیابان های شهر شدند تا فضایی بیهت آمیز و صمیمانه را در بین آنها تقسیم کنند. تا بتوانند دل های ریمیده این قشر دل شکسته را با زندگی آشتی دهند. این حرکت بعد از گذشت ده سال، این حرکت زیبا، تحت عنوان «آیین مهرورزی» با شکوه و دلچسب تر از گذشته هر سه شنبه شب بهانه ای است برای گردهمایی باوران طلوع و دعوت از دوستان بیمار برای ورود به عرصه بهبودی. آیین مهرورزی بود تا باعث شد این جمعیت بی ادعا موسسه طلوع بی نشان را برای بازگرداندن کارتن خواب های زندگی تشکیل دهند. جمعیت طلوع بی نشان ها سازمانی است مردم نهاد، غیر دولتی و غیر سیاسی که با انگیزه والای کمک به هموع و با هدف حمایت از زنان و مردان و کودکان آسیب دیده اجتماعی از سال ۱۳۸۸ به صورت رسمی آغاز به فعالیت کرده است. طلوع به عنوان حامی تخصصی افراد درگیر با معضل کارتن خوابی، فعالیت خود را در هفت حوزه جذب، درمان، سرپناه، آموزش، اشتغال، بازگشت به خانواده و بازگشت به بدنه جامعه مستمرکز کرده است.

اکبر رحیبی مدیر موسسه طلوع بی نشان می گوید: این موسسه در یک دهه خدمت رسانی عاشقانه و صادقانه به بی پناهان اجتماعی، امروز به پایگاهی استوار و سرپناهی امن در میان آسیب دیدگان معضل کارتن خوابی و بیماری اعتیاد بدل شده است. طلوع امیدوار است در سایه آگاهی اجتماعی انسان ها و با حمایت های همه جانبه این سازمان هیچ انسانی در ناامنی خیابان ها شب را به صبح نرساند. در بیابانه چشم انداز این موسسه آمده است: «دنیای مدرن امروز در کنار زیبایی ها و آسودگی های، پیچیدگی های بسیار را در زیستن اجتماعی انسان ها ایجاد کرده است. کمتر از چند دهه پیش، گرسنگی و فقر ریشه اصلی مشکلات اجتماعی بود و بی خانمانی معضلی بود که صفرایشه در فقر داشت. در دنیای امروز اما بی خانمانی معنای پیچیده تری یافته است و با عجزین شدن با بیماری اعتیاد به یکی از معضلات اساسی تبدیل شده است.»

به گفته رحیبی؛ اکنون موسسه طلوع با شعار عشق و صلح، قدم در عرصه ای نهاده است تا با تکیه بر حسن انسان دوستی و خرد جمعی، تلنگری باشد برای بازگشت انسانی که ریشه در نسیان دارد، به خود فراموش شده خویش. با گام نهادن در این چرخه، می خواهیم به سوی ساختن جهانی عاری از بی تفاوتی برویم. به سوی ساختن مهد عشقی که اعتماد را به اعتقاد بدل می سازد.

شاید نقطه ای که امروز طلوع در آن ایستاده است، در ایران و در شهر تهران باشد. اما تفکری که پایه های این جمعیت بر آن استوار است خود را محدود به مرزهای داند و این حرکت را، حرکتی جهانی می بیند.

بازگشت از سرآشویی سقوط

هدف اصلی جمعیت طلوع بی نشان کمک در جهت تأمین تسهیلات درمانی و بهداشتی برای آسیب دیدگان اجتماعی و حمایت مادی و معنوی از آنهاست. با این رویکرد برنامه این موسسه اقداماتی همچون، کمک به افراد آسیب دیده اجتماعی در جهت ایجاد و یا داشتن شغل مناسب، فراهم کردن شرایط جامعه برای نگاه انسانی به کارتن خواب ها، کمک به تأمین مایحتاج (غذایی، پوشاک، سرپناه و...) افراد نیازمند، سرسنة به راه ماندن و نیز کمک به اسکان مناسب خانواده های بی سرپناه یا بدسرپناه و کمک و حمایت از درراه ماندگان و افرادی که به دلیل از منزل دور ماندن و بی سرپناه یا کارتن خواب محسوب می شوند

پس از جذب مرحله درمان آغاز می شود که شامل سم زدایی (دوره ۲۱ روزه) و ترک نیاز روانی به مواد مخدر می شود. در این دوره خدمات مشاوره توسط مشاورین مراکز، کلاس های روان شناسی و درمانی بیماری اعتیاد برای رهیویان انجام می گیرد. همچنین افراد در حال بهبود به صورت مستمر تحت معاینه پاراکلینیکی قرار می گیرند.

با توجه به نیازسنجی های انجام شده برای مراکز، موسسه توانست از ابتدای سال ۹۴ اتاقی را در جهت خدمات پزشکی و دندان پزشکی در سرای مهر بانوان تجهیز کند. این فضا امکان این را بوجود آورد تا پزشکان از امکانات این اتاق، برای معاینه بیماران بهره جویند

در سال ۱۳۸۴ گروهی از مردم این شهر با انگیزه کمک به افرادی بی خانمان و آسیب دیدگان اجتماعی با چند بسته غذای گرم راهی خیابان های شهر شدند تا فضایی بیهت آمیز و صمیمانه را در بین آنها تقسیم کنند. تا بتوانند دل های ریمیده این قشر دل شکسته را با زندگی آشتی دهند. این حرکت بعد از گذشت ده سال، این حرکت زیبا، تحت عنوان «آیین مهرورزی» با شکوه و دلچسب تر از گذشته هر سه شنبه شب بهانه ای است برای گردهمایی باوران طلوع و دعوت از دوستان بیمار برای ورود به عرصه بهبودی. آیین مهرورزی بود تا باعث شد این جمعیت بی ادعا موسسه طلوع بی نشان را برای بازگرداندن کارتن خواب های زندگی تشکیل دهند.

برگزاری نشست ماهیانه توسط بنیاد توسعه کارآفرینی زنان و جوانان

برگزاری نشست ماهیانه توسط بنیاد توسعه کارآفرینی زنان و جوانان با موضوع کسب و کارهای اجتماعی برگزار شد. نشست همراه بنیاد با موضوع کسب و کارهای اجتماعی و با حضور تعدادی از اعضای سازمان های مردم نهاد و خیریه ها در محل برگزار شد. در این نشست طبیب و جعفری از مدیران کارگاه تولیدی مهربان و سرکار نسیم یادگار مدیر عامل موسسه غیر انتفاعی افق بخش سوم به ایراد سخنرانی ارائه تجربیات خود پرداختند. کمال عزتی مدیر موسسه حرفه گستر دهکده از میهمانان این نشست بود.

بر اساس آمارهای مربوط به بودجه شورای شهر تهران و یک چار چوب تحلیلی:

هزینه تمام شده هر جلسه شورای شهر: ۳۹۰ میلیون تومان هزینه تمام شده نمایندگی ۴ ساله هر عضو شورا: ۵ میلیارد تومان

شورای شهر تهران برای مردم و شهر تهران واجد هزینه ها و فواید مختلف است. هزینه های مثل هزینه های جاری (دستمزد و حقوق اعضا و کارکنان دفاتر آنها...)، هزینه های ساختار اداری-تشکیلاتی شورا (شورایاری ها و سمن ها)، هزینه تصمیمات، مصوبات و طرح های شورا (در صورت کارآمد بودن) و فوایدی چون نتایج ناشی از تصمیمات، مصوبات و طرح های شورا (در دو بعد نظارتی و قانونگذاری) در صورت کارآمد بودن و درست بودن آنها از نظر اجتماعی و اقتصادی. در این بین، کمی کردن این مولفه ها، به عنوان یک مساله کلیدی مطرح است و در یک بررسی دقیق، با هزینه آشکار (درج شده در بودجه سالیانه شورا) و هزینه پنهان بر خورد می کنیم که یافتن هزینه های پنهان و فواید شورا، قضیه ا مقدار یغیر و پیچیده می کند چرا که بخش عمده ای از این دو مولفه قابلیت کمی کردن ندارد. برخی بر این باورند که می توان مصوبات و تصمیمات شورا را بر اساس یک سری شاخص ها قابل ارزیابی نمود که این کار در نوع خود نیازمند مطالعه و پژوهش جدی است. بر اساس مفاهیم علمی و عقلانی باید فواید آشکار و پنهان شورا بزرگتر و یا مساوی با هزینه های آشکار و پنهان شورا باشد. از آنجا که بخشی از معادله، قابل کمی کردن نیست باید ظیفی از نگاه های کیفی را مورد بررسی قرار داد که در این زمینه سه دیدگاه مطرح است؛ یک دیدگاه بر این باور است که «فواید ناشی از مصوبات و نظارت های مستمر شورا و اعضا آن عملاً چندین برابر هزینه هایی است که مردم شهر برای شورا می پردازند.» دیدگاه رقیب این است که کارنامه شورا از حیث شاخص هزینه و فایده قابل قبول نیست. به عبارت دیگر شورا کارایی لازم را نداشته است و می تواند در شرایط بهینه تری عمل نماید. یک دیدگاه دیگر بر این مدعا است که اساساً چهار چوب هزینه و فایده، معیار مناسبی برای قضاوت در خصوص عملکرد شورا نیست. و در خصوص نهاد شورا نمی توان حتی به فرض عدم اثر بخشی بر روندها و فرآیندهای مدیریت شهری نهادی دیگر به جای آن گذاشت، معنای دقیق این گفتار این است که شوراها به عنوان بخشی از حقوق ملت برای تعیین سرنوشت خویش ایجاد می شود و به واسطه آنکه بخشی از مسئولیت حاکمیت برای مدیریت و پیشرفت کشور را انجام می دهد تحت هیچ شرایطی یک پروژه تلقی نمی شود و لذا با روش های ارزیابی پروژه هم قابل ارزیابی نیست. در خصوص ارزش و ضرورت فعالیت نهادی چون شورای اسلامی شهر و روستا، که در ذات خود در برگیرنده ارزش ها و کارکردهای دیگری چون کارکرد ارزش فرهنگی، کارکرد ارزش معنوی، کارکرد ارزش اجتماعی، کارکرد ارزش نظارتی، کارکرد ارزش مدنی، کارکرد ارزش مقررات گذاری و مانند آن است، بایستی از روش ارزیابی عملکرد و تحقق و یا عدم تحقق کار ویژه های آن بهره جست.

دیدگاه نگارنده به عنوان فردی که مسائل شورا را از نزدیک پیگیری می کند در قدم اول ساختن معیاری نسبی برای افکار عمومی و شهروندان است که بر اساس این معیارها بتوانند قضاوت روشن تری در خصوص عملکرد شورا داشته باشند که برای نیل به این هدف دو شاخص ارائه می شود؛ شاخص قیمت تمام شده (هزینه) هر جلسه شورای شهر تهران که این شاخص بر یک پایه تئوریک در اقتصاد استوار است. در زنجیره تولید یک خدمت یا کالا ممکن است نهاده ها و کالاهای واسطه ای متعددی مورد استفاده قرار گیرد که نهایتاً منجر به تولید یک کالای نهایی شود. بر بررسی دقیق نقش و کارکرد شورا در قانون می توان گفت محصول نهایی یا کالای نهایی شورای اسلامی شهر همان مصوبات آنهاست (در دو شکل طرح یا لایحه). اگر بخواهیم عینی تر این مفهوم را باز کنیم بدین صورت است که ما حاصل تلاش یک تشکیلات اداری با حدود ۴۰ نفر نیروی انسانی و یک ساختار کمیسیونی (مرکب از ۶ کمیسیون تخصصی) و ساعتها جلسه و... نهایتاً در جلسات (علنی و غیر علنی) به شکل مصوبات شورا می آید. بر اساس مفاهیم علمی این کالاهای نهاده ها و فرآیندهای واسطه بخشی از زنجیره تولید کالای نهایی محاسبه می شوند و در ارزش گذاری آنها علی الاصول به قیمت کالای نهایی توجه می شود.

البته برخی از اعضا شورا، ادوا شکل به این تکنیک محاسبه وارد می کنند؛ یکی اینکه اعضا شورا تعداد زیادی جلسات کارشناسی و کمیسویی داشته و در آنجا ساعات ها وقت می گذارند و مدعی هستند که در این روش، این تلاش آنها مورد محاسبه قرار نمی گیرد که به نظر نگارنده این اشکال چندان قابل قبول نیست و هر تلاشی که اعضا شورا به هر صورتی انجام می دهند نهایتاً در قالب مصوبات آنها قابلیت اجرایی و قانونی پیدا خواهد کرد. دیگر اینکه برخی از اعضا معتقدند بخش نظارتی شورا در این تکنیک مورد توجه قرار نگرفته است و این موضوع را اشکال اساسی این مدل می دانند. اما در پاسخ این دسته از منتقدان باید گفت؛ اگر منظور از نظارت، نظارت سیستمی و ضابطه مند باشد به طور معمول در مصوبات، طرح ها، و موضوع حسابرسی و مسائل مربوط به بودجه خود را نشان می دهد که این موارد نیز باید در جلسات شورا صورت عملی و قانونی پیدا کند. و اگر منظور از نظارت، باز دیدهای میدانی اعضا باشد، این بخش نیز در جلسات شورا به صورت تذکر مطرح می شود و اگر هم در جلسات شورا مطرح نشود بیشتر شامل نظارت های فردی اعضا می شود که نظارت های فردی (این چنینی) در مقیاس مسائل و مشکلات عظیم شهر تهران متغیر قابل توجهی نیست. بخش دیگر از وظایف نظارتی شورا هم مربوط به پیگیری مسائل و مشکلات مراجعه کنندگان مردمی به دفاتر اعضا است که این مورد اولاً در خصوص همه اعضا صدق نمی کند و از طرفی حجم مراجعات مردمی در مقام مقایسه با جمعیت میلیونی تهران عدد قابل توجهی نیست. می توان گفت که تنها اشکال وارده به این تکنیک در همین بخش نظارت شورا است (هر چند این اشکال کلیت مسأله را از بین نمی برد). البته با یک روش دیگر نیز می توان استدلال کرد که اشکال فوق خدشه چندانیه مدل ما وارد نمی کند. همه اعضا شورا در پاسخ به نحوه و میزان حقوق دریافتی خود می گویند که در یافتن ما حق جلسه ای است. این نکته به معنای تأیید ضمنی مدل ما است. حال اگر بخواهیم بر اساس این شاخص قضاوت کنیم بایستی هزینه کل شورا در طول سال را بر تعداد جلسات شورا تقسیم نماییم. بودجه کل شورا (شورا، سمن ها، شورایاری ها و حسابرسی) در سال ۹۲ معادل سی و شش میلیارد تومان بوده است و تعداد جلسات شورا در این سال با کسر ایام تعطیل حدود ۹۲ جلسه می شود، از تقسیم این دو عدد به هم به عدد سیصد و نود میلیون تومان خواهیم رسید. بنابراین می توان گفت هزینه (قیمت) تمام شده هر جلسه شورا شهر تهران معادل سیصد و نود میلیون تومان است. اگر یک جلسه شورا را به طور متوسط سه ساعت فرض کنیم، آنگاه با تقسیم عدد سیصد و نود میلیون تومان بر این زمان هزینه هر دقیقه شورا معادل دو میلیون و صد و پنجاه هزار تومان خواهد بود. حال بر اساس این شاخص می توان مباحث و موضوعات مطرح شده در هر جلسه شورای شهر تهران را مورد ارزیابی قرار داد و در مورد آن قضاوت کرد. علاوه بر این می توان شاخص قیمت تمام شده (هزینه) عضویت چهار ساله هر عضو را بررسی کرد. شورا ای کنونی تهران مرکب از ۳۱ عضو است که به مدت چهار سال برای شورا انتخاب شده اند. اگر سر جمع بودجه شورا را در چهار سال عضویت بر تعداد اعضا تقسیم کنیم، در نتیجه، هزینه ای که برای عضویت هر عضو پرداخت می شود، به دست می آید. (البته این فقط هزینه ای است که شهر و مردم در طول دوره چهار ساله متحمل می شوند. و هزینه های قبل از آن یعنی هزینه های انتخابات و استقرار شورا در آن لحاظ نشده است). با محاسبه افزایش ده درصدی در بودجه سالیانه شورا سر جمع چهار سال معادل صد و پنجاه و دو میلیارد تومان است که با تقسیم این عدد بر تعداد اعضا، هزینه تمام شده عضویت هر عضو شورا (به مدت چهار سال) حدود پنج میلیارد تومان خواهد بود. و بر این اساس، عملکرد فردی هر عضو را می توان با مقایسه کمی و کیفی عملکرد با این هزینه تمام شده مورد قضاوت و ارزیابی قرار داد. حال نکته کلیدی آن است که چه چیزی را باید با شاخص های ارائه شده، مقایسه کرد. برای پاسخ به این مسأله، باید در دو بخش به آن پرداخت. ابتدا بررسی هزینه (قیمت) تمام شده هر جلسه شورا به عنوان معیاری برای سنجش عملکرد کلی شورا و دیگری؛ شاخص قیمت (هزینه) تمام شده نمایندگی و عضویت که معیاری است برای بررسی عملکرد هر عضو شورا. برای محاسبه و ارزیابی هزینه تمام شده هر جلسه شورا، باید یک پایه و معیار منطقی و محکم تعریف کرد. برای تعریف این معیار فرض کنید که شورا اساساً وجود خارجی نداشت. در این حالت شهرداری و سیستم مدیریت شهری وظایف و سر فصل های کاری خود را با یک کیفیتی انجام می داد و خروجی عملکرد آن، واجد یکسری مختصات کمی و کیفی بود. حال، شورا را به معادله مدیریت شهری اضافه کنید. در این حالت آنچه که باعث بهبود عملکرد کیفی و کمی شهرداری می شد، به عنوان سهم شورا از کارآمدی مدیریت شهری به تعریف می رسید. به عبارت دیگر، چنانچه قانونگذاری و نظارت باعث ایجاد تفاوت معنادار در خدمات رسانی سیستم شهری شود، آنگاه می توان چنین استدلال کرد که این بهبود محصول عملکرد شورا است و این بهبود در کمی و کیفیت خدمات رسانی را می توان با شاخص هزینه هر جلسه شورا مقایسه و قضاوت کرد. اینجا، این افکار عمومی و نخبگان هستند که باید این دو شاخص را با هم مقایسه کنند و به کارنامه کلی شورا نمره دهند که در این بخش، شورا می توانست بسیار بهینه تر عمل کند.

اما در ارزیابی شاخص قیمت (هزینه) تمام شده نمایندگی و عضویت، ضروری است که چهار چوب های ملموسی برای عملکرد هر عضو تعریف و تبیین کرد. معیارهایی چون اظهار نظر، موافقت و مخالفت در جلسات علنی و میزان مشارکت در گفتگوها و تصمیم گیری ها، تذکرات به شهرداری و نتایج آن، نطق پیش از دستور و موضوعات اصلی نطق، باز دید از پروژه های شهری و نتایج و آثار باز دیدها، کیفیت و میزان تأثیر گذاری و حضور در کمیسیون های تخصصی شورا و نتایج و کارکردهای آن، میزان حضور در مجامع عمومی و در میان مردم و محلات و کیفیت و کمی رسیدگی به مسائل و مشکلات آن ها، حجم مراجعات مردمی به دفاتر عضو و نحوه پاسخگویی به مطالبات و مشکلات آن ها، کمی و کیفیت حضور در رسانه ها و نشریات و میزان تعامل با آن ها و نتایج و کارکردهای آن. حال بایستی با مقایسه این معیارها با هزینه تمام شده برای هر عضو به قضاوت دقیق رسید. به نظر می رسد، برخی اعضای شورا در دو سال گذشته در حد بهینه عمل کرده اند و کارنامه قابل قبولی دارند و برخی از آنها در حد سرسری عمل نموده و تعدادی نیز در پایین تر از هزینه انجام شده منشا تأثیر بوده اند. گرچه تحلیل هزینه - فایده یک روش ارزیابی پروژه است که عمدتاً برای بررسی پروژه های اقتصادی به کار می رود که عمدتاً قابلیت کمی کردن دارند اما می توان از این روش به عنوان یک چار چوب عقلانی و منطقی برای قضاوت کردن در خصوص نهادها و سازمان های اجتماعی - سیاسی استفاده کرد. گرچه ممکن است به کارگیری تحلیل فوق در این موارد تا حدی مناقشه برانگیز باشد.

پدیده

۱۱ تحلیل

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

۱۲ صفحه ۵ سال سوم ۱۱ دوره جدید، شماره: ۱۱ شنبه ۱۷ مهر ۱۳۹۵

بر اساس آمارهای مربوط به بودجه شورای شهر تهران و یک چار چوب تحلیلی

هزینه تمام شده هر جلسه شورای شهر:

۳۹۰ میلیون تومان

هزینه تمام شده نمایندگی ۴ ساله هر عضو شورا:

۵ میلیارد تومان

ادامه از صفحه ۴

فضاهای سبز از یک سو موجب بهبود وضعیت زیست محیطی شهرها می شود و از سوی دیگر شرایط مناسبی را برای گذران اوقات فراغت شهروندان تعبیه می کند و از همه مهمتر باعث هویت بخشی به شهرها می شود. علاوه بر این، آلودگی عملکردهای کالبدی نیز می باشد. اثرات فضای سبز شهری از دیدگاه زیست محیطی مواردی چون کاهش آلودگی هوا، کاهش آلودگی صوتی، بهبود شرایط بیو کلیماتیک در شهر، افزایش نفوذ پذیری خاک و تأثیر مثبت بر چرخه آب در محیط زیست شهری و افزایش کیفیت آب های زیرزمینی را شامل می شود. فضای سبزی می تواند به طور قابل توجهی دمای هوا را کاهش دهد و یاب و تبخیر هوا کمک کند. در بررسی اثرات روانی اجتماعی فضای سبز باید گفت که انسان، در هر شرایطی روزانه به چند ساعت فضای ساکت و آرام نیاز دارد که فضای سبز می تواند این فضا را تأمین کند. فضای سبز شهری به عنوان بخش جاندار محیط شهری مکمل بخش بی جان شهر، یعنی ساختار کالبدی شهر، می باشد. در این خصوص فضای سبزی می تواند به عنوان نماد، فرهنگ و هویت یک شهر تلقی شود.

سنجش توزیع فضایی کاربری فضایی

همانطور که بحث آن رفت هدف این تحقیق بررسی چگونگی توزیع و علالت فضایی کاربری فضای سبز در سطح شهر تهران میباشد. بدین منظور برای سنجش آن میتوان از روشهای آمار فضایی اقدام کرد؛ از آنجایی که سنجش موضوعات آماری که به نوعی در آن همبستگی فضایی موجود است به آسانی صورت نمیگیرد لذا به ناچار باید از ابزارهای مفید در این زمینه استفاده شود. برای این کار ArcMap ابزارهای را فراهم کرده است که این کار را عملیتر و آسانتر نموده است. در این تحقیق سعی بر آن است تا از طریق دو آزمون لکه های داغ بهینه شده (Optimized HotSpot Analysis) و توزیع جهتدار (Directional Distribution) استفاده میشود.

منطقه مورد مطالعه

شهر تهران در آبان ۱۳۹۰ دارای ۱،۵۱۴،۰۵۱ نفر جمعیت و ۲،۵۹۷،۷۳۱ خانوار بوده است که جمعیت آن نسبت به سال ۱۳۸۵، ۴۵ درصد رشد داشته است. متوسط رشد سالانه ی جمعیت شهر تهران طی سال های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰، ۰۸۸ درصد بوده است. ۴،۰۵۹،۳۰۱ نفر از جمعیت تهران را مردان و ۴،۰۹۴،۷۵۰ رازنان تشکیل می دهند، نسبت جنسی شهر تهران ۹۹/۱ است که نسبت به سال ۱۳۸۵ (۱۰۴/۴) با ۵/۳ کاهش داشته است. بیش ترین نسبت جنسی مربوط به منطقه ۱۸ به اندازه ۱۰۴/۱ و کم ترین آن ۸۹/۸ مربوط به منطقه ۳ است.

روش تحقیق

روش تحقیق حاضر با نوع کمی و تحلیلی سعی دارد عدالت فضایی کاربری فضای سبز شهری در تهران را مورد سنجش قرار دهد. برای سنجش کمی از روشهای آمار فضایی با استفاده از نرم افزار ArcMap شامل لکه های داغ بهینه شده (Optimized HotSpot Analysis) و توزیع جهتدار (Directional Distribution) استفاده شده است. در نهایت پس از دسیابی به ارزیابی های کمی سعی شده تحلیلی از عدالت فضایی ارائه شود.

وضع موجود کاربری فضای سبز در شهر تهران

برای تحلیل هر پدیده ای در گام نخست نیاز به شناسایی وضع موجود آن است. شناسایی وضع موجود در ک بهتری را به محقق میدهد تا قضاوت درستی را در باره پدیده مورد پژوهش ارائه دهد. بدین منظور کاربری فضای سبز شهر تهران بر روی نقشه شماره (۱) نشان داده شده است. توزیع کاربری فضای سبز در شهر تهران کما که بر روی نقشه نمایان است از همگونی برخوردار نمیشد، به صورتی که بیشترین توزیع در خط شمالی شهر وجود دارد. همانطور که بیان شد کاربری فضای سبز به صورت یکسانی در سطح شهر توزیع نشده اند. اگر بخواهیم این توزیع را در رابطه با هر یک از مناطق شهری بررسی کنیم نتایج مفیدی به دست میدهد. بر این اساس مناطق ۲۲ و ۴ بیشترین میزان از کاربری فضای سبز و مناطق ۹ و ۱۰ کمترین مقدار را دارا میباشد. همچنین برای تحلیل بر خورداری مناطق از فضای سبز آن را به سه دسته بر خوردار، نیمه بر خوردار و عدم بر خورداری تقسیم شده است. نتایج این طبقه بندی به همراه مساحت و تیر بهر یک از مناطق نسبت به کاربری فضای سبز در جدول شماره ۱۵ آمده است.

نتیجه گیری

همچنان که بیان شد دسترسی مناسب و عدالت فضایی در کاربری های شهری از مباحث حائز اهمیت و تأثیر زیادی را بر ابعاد توسعه پایدار دارا میباشد.

پدیده

آیا مطالعه همان خواندن است؟

بافت مسکونی قلب تهران در آستانه نابودی

مطلب بر دگر، مرکز پایتخت

اقدامات تسهیل جهت... تسهیلات ویژه فعالان اقتصادی

اصطلاح تسهیلات جهت: خرید و تجهیز دفتر کار، خرید تجهیزات و ماشین آلات صنعتی و کشاورزی، خرید وسایل نقلیه عمومی، تکمیل، تعمیر و بازسازی واحدهای مسکونی، اجاره و اجاره خرید لایحه سرمایه‌گذاری و تجهیز محل کسب

پدیده

بیشترین نذر را به خوداری دادیم

احساس متفاوت شورایاران منطقه ۲۲ از عدالت در تهران

مطلب و عمل تهران روی

اقدامات تسهیل جهت... تسهیلات ویژه فعالان اقتصادی

اصطلاح تسهیلات جهت: خرید و تجهیز دفتر کار، خرید تجهیزات و ماشین آلات صنعتی و کشاورزی، خرید وسایل نقلیه عمومی، تکمیل، تعمیر و بازسازی واحدهای مسکونی، اجاره و اجاره خرید لایحه سرمایه‌گذاری و تجهیز محل کسب

پدیده

پدیده تهران

اداره پایتخت با آسمان فروشی

مطلب: کار در تهران

اقدامات تسهیل جهت... تسهیلات ویژه فعالان اقتصادی

اصطلاح تسهیلات جهت: خرید و تجهیز دفتر کار، خرید تجهیزات و ماشین آلات صنعتی و کشاورزی، خرید وسایل نقلیه عمومی، تکمیل، تعمیر و بازسازی واحدهای مسکونی، اجاره و اجاره خرید لایحه سرمایه‌گذاری و تجهیز محل کسب

پدیده

پان شفاف و صریح مشکلات شهروندان

تا هزینه رسیدن به «بهشت» را می‌پردازد در بر همین پاشنه می‌چرخد

نوع نوشتار: تهران

هزینه مبارزاتی آزمون و خطا در پان شفاف خیابان ۱۲ تهرپور

پدیده

مطلبه ۱۴ یازدهم تکریم و پند است

هزینه هر روز خدمات شهری در تهران ۷/۵ میلیارد تومان

چرا شورای شهر تهران توان شفاف سازی موضوع بوداوری املاک در شهرداری را ندارد؟

سازمان آگهی های هفته نامه «پدیده شهر» ۸۸۳۲۰۶۵۴

پدیده

کار کردها و تهدیدات محیط زیستی

منطقه ۲۲ فلک یا تفرجگاه تهران!

دو نگاه متضاد به فرآیند توسعه منطقه ۲۲

شورای تهران کرده می‌کند

پدیده

وکیلان و مشاوران

رسانا خبر دوباره «حاکم سفید»!

انتخابات گسترده شورایاریان و شورای شهر تهران

صدای محله های تهران است

پدیده

کار نامه ضعیف اصلاح طلبان شورا

همزیستی صمیمانه و مسالمت آمیز مسلمانان و مسیحیان

اینجا نان، عشق و کار رویایی است پشت پلک کودکان!

آقای قالیباف! حجم نارضایتی از شهرداری خیلی بالاست

صدای محله های تهران است

پدیده

آقای رئیس جمهور! حداقل برای همین یک بار با شهردار تهران توافق کنید

دولت زندگانی و اعتبار مردمان لب خند نشین

صدای محله های تهران است